32

ІСОУ ИНТРОПТОМЪ КІТ'ОУ

Κώδ. 9 ΣΜ Κιτίου

ΧΓΦ.32

Ιερά Μητρόπολις Κιτίου

πρόδρομος κείμενα οὐ τοῦ τοῦ ἅγιον ἐγχειρίδιον

κε·α πρώτοι μιον εἰς φιμα φιμ·1

κεφ·β ἡ ἐπιστολὴ ὅπου εἴμεθα τοῦ τοῦ τῶν ἐχειρίδιον καὶ ἐξέλθοι ἀπὸ τὴν ἁγίων σίμοδον πρὸς τὸν ὑπαρχίες τῆς πατριόχιας:— φιμ·2

κεφ·γ Ὁ πρῶτος διάλογος κατὰ τῶν ἑζουσίας τοῦ πάπα:— φιμ·4

κεφ·δ λόγος τῶν λατίνων ὅτι οὐ τῶν ἡμῶν τῆς χῆς ὁμολογεῖ διὰ δόχον τὸν τὸν εἴμεν ὀνπὲρ ὁν:— φιμ·5

κεφ·ε ἀπόκρισις τῆς ὀρθοδόξου τῆς ὁδοῦ τοῦ τῶν λόγων ἀπὸ δίχνοντας ὁ τῆς πέτρος δὲν ἔχει ἀρχὴ οὐδὲ τὴν πλίον τὸν εἶμον ἀπόστολον:— φιμ·6

κε·ϛ λόγος ἕτερος τῶν λατίνων ὅτι καὶ ὁ πέτρος ὑπερέβενε τοὺς ἄλλους ἀπόστολος ἔτι καὶ ὑπὸ πάπας ὑπερβέν τοὺς ἄλλους πρίαρχας:— φιμ·9

κεφ·ζ Ἀντίρρησις τῶν λόγων τούτων καὶ ἀπόδειξις ὅτι ὁ λίκαν πρωτόθρονος

	μιν εἰς τὴν ἀξίαν τῆς ἐκκλησίας :-	φλ·9
κεφ·η	Ἡ σύμια τῶν ἁγίων τῶν βασιλίων	
	τὸν οὐρανὸν ὅπου ἔπαιξεν οὐκ ἐπὶ πέτρα	
κεφ·θ	δὲν ἦμε κλειδιά κλειδία :-	φλ·10
κεφ·θ	Λόγος τὸν παπαλέτρον ὅτι οὐκ εἶμαι	
	μεταμία ἀπὸ τοῦ πέτρου σὺ πέτρος	
	καὶ τὰ ὅρη τὸν ἐκκλεμεῖν τὸν ἅγιον	
	ἀπόστολον :-	φλ·11
κε·10	Ἀντίρισις τοῦτον καὶ ἀπόδειξις ὅτι	
	ἡ πέτρα μὴ πεῖπεν εἰς τὴν θῶτι	
	ταῦτα χῦ κὸ ἐπὶ τὸ πρόσωπον τοῦ πέτρου	
	καθὼς ἐπαῖπε λέγουσιν :-	φλ·12
κεφια	Περὶ τῆς ἀποφάσεως τῶν λεγόμενον	
	ὅτι οὐκ εἶμαι τὸ χῦ μετὰ τὸν πέτρον πέρ	
	τὶ μὲ τὰ ἀφῆκα μου ἐκκλεμεῖν	
	κὶ βεβαίωσε εἰς τοὺς ἅγιους ἀπο	
	στόλους :-	φλ·13
κε·ιβ	Ἀπόκρισις ἀποδεικτικὴ ὅτι οὐκ εἶμαι	
	μέλιμα ταχόγια δὲν ἀμπεβάσε	
	πέτρον ἀπὸ τὸν ἅγιον ἀποστόλον	
	ἀλλὰ μόνον τὸν μετάφε εἰς τὸν πρω	
	τέρατον ἀξίαν :-	φλ·13
κεφ·ιγ	Βεβεώνουσι ἡμᾶς ὅτι πρὸ τοῦ μονοῦ	

ΑΡΧΗ ΚΑΙ ΕΞΗΣ

τῶν δίων ἐκκλησιῶν ἀμφοτέρων καὶ διὸ τοῦ κυ

Ἐμάχα καὶ δὲν ἔλυσε τὸ τὸ θόδωρος καὶ ἀρχαιοκοῦ
ὅφις καὶ κυνικὸς τοὺς ἀπὸ τὴν ἐμμόνους τὸ λεμοῦς τὰ ἁγία
τὸ τὸ μὰ τὸ λεμία κατὰ αἱρέσεις μὲ διαφόρους τρόπους τὴν
ἁγίαν τοῦ χῦ ἐκκλησίαν καὶ μὲ τὸ τὸ δὰ ἐν μὲ τὰ τὸ θεμὶν
αἱ τὸν ἀφορισμὸν τὸν δυσεβῶν καὶ ὀρθόδοξον χρεῖαν ὁμὸν
μεταχειρίζομένοι ὄργανα αἱρμοδία εἰς τὴν καὶ ἀν αὐτοὺς
ταῦτην δὶ ἀμοιστίμα καὶ κακοποιοὺς ὁμοιέζεματίας τὰ χὴ δὴ
ἀπόλιτοι ἡ χρὶς καὶ τὸ τρόμιατοῦ τὰ δραγαθοῦ θῦ μὲ ἔθαν τὸ τὶ
λιῶν κερὸ ἐκ μὶ τὶ τὰ χλοὺς γυνμέους καὶ τὸ τὸ θεμὶ μοὺς ἀμ τὰ
γφμιτὰ εἰς τὴν ἁγίαν τοῦ ἐκκλησίαν ἀμ μὶ τὸ λεμοῦ μὶ τὰ
γεμμέως τὰ ἐν τὰ ἀπὸ μὶ τὰ ἐκ τὸ ρίες καὶ τὰ βουλὲς τὸ ὑπὸ
μοὺς ἐχθρούς τοὺς ἡμὲ τὸ ρουγέμμοὺς διὰ τὸ βόλου ὁ ὁ τὸ ὑπὸ τὸ
ρίζομὲ τὰς τὸ τὸ μὰ καὶ χὶ μὰ καὶ τὸ τὸ ὑπὸ τὸν ἀσὶ τὴν ἐκ τὴν
καὶ τὸ τὸ τὶ ρίαν ὁ τὸ λὸ μὰ μὰ γὰ τὸν καὶ φὶ χὰ τὶ ρίον τὸ ὑ ἡ μὰν
καὶ ὀρθὸν καὶ ἀπὲ τὸν τὸ ὶς ὀρὰ καὶ ἀμὸ μὶ τὸν ἡ μὰν τὸν
δυσεβὸν χρεῖαν τὸν τὸ πὶ τὸ ὸς καὶ τὸ ὸν τὸ ὶς ἡ μὶ ὁ δὸ
μοὺς μὲ χρὶ κὲ ρὲς ἀπὸ δὰ χὰ ρὰ τὸν καὶ ἀμὸ θὸ δὸ ὸν
τὸν τὸ μὰ λὶ τὰ τὸ μὲ ρὸς ὁ κὶ ρὶ ὸ τὸ ρὸν καὶ ἀμὰ λὶ τὸ τὲ ρὸν δὸ
κὶ μὰ ζὶ μὰ ἀ τὸ ὶ βὸ υ λὸ ὲ τὲ τὸν γὲ μὸς ἡ μὸν ὅ θὲν καὶ ἀμὲ φὶ
κὰ μὲ ὅ θὲν καὶ ἐξ ἀρχὴς ὁ ὢν τὶ τὸν χῦ ἐκκλησὶ ἀ τὸ ὸν

α πέτρ ε-κ· ἀποκά κυ·δ·

ἡ διὰ χθυ

παν διαφορᾶς αἱρέσεις καὶ βλασφημίας περὶ τὸ ὀρθόδοξον
ἡμῶν σέβας πρὸς δὸν σεμαρίζομεν τοὺς ἀρχαίους ἕνεκα
τοῖς ψυχικοῖς ἀποχίας βάσανον. Τὰ δὲ τῶν ἀκαρόμοιν
κινοφίας τοὺς δυσμαχήσαντας τοῦ θῦ διαμέσου τοῦ ἱερέ
τοῖς ἐκκλησίας πατέρων ἐμαρτύρησαν εὐσεβεῖν δόξαν

Ἀρ[illegible] κεφ[illegible] β[illegible]

Ἀλλὰ καὶ νῦν τοὺς πρόσθεν καιροὺς ἀνακομίζομεν ἐπὶ τὴν
αὐτὰ ὑποτυγεῖν τὰς ἀρχαίας καὶ ἀποστολικὰς τὸν ὀρθόδοξον
χριστιανῶν τοὺς πιστεύοντας τὸν αὐγουστάτον πρίσβυν
καὶ ἀποστολικὸν θρόνον τῆς ἀντιοχείας ἐμφορούσι
καὶ μὰ ἡμεῖς καὶ πρὸς ἐλεύθερος ἐκ τῆς ψυχῆς καὶ
διανοίας τὸν χριστιανόν τοῖς ἁγίοις καὶ ἀποδοξάζοντας
καὶ φρονοῦσιν τὰ δόγματα ἡμῶν καὶ τῶν μετέρισμα
καὶ τοὺς ἀληθῶς πιστεύοντας καὶ ἀπεκρυμμένα καὶ ἀπεχωρισμένα
φρονήματα τὸν ἀπὸ ἁγίων ἁγίων δόγματον καὶ ἀρχαῖν καὶ
διδάσκαλον ὁρίζοντες αὐτοθέτην ἡμᾶς χριστιανοὺς ὑβρίζε πα
τοῦτο διαμαθεῖν καὶ ἀγνοεῖν τὸν ὀρθὸν τῆς ἐκκλησιαστικὰ
δόγματον καὶ τοὺς διαφόρους σοφίσμασι μὴ χαμέστ
ταν καὶ καινοτεχνίες ἐβαπτόμεν καὶ πάθους ἐλεεῖν
τοὺς ἀποστάτας μὴ τοῖς ἁγιοτεχνικοῖς τοῦ χυσοστόμου καὶ
τὸν ὀρθὸν δόγματον καὶ πρίσβυν πρὸς δὸς ἐν μὴ δεῖν
ὀρθῶν πρὸς δέχεσθαι τοῖς χαρίσμασι καὶ ἀπὸ τὴς τοὺς μετέ
ρισμοὺς ὀθνὸ τοῦ πρεσβυτέρου τοῦ θρόνου τῶν ἐκκλη

σιαστικῶν ἀρχῶν θεόθεν κληρωσάμενος μακαριώτατος καὶ
γιώτατος πρεσβύτερος ἀντιοχείας ἐν ἁγίῳ πνεύματι ἀγαπητὸς
ἡμῶν ἀδελφὸς καὶ σύλλειτουργὸς κύριος κύριε ἀθανάσιος σὺν ἡμῖν
λόγον καὶ σὺν πάσχον ἐπὶ τοῖς ἀκαίρῳ ψυχῶν καὶ ἀποχίαν τὸν
ἀποκρίμενον αὐτῷ χρεῖαν ἔχομεν ἐλθὸν τὲ ἐν δόμασι καὶ ἐν τῇ
βασιλεύουσῃ τὸν τόπον καὶ ἀδελφοῖς καὶ συλλόμενος ἡμῖν
τὲ καὶ τὸν μακαριώτατον καὶ ἁγιώτατον πρεσβύτερον ἱερόσολύ
μων κύριον κῦ χρεῖαν ἔχομεν ἐν τῇ βασιλεύουσῃ διαφέρειν
τι καὶ τὴν πρὸς ἡμᾶς τὸν τῆς ἀδελφὸν ἀρχιερέα ὁμόδοξον ἐπὶ
νορθῶσαθε καὶ δῆλον ποιῆσαι τὴν ψυχικὴν τὴν δεξιὰν καὶ
χιλιὸν βλάβειν τὸν ἡμῖν ὑμῖν χρεῖαν ὑμῶν εἰς χῶν ἡμῶν ἐν
ἐν καὶ τὸν μὲ πάθειαν καὶ ἡμᾶς πρὸς καλέσαντο ὅτι εἰ μὴ
τὲ καὶ τὸν ὁδιόν τοῖς αὐτοῦ μακαρίοτος διέλθαθε
καὶ βουλόμεθα πρὸς τὸν πρεσβύτερον καὶ τὸν πρὸς
θαυμάσιας αὐτοῦ πρόνοιαν γράψε καὶ φαμέρω
σεῦ ἡμῖν πιστοῖς αὐτοῖς χρεῖαν μὴ ἔχθρα πάσαφορα
δὸς μὴ δὲ ἀμὴ ἐπὶ τὰ τὸν λεπτὸν μὴ μεμφόμεν ἐν ἀλλ
δὲ πρὸς δὲ χεῖρα θεὸν ἡμῖν μέτερισμὸν αὐτὸν καὶ ὅσα ἂν ἀπα
τῶν ψυχῶν καὶ ἀλθῆ δόγματα μὲ σοφίσματα ἐπὶ τοῖς
ρήματα πρὸς δὸς μὴ σεμνὰ πάντων ἐπὶ τὰς ψυχὰς ἡμῶν
ἐκκαθῆτε ὁ πρὸς ἀσμένῳ μὲ τὸν ὀρθὰ τοῖς εὐσεβεῖς δόγματα
μόνα μὰ ἀποδιώκεται τὸν ψυχῶν καὶ ἡμᾶς μὲ μετέρισ
ἐκ τῆς καὶ πρὸ πρὸς δεχόμεθα τὸν ἐν τῇ ὁδὸς λέγοντα πρὸς

α-πιω
α-ιν

κεφαλαιον γ· ὅτι δεῖ τοὺς διδασκάλους τῆς ἐξουσίας τοῦ πάπα

Παραδεχόμεθα κύριε ὁ πάντων ἡγεμὼν τοὺς λαμπροὺς καὶ
μακαρίους πατέρας καὶ τὰς ἱερὰς καὶ τοὺς μεταξὺ ὁρισμοὺς οὓς ἂν
ἡμεῖς λάβωμεν παρὰ σοῦ δοῦναι τὴν μοναρχίαν τοῦ πάπα καὶ
μὰ ἀποδίδομεν ὅτι μόνος ὁ πάπας ὢν καθολικὸς ἐπίσκοπος
καθολικὴν κεφαλὴ τῆς ἐκκλησίας καὶ βικάριος τοῦ χυ καὶ
μόνος κύριος καὶ οἰκουμενικὸς τῶν οἰκουμένων ὅλων καὶ πάντων
τῶν ἁγίων πρίαρχος καὶ πάντων ἀρχιερεὺς καὶ ὁ τῆς δι-
νεταὶ ἐξουσίας καὶ κρίσεως καὶ μετὰ τὸν θεὸν καὶ
καὶ ὁ τῆς ἡμετέρας τῶν ὀρθοδόξων οἰκουμένης καὶ τῶν
καὶ ὅσα ἐκκλησιαστικὰ πράγματα καὶ τὴν ἐξουσίας ἀπο-
δίδοῦσιν εἰς αὐτὸν τὸν θεὸν λόγον ἀφορῶντες καὶ τὸ
δοῦναι μὰ δίδουσιν ὅτι πάντα δίνεται ὁ πάπας καὶ μὴ
ὅσα νομοθετεῖ καὶ διδάσκει ἡμεῖς ἀκριβῶς καὶ βεβαίως καὶ ἀ-
μεταλλάκτως ἀφαιρεῖν καὶ ὅτι τὴν μεταμόρφωσιν εὐσεβῶς
καὶ πιστῶς καὶ δεχόμεθα καὶ ἀποδεχόμεθα τὰ πάντα χωρὶς καμίας ἐξε-
τάσεως καὶ ἀπαιτοῦμεν εἰς τὴν τῆς ὀρθοδοξίας καὶ τὸν τύπον
μεν τὴν ἀρχὴν τῶν πάντων θεμελιώνουσιν ὅλας τὰς κοινω-
νίας καὶ τὸν μεσιτεύοντα καὶ ἐξαιτούμενον καὶ ἐξαιτούμενον
τὸν ἀπόστολον καὶ σωματικὰς τοὺς ἀποτάσσεσθαι δόγ-
ματα τοῖς τῶν χριστιανῶν καὶ τὸν ἀθλίους
εἰς τὸν βίβλον τῶν ἀποφάσεων ὅθεν καὶ ἡμεῖς τὸν τρόπον τοῦ
τοῦ μέρους θέλομεν δὲ τὴν τῆς καὶ θέλομεν ἀποδίδοῦ-

σιν τὴν μεγάλην καὶ ἀξιόλογον τιμὴν καὶ τὴν ἐξουσίαν
καὶ μοναρχίαν τοῦ πάπα καὶ ταῦτα τοῖς ἐν τῷ φαλόν καὶ ἀρχὴ
ἀναφαίρετοι θέλοντες ἀναφαίρετοι ὄντες καὶ μετὰ τὸν ἀρχὴ
ἀν καὶ ὅσα τὰ τῶν τοιούτων ἀρχὴ ἀναφίστῃ καὶ τὸν θεὸν λόγον
κάμνουσιν τοῖς κανονοδοξίας τὰ ἐν τῷ βάνια κεφαλαιον δ·
λέγομεν ὅτι οὐκ ἔχομεν τὴν ἐξουσίαν μεδιαδόχον τὸν πέτρον

Πρῶτον μὲν τὸν πρῶτον ὅτι ἐν τῷ διόρισμα μακαρίου πέτρου ἐστὶν τὸν
πρῶτον καὶ κορυφαῖον τῶν μαθητῶν ὁ ἀπόστολος καὶ αὐτὸν μὲ
μονωμένον ἀρχὴν τοῖς οἰκουμένοις ἀπὸ τοῖς τοῖς ὀρθοδόξοις
φίλοις μεδιάδοχον διὰ τοῦτο πρέπει καὶ ὁ πάπας ὅσα μὲ διάδοχος
τοῦ ἀποστόλου πέτρου μὲ ἐξαιρεῖν μὲ τὰ πρόσωπα ὁ
τοῦ ἔχει καὶ ὁ ἀποστόλος πέτρος κεφαλαιον ε·

Ἀλλὰ τὸ ἀποκρινόμεθα ὅτι ὁ μακάριος πέτρος δὲν εἶναι μόνος
ἀρχὴ τοῖς οἰκουμένοις ἀπὸ τὸν χν ἀλλὰ καὶ ἀρχὴ ἀπὸ
τὸν καθὸ τὸν μαθητὴ καὶ ἐν ἀγραφίοις ἐν θεῖοις δὲ λέγει κα
ταξιοῖ αὐτοὺς ἀρχὴν τὰς πάσας κ·γ· εἰς τὸ ὅ μὲν κα
θὸς ἐν γὰρ ὁ θεὸς βασιλικὸς ἐν τῷ τοῦ ἁγίου ἀποστόλου καὶ ἐπα
λὴν γὰρ μὲν λέγει εἰς πάσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν ὁ φθόγγος αὐτῶν
καὶ εἰς τὰ πέρατα τῆς οἰκουμένης τὰ ῥήματα αὐτῶν ὁ δὲ ἱερὸν
εἰς τὸ ἱερὸν σαλπίζει λέγει πορευθέντες οὖν τὸν μὴ οὖν πάντα τὰ
κηρύξατε τὸ εὐαγγέλιον πάσῃ τῇ κτίσει καὶ ἀλλαχοῦ κεφαλαιον
πέντε καὶ ἐν μέσῳ τῶν ἱερῶν καὶ ὁ πέμπω ὑμᾶς ἀπὸ τὸ ἀφέμε
τὸ τὸν τῆς ἀρχὴ τοῖς οἰκουμένοις καὶ τὸ ῥήμα τῆς εὐσεβείας

ἵνα μὴ ἐπὶ ὄχλου τοῦ ἀποστόλου καὶ οὐκ ἀδιάτου πέζου
θός καὶ παρ' ἃ αὐτῷ μαρτυροῦσι διὸ τὴν μὸ κομὴν ὁ ὡς ἀμὴ-
πω ὑπὸ ἀρχόμενος τὴν ἀσίαν καὶ κυρίου τὸν δοῦλον ἡγούμε-
νος τὰ πολλὰ τοῦ ἀποστόλου ἀγωνίσματος ἐγὼ ἀμὰ ἀποδίδοσθαι
ὑπὲρ ἐκείνου τὰ ἐκεῖνον καὶ ὁ ἀνδρεῖος ἐν ἀπολογίαις ὁ 5
πέζος εἰς ἀμφιβόλιαν καὶ ἐρωμένη ὁ ἀνὴρ ὁ ἐστὶν ἐν ἀδαῖν ὁ
θόμενος ἐν ἡμέρᾳ καὶ ἀλλὰ ἀλλαχοῦ ἐν τοῦτον τὸν λιμὸν φανερὸν
γίνεται ὅτι καθὸ ὁ πέζος δὲν ὑπὸ μόνον ἀρχὴν ἐν ἀμφιβόλῳ
ἐν τοῖς ἀποστόλοις οὐδὲ ὁ πάππας δὲν ἔχει καμίαν προφάσιν 10
δὲ λόγον νὰ ἀμφιβάλῃ τὴν πρίφαν ὁ ἀνὴρ μὴ μαρτυρίαν -
προβάλῃ τὰ ἀπὸ ἡμῶν τοῦ ἁγίου πέζου διδάσκοι μὲ λίγα πάν-
που καὶ ὅσα προμόμαι ἡ ἐν ὁ ἅγιος πέζος αὐτὰ πάντα ἐν
χάσῃ καὶ ἐν τὴν ἁγίαν ἀποστολὴ τὰ ὁ πίστευσε καὶ ἐβάπτισε 15
ὁ θίσαν καὶ μὴ ὁ ἐν τῷ φανερὸν διδάσκαλον χῦ διὰ τοῦτο καὶ ἐν
μὸ ἐπιλέγοντες φανερὸν λέγει ὁ ἰωάννης οὐκ ἐμὸς ἐξελέξατε
ἀλλ' ἐγὼ ἐξελεξάμην ὑμᾶς ἐν τοῦ κόσμου καὶ ἔθεσα καὶ
ταῦτα ὅτι ὁ δέ μαθέος λέγει δοῦλος τοῦ κυρίου καὶ ἀπόστο 20
λος ἡμᾶς ἀγάπησε ὁ δέ λόγος καὶ λέγει καὶ ἐπιλεξάμενος ἐ
αὐτὸν ὁ δὲ καὶ οὐ καὶ ἀποστόλους ἐκάλεσε ὁ δὲ μαθέος
λέγει πάλιν καὶ ἐξουσίαν λαμβάνουσι ἐν τῷ δοῦναι ἐξου-
σίαν ὅταν καθίσῃ ὁ κύριος τοῦ ἀμπελῶνος ἐν τῷ δοῦναι τοῦ
καθίσεται καὶ κρίνει ἰβ θρόνους κρίνοντες τὰς ἰβ
φυλὰς τοῦ ἰσραὴλ καὶ ἐρχόμενοι κατὰ τὸν μαθητὴν ὁ δὲ καὶ

ἵνα μὴ ἀβ

καὶ λαβὰ πνεῦμα ἅγιον ἀφίεσθε καὶ τὴν ἐξουσίαν κατὰ
πνεῦμα τὸν ἀκάθαρτον καὶ τὸν λίμνη καὶ δέν τὰς τὸν ἀν
θρώπων ἁμαρτίας κυρίως λαμβάνουσιν ἐπὶ δὲ καὶ αὐτὴ
τὴν ἑρμοσύνην καθὸ μαρτυρεῖ ὁ δοῦλος λέγει λάβετε
φάγετε τοῦτο μου ἐστὶ τὸ σῶμα καὶ τοῦτο τὸ πῖνε ἐστὶν τὸ 5
μοῦ τὸ αἷμα τὴς καινῆς διαθήκης ἡ γὰρ ἐν τῷ ἑρμοσύνῃ τοῦ
ἁμαρτίας τοῦ θεοῦ μὰ κάμετε ἐστὶν τὸν θεὸν ἡμῶν
φανερὸν ἡμῶν ἐν τὸν δὲ μὰ κάμετε ὁ μόνον καὶ ἐν χῷ
μόνος ἐν χάσῃ ἡ ἀποστολὴ καὶ ἐξ ἴσου ἀπὸ τὸν χῦ ἐν δὲ τοῦ
δοξαν ἡ ἐν καὶ ἐν τὸν ὁ ἀπὸ τὸν προβάλλουσιν ἐν χάσῃ 10
μὶ ὅτι μόνος ὁ πέζος ὑπὸ τοῖς ἐκλεγμένοις ἐπίσκοπος
δὲν ὑπὸ ἐν τὸν μόνος ἀλλὰ καὶ ἡ ἁγία ἀποστολὴ καθὸ
μαρτυρεῖ ὁ ἅγιος αὐτοῦ τὸν ἰωάννης ἐστὶν χῦ ἰωάννης ἐστὶν ἐξ
ἡμῶν τὴν τρόπον ὁ ἐν τῷ ἡμῶν τῷ χῦ καὶ θέλει ἡ καὶ πρὸς
θέλει ἡμῶν ἐν τὸν ἐν αὐτοῦ τὸν τὸν δὲ ὅτι πρὸς ἐν τὸν 15
καὶ ὁ δὲ ὁ πέζος ὑπὸ τοῖς ἐκλεγμένοις ἐπίσκοπος
καὶ ἐν τὸν ἀλλὰ καὶ ἡ ἁγία ἀποστολὴ καθὸ
μαρτυρεῖ ὁ ἅγιος αὐτοῦ τὸν ἰωάννης ἐστὶν χῦ ἰωάννης ἐστὶν ἐξ
ἡμῶν τὴν τρόπον ὁ ἐν τῷ ἡμῶν τῷ χῦ καὶ θέλει ἡ καὶ πρὸς
θέλει ἡμῶν ἐν τὸν ἐν αὐτοῦ τὸν τὸν δὲ ὅτι πρὸς ἐν τὸν 20
καὶ ὁ δὲ ὁ πέζος ὑπὸ τοῖς ἐκλεγμένοις ἐπίσκοπος
καὶ ἐν τὸν ἀλλὰ καὶ ἡ ἁγία ἀποστολὴ καθὸ
μαρτυρεῖ ὁ ἅγιος αὐτοῦ τὸν ἰωάννης ἐστὶν χῦ ἰωάννης ἐστὶν ἐξ
ἡμῶν τὴν τρόπον ὁ ἐν τῷ ἡμῶν τῷ χῦ καὶ θέλει ἡ καὶ πρὸς
θέλει ἡμῶν ἐν τὸν ἐν αὐτοῦ τὸν τὸν δὲ ὅτι πρὸς ἐν τὸν 25
καὶ ὁ δὲ ὁ πέζος ὑπὸ τοῖς ἐκλεγμένοις ἐπίσκοπος
καὶ ἐν τὸν ἀλλὰ καὶ ἡ ἁγία ἀποστολὴ καθὸ
μαρτυρεῖ ὁ ἅγιος αὐτοῦ τὸν ἰωάννης ἐστὶν χῦ ἰωάννης ἐστὶν ἐξ
ἡμῶν τὴν τρόπον ὁ ἐν τῷ ἡμῶν τῷ χῦ καὶ θέλει ἡ καὶ πρὸς
θέλει ἡμῶν ἐν τὸν ἐν αὐτοῦ τὸν τὸν δὲ ὅτι πρὸς ἐν τὸν

τομιστον υπαιτιον παντος κακου· και ο χριστος ημων μεγας και
ο ιερος ο υιος και αρχιερευς ο αμωμητος ο μονογενης του θεου ο
παντοκρατορος ιακωβος ο του ιερεως αρχιερευς ο
γνησιος αδελφος κατα σαρκα· ο ιερος αρχιερευς ο
μονος εφιτευμα και αδελφος του μονογενους υιου· τοσ
χοι· ουτος γαρ και ειδικαιος ωνομασθη· ο δε τοιουτος
ειπων ημιν χριστος ο υιος· ο δε ειπων ημιν· ο και τον
λογον εστησεν· ο και εν τη εδραιω· και κατα τον τροπον· μετα
διδομι· τον εξουσιαν του δεειν· και λυειν· διο γαρ· ο
δι δεθεις· και λυεται· ο δι λυθεις· ο στομ· τοις ουρανοις
ουκ αμφιβολα· ειδως· ο μαθητης· ειπεν· ποια
τον λογον εστησεν· εξουσιαν· ο δεειν· και λυειν· εδοκει· ο αγιος πατηρ
τον λογον· ο κατα· ο· ο· ο

μετὰ τὴν ἀναστάσιν τῶ πέτρῳ σὺν τοῖς ἄλλοις ἀποστόλοις
ὑπὲρ οὗ ἐφίστε καὶ λέγει αὐτοῖς καθὼς λέγει ὁ εὐαγγελιστὴς
λάβετε πνεῦμα ἅγιον· αὐτὴν δὲ ἀφίετε ἁμαρτίας καὶ οὐδὲν τῶν
πέτρῳ μόνον τὸν πέτρον εἶναι τοὺς ἀποστόλους ἀπαν-
τας τὸ δὲ ἀπὸ μέρους τὸν πέτρον καὶ τὸ θεόφιλε αὐτοῖς λέγει ὑμῖν
καὶ πρὸς πέτρον μόνον ἀρτε τὸ δοθὲν ἀλλὰ πᾶσι τοῖς ἀπο-
στόλοις δέδοται καὶ τὸ ἑρμῆς οὗτος ἡμῖν λέγει τοῦ κυρίου οὐκ
εἰς σὲ μόνον ἀλλὰ καὶ εἰς ἡμᾶς δεδόσθαι νοῶ — κεφ. δ —

Ἐν οὐρανῷ ἔτι πρὸς πέτρον τὸν λόγον πρὸς τὸν πέτρον
ὅπου λύσῃς ἐπὶ γῆς ἔσται λυθὲν καὶ δεθὲν ἐπὶ τοῖς
τρία γὰρ ὁ μισοῦν τὴν ἐκκλησίαν καὶ μετὰ τοῦτο ἐφα-
νερὸς λέγουσιν νοῶ· ὅτι ὁ πέτρος ἡμῶν πρῶτος καὶ κατὰ τὸν
ἀποστόλων· ἀλλὰ πρὸς ἡμᾶς ἐρῶ ὅτι καὶ τὰ πέτρα ἀ-

ἐφεσ ε ιγ κδ

ὅτι οὐκ ἔστι κεφαλὴ γυναικὸς ὡς ὁ Χριστὸς κεφαλὴ τῆς ἐκκλησίας

ματθ ιζ ιη

καλαβ α.ιη

ἐφεσ β 2.22

ἐν ᾧ οἰκοδομεῖσθε καὶ οἰκοδομὴ θεοῦ ἐσμεν

ἐφεσ β κ

ἐκ τῆς καὶ βασιλικοῦ δὲ μιμούμενοι τὸν τῆς προφητείας
τοῦ Ἡσαΐου τρόπον πάλαι τὰ δὲ μεγάλα φησὶ τοῦ θεοῦ διὰ τῶν κοινῶν
ἡμῶν ἐπιφέρεσθαι σωμάτων τὸν θεῖον λόγον εἰς ὑπερμέγεθη ὕψη
καὶ τοῖς ὄρεσι τῆς ἀγίας οἰκοδομεῖ τοῦ ἁγίου ἐκκλησίας τὸν θεμέλιον τῆς
ἀποστόλων καὶ προφητῶν ἐν τοῖς ὄρεσιν ἡμῖν καὶ τὸ δεύτερον ἐφ' ἧς
δεύτερον σωζομένοις οἰκοδομεῖσθαι αὐτοῦ τὴν ἐκκλησίαν καὶ τὸ
τρίτον ὑψηλοτέρου καὶ ἀρίστου δεύτερον ὀνομάζεται διὸ καὶ
μακάριος ὁρίζουσα φαίνεται καὶ ἐνδόξους ἔχει
πρὸς τὰς ἐκκλησίας ἐπαγομένας πλείους καὶ πολ-
λὴν λέγει πολίτες ἔχουσαν τὴν θεοτόκον. Νόμιμοι δὲ
μεγάλου τοῦ νόμου καὶ τὸν ἀπόστολον νόμον πρὸς ἡμᾶς ἐστι πλη-
ρωμένοι. Τοὺς γὰρ βίβλοις ἀπὸ τῶν ὀρέων λίθους καὶ ἀπόστο-
λοι τὸν τοῦ ἁγίου ἐκκλησίαν ὅτι εἰς τὸν χν οἰκοδομεῖ
θεὶς ἐν ἡμῖν τὸ θεμέλιον τὸν ἀπόστολον τὸ δεύτερον ἡμῖν καὶ
προφήτην χν ὀρθόδοξος πίστις καὶ ὅτι τὸ τρίτον ἁγίας ἡμῖν
ἐν ἀποστόλοις ἐν ἡμῖν ἐστιν ὁμολογίαν τοῖς πιστεύ-
τοῦ χν εἰς θεμέλιος καὶ τὴν ἐκκλησίαν αὐτοῦ καὶ ὅτι ἐ
μὲν ἀποτάξεις ἁγίας τὸν καὶ ἀρίστας τὸν καὶ ὁμολογίας πίστεως
ὑψοῦν ὑψηλοτέρου τὸν δεύτερον ὀνομάζεται διὸ τὸ
ἅγιος ὁρίζουσα φαίνεται καὶ ἐνδόξους ἔχει
πρὸς τὰς ἐκκλησίας ἐπαγομένας πλείους καὶ πολ-
λὴν λέγει πολίτες ἔχουσαν τὴν θεοτόκον. Νόμιμοι δὲ
μεγάλου τοῦ νόμου καὶ τὸν ἀπόστολον νόμον πρὸς ἡμᾶς ἐστι πλη-
ρωμένοι. Τοὺς γὰρ βίβλοις ἀπὸ τῶν ὀρέων λίθους καὶ ἀπόστο-
λοι τὸν τοῦ ἁγίου ἐκκλησίαν ὅτι εἰς τὸν χν οἰκοδομεῖ
θεὶς ἐν ἡμῖν τὸ θεμέλιον τὸν ἀπόστολον τὸ δεύτερον ἡμῖν καὶ
προφήτην χν ὀρθόδοξος πίστις καὶ ὅτι τὸ τρίτον ἁγίας ἡμῖν
ἐν ἀποστόλοις ἐν ἡμῖν ἐστιν ὁμολογίαν τοῖς πιστεύ-
τοῦ χν εἰς θεμέλιος καὶ τὴν ἐκκλησίαν αὐτοῦ καὶ ὅτι ἐ
μὲν ἀποτάξεις ἁγίας καὶ ἀρίστας τὸν καὶ ὁμολογίας πίστεως
ὑψοῦν ὑψηλοτέρου τὸν δεύτερον ὀνομάζεται διὸ τὸ

ὁ θεῖος ἱερώνυμος περιγράφηλίγ ἡλίου 133 ἡμῶν. τὸν ἀνθρωπίνοις περὶ
ἱερᾶς ἐκκλησίας ἀλλ' ἀνθρωπίνου δόγματος ἀληθῆ ἐστιν ἐκκλησίας ὁ δὲ
ἀληθῆς ἔστι. καὶ τὸν δὲ ἐκκλησία ἐν ὅτι πίστις ἀληθὴς ἦν ἔνεκα οἱ ἅγιοι
ἡμῶν πάντες ἀπόστολοι ἐκ τῆς ἐκκλησίας ἐκκεκλήνται:

μετεσχήκαμεν εἰς τὴν πίστιν ἐκλεγόμεθα δεύτερον καὶ δεύτερον λέγει δὲ
καὶ ὁ τοῖς σοφοῖς καὶ θεοφόροις βασιλεῖ εἰς τὸν κλῆρον ὁ τοῦ
καὶ ἡμῖν τὴν ἀμφοτέρων τὴν ἐκκλησίαν ἡμῖν ἡμῶν ἡμεῖς μὲν τὸ θεῖον
καὶ γένη τοῖς ἀμείρον φύσεος. Τοῦτον τὴν τῶν ὁμολογίαν
δεύτερον καὶ λέγεται δὲ τὸν δεύτερον ὁμοφυῆ τὸν πρωτόμαρτυ
τὴν ὁμολογίαν ἀπὸ τὸν καὶ ἅγιος ὑπὸ ἰδίου ὁ τῶν ἐκκλησιῶν
ἐκκλησίαν τοῦ ἐστὶ τὸ ὅτι ἡ ὁμολογία τοῦ δεύτερον
ὑπὸ τὴν ἡμέρα καὶ τὸ θάρρος καὶ τὸ θεμέλιον εἰς τὸ ὅτι
ὁμὸ ἀπὸ τὸ οἰκοδομεῖσθαι ὀχεῖ τὴν ἐκκλησίαν τοῦ ὅτι ἀπὸ
ἀπὸ τὸ ἡμῖν ἐστὶν ἡμῖν ὅτι ἐστὶν ἡμῖν ἐστὶν ὅτι ἐστὶν ἡμῖν
ἐστὶν ὅτι ἐστὶν ἡμῖν ἐστὶ

ιωαμ
10 ιαιδ

καὶ οὐδὲ ἀγνοεῖν ἀπόστολοι· οὐχὶ νῦν ἐν τῷ σωμένῳ ὁ δὲ ὁ
πάφος κυβεύειν τὸν χριστὸν πεπαρμένοι ἐν τῷ ὑπὸ ἡμῶν ἐν τῷ
πάφος αὐτοῦ λαθόντες τὸν ὀφθαλμὸν τοῦ σωμένου
καὶ κινδυνεύοντα τὰς ψυχὰς τῶν πιστεύοντων καθὸς ὁ
χριστὸς λέγει πορευθέντες ἐν τῷ κόσμῳ μαθητεύσατε
πάντα τὰ ἔθνη τὴν πάλαι μὲν τὴν ἀφιστείας
ἀναστάσας τὴν τοῦ βίου καὶ τὴν ὀλόχου καὶ ἐν τῷ πρᾶξις
λέγει λιπόντες αὐτὸ τὸ σῶμα ὑμῶν ἐν ὑμῖν τὸ πνεῦμα
τὸ σωμένον ἐν ὑμῖν τὸ πνεῦμα τὸ ἅγιον ἔθε
τοῦ πιστεύοντος σωμένη τὴν σωτηρίαν πίστει :—
καὶ ὁ πάφος ἀπόστολος λέγει ὅτι τὸ πνεῦμα τὸ ἅγιον τὸν ἐκ
μὲν ὑπὸ τῶν σωμένων σωμένος ὑπὸ μὲν τὸν κόσμον τὴν πάλαι
πάφος ἀπόστολοι τὴν σωμένος τὸν ὀλίγον μόνον ὁ πέτρος ἐ
τὸν δὲ καὶ τὸ σωμένον τὸν ἄβραμ τὴν πάλαι πάφος ἀπόστολοι κ
καθὸς τὴν ὅλεστε τὰ ἄλλα χαρίτες τὴν δυνάμεις τὴν τῶν ἐ
ξουσιῶν ἀπόστολον χῦ καὶ ὁ πάφος ἀπόστολος πέτρος ἐν τῷ δὲ τὸ
σωμένον ὅπου προβάλλουσιν ἡ λατίνοι ὅτι μόνον
τὸν πέτρον ἔφη ὁ χς (σωμένε τὰ πρόβατά μου) τὴν ὁ
λίτον πάφος ἀπόστολον λέγομεν ὅτι καὶ καὶ τὴν ἐν
μόνον τὸν πέτρον ἔφη ἀλλὰ καὶ τὸν ἐκ τὴν δυνάμεις ἀπόστολοι
καθὸς καὶ ὁ πάφος ἀπόστολος τὸν πέτρον ἔφη ἐν τῷ μόνον
τὸν πέτρον (ἐν ὁ ὑπὸ τὴν καὶ λέγει ἡμῶν τὴν χριστὸν
πιστεύοντες) ἐν οὐ τὸ δὲ καὶ ὅλοι τοὺς ἀπόστολοι τὴν δόξα

λαμπ
25 ιεθ

πρᾶξ
κ. κη

λ κα
κθ κζ

ὁλιμπιν ὀρθόδοξον ὁμοῦ τὸν χριστὸν καὶ τοὺς ἀπόστολοι
πιστεύειν μὴ τὸ ἐν τῷ πόλεμῳ θέλειν τὸν χριστὸν τοὺς δὲ
τελείας τὸν αἰῶνος μόνον καὶ δὲ ὁ πάφος ἀπόστολος
πέτρος διὰ τὸ ἀφίστεσθαι ἐν τῷ πόλεμῳ τὸν χριστὸν
καὶ ἐν τῷ ἀμπελῶνι τὸν ἀπόστολον διὰ τὸν τόπον ἐν τῷ
τὸν τρίτον τὸν πρότερον τὸν ἀγρόν τὸν ἀπὸ τὴν ἀναστάσεως
καὶ ἀπὸ τὸν ὀλίγον τὸν ἐν χρίσεν πάλιν πάλιν
μετὰ τὸν ἀναστάσεως λέγοντας ἡ δὶς ἐν τῷ ὑπὸ τὸν πέτρον
καθὸς καὶ χρυσόστομος ἰωάννης ἑρμηνεύ
βοῦν τὸν καὶ τὸν κατὰ ἰωάννην λέγει ἀμφὶ δὲ καὶ
ἡμῖν ἀπὸ τὸ ἐν χρίθεν ἡμῖν λιπόμενοι τοῖς ἀφέσεσι ἐν ἔχει
λαμβάνει ἐν χρίζεται τὸν πρότερον ἀπὸ τὸν ἀδελφὸν
διὰ μὲν ἐλθεῖν ἐν τῷ λέγει ὁ δὶς καὶ καλὸς τὸν πέτρον ἀπὸ
καὶ θέλοντες φόβον ὁ πόνος ἐν χρὶ διὰ τὴν ἀφέσεσιν καὶ δὶς
μὰ τὸ πρὸς φορίζει πόνος τὸ ἀμφὶ τὴν ἀναστάσεως τὸ ἐν χρίζειν
καὶ τὸν μεταμίαν τὸν τὸν ἐδέχθη τὸν ἐν χρίζειν τὴν
πρὸς τὴν ἀναστάσεως τὸν ἀδελφὸν ἡγούμενον τὸ πρότερον τὸν τὴν μὴ
καὶ τὴν πρὸς τὸν καθεδρίας καὶ ὁ χριστὸν δὲ ποίαν καὶ τὸ
ξουσίαν καὶ τὸν ἀδελφὸν ὅπου δὶς καὶ μόνος ὁ χς ἐν τὰ
λιπὸν κύριος τὸν ἀπόστολον καθὸς ὁ ἀπὸ τὸν ἐν βαπτίζει
λέγει ἡμῖν φαμὶ τὲ ὅτι ἡ δὶς καὶ καλὸς ἡ καὶ ὁ χριστὸς
ἡμῖν ὁ φ μὰ χρὶ καὶ τὸν πρὸς τὴν μὰ μὴ τὸν λόγον
στὴν καὶ μὰ ὁ μὰ καθὶ τὸν τὸν λέγει ὁ καὶ ταμαθὲ ὡς

λ κα
κθ κζ

ἰωαν
11 21

ματθ κγ·κθ

ὑμεῖς δὲ μὴ κληθῆτε ῥαββί· εἷς γὰρ ἐστιν ὑμῶν ὁ καθηγητής, ὁ
χς· πάντες γὰρ ὑμεῖς ἀδελφοί ἐστε. καὶ πατέρα μὴ καλέσετε ὑμῶν
ἐπὶ τῆς γῆς· εἷς γάρ ἐστιν ὑμῶν ὁ πατήρ, ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς. μηδὲ
κληθῆτε καθηγηταί· εἷς γὰρ ὑμῶν ἐστιν ὁ καθηγητής, ὁ χς. καὶ πα-
λιν θέλομεν μαθεῖν παρ' αὐτοῦ διὰ τί τοῦτο εἶπεν καὶ οὐχὶ 5
τιμᾶν οὐδὲ τοὺς ἀποστόλους αὐτοῦ πλὴν μόνου αὐτοῦ καθὼς
τοῦ λόγου ἡ δόξα· ὅτι ἡμεῖς χριστιανοὶ ὄντες τὴν πίστιν ἡμῶν
ἐν ἡμῖν μεγάλην καὶ τέλειον τὸν θεὸν ἔχομεν. καὶ ὅτε οὐκ ἐν ἡμῖν
ἀνθρωπίνη μετὰ ἀγάπης ἐστὶν ὁ θεὸς ἡμῶν — 10
φανερὸν ἐστὶν ὅτι οὐκ ἐν τῷ ὄνομα τοῦ χριστοῦ ἐπιστεύομεν
ἀλλὰ ἐν τῷ ὀνόματι τοῦ χριστοῦ ἐπιστεύομεν. ὅτε γὰρ ἐν τῷ
ὀνόματι τοῦ χριστοῦ ἐπιστεύομεν, τὸν μὲν ἀγαπῶμεν τὸν
ἀπεσταλμένον παρὰ τοῦ θεοῦ, τοὺς δὲ ἀποστόλους αὐτοῦ
ἀτιμάζομεν καὶ τὴν δόξαν αὐτοῦ ἀφανίζομεν. — 15
ἀπόστολος β·23

ὅτε γὰρ ἐν τῷ ὀνόματι τοῦ χριστοῦ ἐπιστεύομεν, τὸν μακάριον πέτρον τὸν τίμιον μαρτυρίου ἀπόστο-
λον τοῦ χριστοῦ λέγοντα ὅτι ἐὰν μὴ ἀφῶ τὸν πέτρον εἰς τὴν ἐκκλησίαν μου, οὐ μὴ
ἀφῶ τὴν ἐκκλησίαν μου. καὶ ἐὰν μὴ ἀφῶ τὴν ἐκκλησίαν μου, οὐ μὴ ἀφῶ τὴν ἐκκλησίαν μου. 20
γαλ β·11

γαλ ε·1α

ὅτε γὰρ ἐν τῷ ὀνόματι τοῦ χριστοῦ ἐπιστεύομεν, τὸν μὲν ἀγαπῶμεν τὸν ἀπεσταλμένον παρὰ τοῦ θεοῦ, τοὺς δὲ ἀποστόλους αὐτοῦ ἀτιμάζομεν καὶ τὴν δόξαν αὐτοῦ ἀφανίζομεν.

ποιεῖ χρείαν μεταμορφώσεως ἀπὸ τοῦ μαρτυρικοῦ τῆς
ἁμαρτίας εἰς τὴν ἐξομολόγησιν καὶ ἀφῆκεν τοὺς δικαίους ἀπὸ
καθέδρας ἀφιβολίαν ὅπου εἶχον μὴ διαλογισμὸν βεβεώσεως τῆς
μαρμαρωμένης εἰς τὴν αὐτὴν ἀγάπην καὶ πίστιν ὅπου
οὐκ εἶναι πρὸς με καὶ τὴν αὐτὴν ἐνίαν οὐκ ἐπιστρέφομεν
γνώμης τὴν γνῶμον καὶ μου θέσιν καὶ πᾶσαν ἐλπίδα καὶ
σύμβουλὴν ὄχι ἀρχὴν καὶ ἐξουσίαν καὶ κυριότητα τοῦ πέ-
τρου πρὸς τοὺς ἄλλους ἀποστόλους καθὼς λατίνοι λέγουσιν
ὅτι μόνου τοῦ πέτρου ἐδόθη μαρτυρία καὶ μαθεῖν ἐδόθη τοῦς
ἄλλους ἀποστόλους καὶ ἀνοχὴ ὁ πάπας τοῦς ἄλλους πρι-
αρχὰς καὶ μὲ τὸ μέτρον τοῦτον ποιοῦσι μὰ τοῦ δόσιν
μὴ μὰ τὴν ἀρχὴν μόνον ἀρχὴν καὶ ἀν ὁ πέτρος ἦν τὴν πόλιν
τοῦ καθὼς λέγουσιν λατῖνοι ὅπου εἶπε μαθεῖν ἐδόθη τὰ λόγια
τοῦ χριστοῦ πρὸς τοὺς ἀποστόλους καὶ χωρὶς τὴν βεβεώσεν
ἐκείνου μὰ μὴ ἔχωσι τὸν κύριον καὶ τὴν ἐκκλησίαν ἀνοικοδόμη
ὁ πέτρος μὰ αὐτὸν μόνον τὸν λόγον ἀπὸ τοὺς ἀποστόλους πρὸ τοῦ ἀ-
λλὰ καὶ εἰς τοῦ τοῦ χριστοῦ τὸ ὁ πάπας ὁ μόνος ἐξ ἐκείνου
ἐθέλει τὴν μετάνοιαν πρὸς τὰ πρᾶξις τοῦ
ἀποστόλου τοῦ ὁ πάπας γράφει ὁ ἅγιος λουκᾶς γὶ μὲ τὴν
φωνὴν ὅτι ὁ μακάριος πέτρος δὲν ἦχεν μὰ μὴ ἔχουν
καὶ τὴν θέσιν ἀπὸ τοὺς ἄλλους ἀποστόλους ἀλλὰ
μόνον μὰ ἔχει πρὸς τὴν τάξιν καὶ τὴν πρόταν καθέδρα μὲ
γνῶμη εἰς τὰς πράξεις καὶ γνῶμα τὰς πέτρος εἰς μέσον

Φιστὴ ὁ θεὸς ὁ λαός τοῦ ἐξίγησιν 71 ὁ δὲ γνῶν 22 κε θέλεον ἔνατα λικάν

ματθ ιο 4344

ματθ 23.20 22.22

ματθ 10 κδ

ὁ κε τὴν μαθητὴς τοῦ ἐκείνου ὁ δὲ ἔχει τὸν ἀπόστολον κ. μὴ ρὶν αὐτὸν

ἰωαν ιγ 15 16 κ.

εἰς μέσον τὸν μαθητὴν ἐκεῖν ἢ τὸ ἔχει ὁ μόνος τὸν πέτρο
αὐτὸν οἱ ἄλλοι ἀπόστολοι ὅμως ἀλλὰ ὁ μακάριος πέτρος ἐμὲ τὴν πρᾶξ
γράφει τὸν τρόπον ἢ πρὸς ὅλα τὸν πνεῦμα ἅγιον δὲ καὶ ὁ μαθὼν
καθὼς πρὸς τὸν ἐκείνον ὁ δὲ γὰρ τοῖς ἐκεῖ καθεύδουσι
τὸν ἐγρηγορὸν ὅτι καὶ ἐριθμημένος ἦν ἐν ἡμέρᾳ καὶ ἐλα-
βεν τὸν κλέρον τοῖς δὲ ἄλλοις ἀπόστολοις καὶ τὰ
καὶ τὰς ἔξις ὁ δὲ ἐκεῖνος πρὸς τοῖς δίμυγορίς τὸν τὴς τοῦ
πέτρου ἢ τὸν τρόπον ὅπου εἰδὲ ὁ πρὸ δὸ τοῖς ἐν ὁ δὲ ἀπὸ
βλὲ θὲ καὶ ἀπὸ τὸν χορὸν τὸν δὸ δὲ καὶ ἀπὸ τὸν ἀπόστολον καὶ μὲ
μὸ τὰς ὁ ἀριθμὸς ἄλλοις ὅπερ πρὲ πρὲ μὰ βαθὲ θὲ ἄλλος ἐστὶν
τὸ πρὸς ὁ μόνον δὲ ἐν τοῦ τὸ ἐστὶν μὰ ἔχομὲν ὁ λὲ ἀπὸ τὸν ἀπόστολον μὰ
χιρὸ τὸν ἴσον μὲ ἄλλον καὶ ἔρχεται πρὸ τὸν ὁ πέτρος καὶ
δίμυγορὲς εἰς τὴν ὁ ἴδιον ὁδὸν φανερὸν ἢ μὲ λὲ τὸν ὅτι ἀν ὁ
πέτρος ἢ τὸν μόνος ὁ πέτρος καὶ μόνος βεβαιωτὴς
χὴ καθὼς λέγουσιν λατῖνοι ἢ θὲ λὲ ἐν καὶ χιρὸ τὸ
νὶ σημὸν μὰ χὸ πρὸ ἄλλον μὰ ἀπόστολον εἰς τὸν τὸ πρὸν τοῦ ὁ δὲ
καὶ ἢ θὲ λὲ ἐν ἢ πρὲ τὲ λὲ γὸ θὲ λὸ ἐστὶν πρὸ τὰ θὸ καθὼς τὸ
κὰ μὲ τὴν ὁ μόνον ὁ πάπας ὁ πρὸ τὸ ἐν ὁ πρὸ τὸ ἐν τὸ ἐστὶν
ὁ πέτρος καὶ ἢ τὸν ὁ μόνον τὸ μὲ λὲ πρὸ τὸν ἀπόστολον πρὸ τὸ ὁ
ἀλλὰ καὶ ἐν τοῦ τὸν χὴ ἀμὸ τὸν τὸ ὁ πρὸ τὸ ὁ μόνον ἐκεῖ
ἐθὲ λὲ τὸ μὲ τὴν μὰ τὸ πρὸ ἀλλὰ καὶ ἀπὸ τὸν πρὰξ τὸν τὸ
ἀπόστολον τὸν ὁ πρὸ τὸ ὁ ἅγιος λουκᾶς γὶ μὲ τὴν
φωνὴν ὅτι ὁ μακάριος πέτρος δὲν ἦχεν καὶ μὲ τὴν ἐξουσίαν
καὶ τὴν θὲ τὴν ἀπὸ τὸν ἀπόστολον ἀλλὰ
μόνον μὰ ἔχει πρὸς τὴν τάξιν καὶ τὴν πρόταν καθέδρα μὲ
γνῶμη εἰς τὰς πράξεις καὶ γνῶμα τὰς πέτρος εἰς μέσον

ἀποστόλους τοὺς ἀποστόλους λέγει γὰρ ὅλου καὶ ἐν τῇ πρὸς Ἑβραίους πρᾶξις κα κγ
ὅτι τοιαῦτα δὲ οὐ πάντες διὰ μαθητὴς ὅτι τοὺς ὅτι τοιαῦτα καὶ
τοὺς εἰδωλεῖα καὶ πιστοὺς ὡστε φυλάττειν καὶ μεμνῆσθαι
βασιλεῖ οὐκ ἀπελθεῖν οὐδὲ καὶ μαθεῖν ὅτι τοιαῦτα λέγει καὶ
πρὸς τὰς θλίψεις ὑπομένειν καὶ διὸ μνήσεσθαι πάντα πρᾶξις κα κδ 5
μαθεῖν δὲ ἐλέγετο τοῦτο τὸ μὴ δεῖν ἀναχωρεῖν τὸν κύριον
ἡμῶν τοῖς εἰδωλείοις τοῖς τοιούτοις καὶ ἀπόστολος ἐξῆς ἀπαγορεύει
ἡδονὰς καὶ ἔδοξαν κυρίους αὐτοῖς καὶ ὑποστρέψαντες
ὑπὸ ματθαῖον καὶ γὰρ τὸν ἀφίστασθαι μετὰ τὸν ἰβ ἀπόστολον 10
μαλιστὰ ὁ ἀπὸ ὁμολογίας πέτρος δὲ ὑπὲρ μὴ φάγε
χρὴ μὴ τὲ ἐξουσιάζειν ἐκκλησιάζειν τὸν ἱερὸν καὶ πρὸς τοὺς
πιστοὺς - καὶ φάγεσθε - τὲ καὶ ἀπὸ ὁ ἀπὸ τοῖς λοιποῖς καὶ μὴ τὴν
ἐρίζειν τὰς πρᾶξις ὅτι τὴν ἡμῶν ἀπὸ τοῦ ὁμολογεῖν ἐφόβουν πρᾶξις κα κε
τὰ ἐκεῖ καὶ πρὸς τὰ τοιαῦτα τοὺς καὶ ἐρίζειν ἡμῶν ἐμπροσθεν
τοὺς ἀπόδας τὸν ἀπόστολον οὐδὲ λέγει ἐμπροστὶς ἀπὸ τὸν πέτρον
ἀλλὰ καὶ τὸν ἐκλογὴν ἡγούμενον χειροτονίαν τὸν ἀπὸ τὰ διὰ
κόμον ὀχὶ ἀπόστολον τὸν ἐκλαμπὰν λέγει γὰρ ἐν τὰς πρᾶξις 20
ὅτι τοιαῦτα αὐτοῦ ἐμὸ πιστὸν τὸν ἀπόστολον καὶ πρὸ τοῦ ἀπὸ πρᾶξις κε ε
μὴ ἐπὲ θεὶ καὶ ὅτι ἐκλεκτὸς καὶ δὲ λέγει μόνον τὸν πέτρον
Βαπτίζειν ὅταν ὁ ἅγιος βαφὴ λάβοι ὑπὸ γὰρ ἐν τὸν ἀμπελῶνα
χίαν δὲν τὸν ὅτι ἐλεμόνιος ὁ πέτρος ἐκλεκτὸς τὸν ἀπόστολον 25
τὸν καὶ ἡ ἐκλογὴ τὰ τοῖς ἑβραίοις λέγει γὰρ ἡ γραφὴ
καὶ γὰρ ἐξῆς πέτρος λαμβάνει λάβοι διὰ ἐλθὼν εἰς ἀντιο

χίαν Βαπτίζειν ὅταν ἔλθοντὶ ὁ πέτρος εἰς τὴν ἀντιοχίαν
τὴν ἀντιοχίαν ἡ ἀντιοχεὶς δὲν ὅτι ἐλεμὼν πρὸς μόνον τὸν
πέτρον ἀλλὰ καὶ τὴν τὴν ἀποθέσιν ἀλλὰ πρὸς τὴν
σύνοδον τὸν ἀπόστολον καὶ τὸν πρεσβύτερον λέγει γὰρ ἐν
τὰς πρᾶξις διαγενομένης οὐ μικρὰς καὶ ζήτησεως πρᾶξις κε β
ὀχὶ γὰρ τὸ φαγεῖν καὶ τὸ βαφὴν λάβειν πρὸς αὐτοὺς ἐθνικοὺς
ἀμφιβεβλημένον καὶ βαφὴν λάβειν καὶ τὴν ἀκροβυστίαν
ἐξῆς αὐτὸν πρὸς τοὺς ἀποστόλους καὶ πρεσβύτερους ἐγὲ
ρουσαλὴμ περὶ τοῦ ζητήματος τοῦτο καὶ ἐκεῖ ἀπὸ ὀχθίσαν λέγει ἀμφοτέρας πέτρος ἡ πρὸς αὐτοὺς
ἀνδρες ἀδελφοὶ καὶ ταῦτα ἐξῆς ἡ ἀπὸ τὸ φάγεσθε
αὐτοὺς ἀπεκρίθη ἄλλοθι λέγει ἀνδρες ἀδελφοὶ ἀκούσατε ἔτι πρᾶξις κε β
καὶ τὰ μὲν ὁ πόνος καὶ ὁ ἄλλοθι πρὸς δίμορφα
καὶ λέγομεν τὸν μὴ τὸ πέτρος τὸν ἀνάτιθεται μὴ τὸ πέτρος ἀλλὰ
καὶ ὁ ἀπόστολος ἀλλὰ ὁ πρὸς τὴν σύνοδος τὸν
ἀπόστολον καὶ πρεσβύτερον ἀποφάσισαν καὶ ἐν
πέζαν τὸν πιστὸν εἰς τὴν ἀντιοχίαν πρὸς ἐκεῖ
σαν τὸν μὴ τοῖς σύνοδον καὶ ὁ φέρεται εἰς τὴν πρᾶξις
ἀπὸ τὸν ὁ πόνον ἀπὸ τὸν φανερὸν γὰρ ἐν τὸ ὁμὸ πρᾶξις κε κζ
καὶ ὁ πέτρος δὲν ὑπὸ τὴν καὶ δὲ πρὸς τὸν ἀπόστο
λον μὴ τὲ ἐξουσιάζομεν αὐτὸς μόνον ἀμφισβήτησιν καὶ μὴ
ἀποφάσεις τὰ καθόλου πρὸς τοῖς ἐκκλησίαις ἀ
λλὰ ὁ μοθυμαδὸν ἀπόστολοι σύνοδον λαβόμενοι ἐκρίν

καὶ εὐβεβεόμαι αὐταῖς καὶ ὁ τὶ δὲ νῦν ἡμῖν βουλόμενος
ἡ ἀποστολικὴ ἐστὶν πίστις τὸν μαρτυρεῖ καὶ ὁ παῦλος
ὅτι οἱ ἐπιτάξαντες τὴν σωτηρίαν καὶ ὁ σωτὴρ ἡμῶν ὁ
θεολόγος τὴν καθολικὴν τοῦ σωτῆρος ὁμοίως καὶ οἱ ἱε-
ροδιδάσκαλοι ἀδελφοθέοι καὶ οἱ ἀπόστολοι οὐδὲν χωρὶς τῆς
ἡδίστης καὶ προσφιλοῦς τοῦ πατέρου σωτηρίας καὶ ἐξαγγε-
λίας ἀποστολικὴ καθεστήκασιν διδαχθέντες ἀπὸ τοῦ διδάσκαλου
τοῦ τῆς ἡμετέρας ψυχῆς δεσπόζοντος πρὸς τὴν καὶ
ἐξουσίας καὶ δόξαν μετέχειν τὰ ὁ πάσας ἡμῖν δοθῆναι
τὸ πάντα ἀλλὰ ἐπὶ δὲ ἡμῖν μὲν εὐρίσκομεν τὸ δὲ ἡμῖν τὸ
δυναμένον καὶ μὴ σωτηρίας τοῦ ἀνθρώπου ἐν τῷ θεῷ
γνῶσιν καὶ δὲ νῦν χρόμεθα μετὰ τῆς τοῦ καμεῖν
αὐτὸ διαφορᾶς ἀλλὰ ἀδελφικὴν βοήθειαν καὶ
φρονεῖν δὲ καὶ ἡμῖν τοῦ θυμνεῖν κυρίου ἡμῶν
εἰς ἐλεῖν ἡμῶν δὲ ὁ πάντων γνῶσιν ἐλπίζω ὅτι ὁ πάτερ ἡ τ
ἀμφοτέρος βασιλεῖν καὶ πᾶσι τοῖς ἀρχὴν καὶ ἐξουσί-
ας τὸν κόσμον καὶ διὰ τοῦτο καὶ ὁ πάντας οἱ διὰ δὲ
χος τοῦ πρέπει ἀνῆκε τοιοῦτος ἀλλὰ φέρομεν δόξε
μὴ ἀποτὶ ἀγίαν γραφὴν σωτῆρ καὶ οὗτος δὲ ἐξ ἐξ
ὲν βοήθειαν ἐστὶ τοῖς βασιλεῖς ὅταν σωτὴρ ἐστὶν
ἀπὸ γραφὴν τὸν κέσαρος καθὸς ὁ θυαγγελιστὴς λουκᾶ
μαρτυρεῖ ἐστὶ τὸ β κεφ καὶ πάλιν βεταγὴ ὅταν ἐ
πὶ τὸ ἀνθρωπὸν ἐδίδαγμα καθὸ ὁ μαθὴς ἐ ιη κεφ

μαρκ κβ κ

μαρκ κ. 2627

ἀλλὰ καὶ ὁ πάτερ ὑπὲρ ἡμῶν βουλεῖται ἐστὶν ἡ πρὸς τὴν τοῦ
σωτῆρος λόγον ἐπιτάγματα πάντα ἡμῶν ἐστὶ διὰ
τὴν ἡμῶν ἀγάπην καὶ ἐξουσίας ἐφέχομεν ἐν τῇ ἡμέρᾳ δὲ
αὐτοῦ πάντα ἡμῶν ὅτι οὐ τοῦ θέλημα τοῦ θυ
καὶ ὁ παῦλος προσφωνεῖ λέγει πάντα ἀγαθὰ ἐξουσί-
αν ἐπὶ πάντα ἐπὶ δὲ ἐξουσίαν ἀπὸ τοῦ θεοῦ οὐ γὰρ ἐστὶν ἐξου-
σία ἡμῖν ἀπὸ θεοῦ δεδοῦσθαι ἐξουσίαν τὴν τοῦ θεοῦ δίδα-
σκει ὅτι ὅσα ἐὰν ἐπὶ τὴν ἡμῶν ἐξουσίαν τὴν τοῦ θεοῦ
ταῦτα ἐὰν θέλειν γὰρ ἐὰν θέλειν καὶ ἐπὶ τοῖς κρείττοσι
ἡμῖν οὐ γὰρ ἐστὶν μάχεσθαι φορεῖν γὰρ δὲ ἀναγκαῖ-
ον τὸ ἀπὸ ἡμῶν τὸν ἐξ ἡμῶν τὰ ὅθεν χρεῖσθαι καὶ
γνῶναι δὲ ἡμῖν ὅτι ἀπὸ τοῦ πατέρου καὶ
ἐρῶσι καὶ μὴ μάχεσθαι λέγει ἀπὸ τὰ ἐξουσίαν
καὶ ἀποστόλος ἐστὶν καὶ ἀλλὰ κρείττονες καὶ προφῆτης
καὶ ὁ ἐστῶν οὐδὲ γὰρ ἐὰν ἀπὸ τρέπειν ἐστὶν ἀλλὰ
αὐτὸν ἡ ἀπὸ τὰ γὰρ καὶ ὁ χριστὸς λέγει ἀπὸ θεοῦ ἐστὶν ἀπὸ τὰ
ἀπὸ δὲ ἐξ ἐστὶν ἀπὸ τὸν ἀπὸ ἐξ ἐστὶν τὸ τὸ τοῦ θεοῦ ὅτι καὶ
ἀποστόλοι καὶ προφῆται καὶ καθεξῆς ἄλλοι πρὸς ἡμᾶς
ἐξουσίας τὰς κοσμικὰς ἀπὸ τὰ ἀπὸ τὰ λόγου ἡμῶν ἡ δὲ
ἐξουσίας τὰς κοσμικὰς ὅτι ἡμῖν ὁρίζομεν
ἀδοχὶ τοῦ πάτερ καὶ λέγομεν ὅτι ἡμῖν ὁρίζομεν
μὴ καὶ ἐξουσίαν ἔχομεν καὶ κρίνομεν τὰς βασιλεῖ

πατερ β ν

ρομ ιν β

ρομ ιβ δ

ρομ ιβ δ

ρομ ιβ δ

ρομ ιβ δ

τοῦ κόσμου καὶ διαμιᾷ ἀναλωθήσονται καὶ κα-
βοῦμεν ὄχι μόνον τὰς κοινὰς ἐπιθυμίας καὶ ἀλλὰ καὶ τὰ
σωματικὰ καὶ ἀλλὰ καὶ ὁδοὺς ἀλλὰ πλανομένας τὴν ἡμῶν
μορφὴν διδόντες ἡμῖν γὰρ πάντα πάντων μὲν πολλὴ
ἀδιακρισία φέρομεν τὴν φανερὰν ὅτι ἡμεῖς οὗτοι πάντοις
δοσεβείας καὶ φρονήσεις ἴχνους καὶ πρὸ τοῦ μὴ τὸ μό-
νον μόνον ἡμῶν ἡ ὑπὸ τὸν πάντων καὶ θεοσεβεῖς πολ-
λὰ δὲ τὸ δεχθῆναι ἀλλὰ ὁ βλάσφημος καὶ ἀπὸ τῆς θε-
ὸν φθονῶν τὸ ἀποφθέγγουσι πολὺ δὲ μόνον ὁ θεὸς φθό-
νος διάβολος ὁ πάντων ἴσων θεὸν τοῦ πρὸς μόνον ὁ θεὸς
τῶν μὲν βλάσφημον τοῦ οὐρανοῦ καὶ ἐστὶν ἡμῶν ὁ πάντων
τῶν ἡμῶν διὰ τὸ πάντων καὶ ὁ χριστὸς λέγει ὁ θεόφορος μόνος
πάντων ὁ ἄπορα πάντων οὐ τοῦ οὐρανοῦ πεσόντα καὶ πάν-
λιν ὅταν ἐπιφανῶν τὸν χριστὸν λέγον ἐὰν πεσόν πρὸς καὶ μὴ
σιν μὴ τὰ πάντα πάντα ἀσεβῶν τοῦ γὰρ ἐν ὀχῇ πάντων ὁ
μονοσταχία γεγραπτεύεται ἡμῖν τὸν θῦν πρὸς καὶ μὴ σιν
καὶ τὸν τόμον ὡλατρεύοντες ἀλλὰ καὶ ὁ ἀδάμ διὸ τὴν
ὑπὲρ ἐπιθυμίαν τοῦτον τὸν θεὸν τὸν ἐδίδαχθεν ἀπὸ τὸν πα-
ράδοσιν καὶ ἡμῖν ἀκουσμὰ ἀπὸ τὸν θῦ ὑδὸν ἀδάμ γὰρ ἐγνω
μεν ὡς ἐξ ἡμῶν πάλιν πάντων γὰρ ἀπὸ τὸν πάντων καὶ
θρῶπος ὢν καὶ οὐδὲν ἄλλον ἡμῖν καὶ πάντων διὸ τὴν ὁμο-
μεσίαν τοῦ θῦ καὶ μὴ καὶ ἐπὶ τὸν πάντων βόμος καὶ
μὴ πάντων καὶ μὴ ἀλλὰ τρόπον τὸν θεὸν ἐὰν δὲ πρὸ βά-

α-θεοσ β ιδ

ισαΐας ιδ.ιδ

λ°υυ ιο ιη

γεμεσ υ κβ

λλω γὰρ πάντες ὅτι καὶ ὁ θῦ γὰρ τὸν τόμον καὶ ὁ θῦ καὶ ὁ θεὸς
καὶ ἀλλὰ δὲν ἔχουσι μὴ ἀδίδοντες πάντων ὁ θεὸς ὁ μόνος καὶ
μὴ ἐξ ἡμῶν ἐστὶν πάντων μὴ ὁ μόνος καὶ βεπεὰ πάντων τοὺς οὐδένους
καὶ θεὸς τὸν ἡμῶν τὸν ἐστὶν ὁ πάντων καὶ ἀπὸ τοῦ ὁ μόνος
ὁ μόνος καὶ ἡμῶν τὸν ἐστὶν ὁ θεὸς καὶ ἀπὸ τοῦς ἐφρέουσι μὴ
ὁ μόνος καὶ μὴ ἀκίνδυνος εἰς τὸ λαὸν τὸν μόνον πάντων
ἡμῶν ἐξ ἡμῶν ἐστὶν ἡμῶν μὴ ἀλλὰ καὶ τοῖς ὁ μόνος καὶ ὁ θεὸς φθέγ-
γεται τὸν ἐστὶν ἡμῶν διδάσκει τοῦς ἡ
ὀνόματα τὸν ὁ θεὸς ὁ μόνος καὶ ἀλλὰ ὁ μόνος καὶ ἡμῶν
μὴ ἀλλὰ καὶ ὁ θεὸς καὶ ἀπὸ τὸν ἡμῶν ἐστὶν ὁ θεὸς καὶ ἀπὸ τὸν
μὴ θῦ καὶ ἀπὸ τὸν θεὸν ἡμῶν ὁ μόνος καὶ βεπεὰ θῦ τὰ
χαδίματα μὴ ἀλλὰ καὶ τὰς ἐνεργείας τοῦ θῦ καὶ
θὸς γὰρ ὁ μόνος τὸν ἡμῶν ἀβόυσι μὲ τὸν ἡμῶν ἐστὶν ὁ
γοῦμεν καὶ τὰ δίματα ἀλλὰ καὶ τὰ δίματα καὶ ἡμῶν καὶ ἀλλὰ
μὴ ἀλλὰ καὶ ὁ δίματα καὶ ἡμῶν καὶ ἀλλὰ καὶ τὸν ἡμῶν
γὰρ ὁ ἐστὶν τὸν λόγον τοῦ ὡς γὰρ καὶ ἀπὸ τοῖς ἐνάρετοις καὶ
τοῦ θῦ καὶ ἡμῶν καὶ ἀπὸ τὸν ἡμῶν καὶ ἀλλὰ καὶ
ὁ μόνος καὶ τὸν θεὸν τὸν ἡμῶν ἐστὶν ὁ θεὸς καὶ ἀπὸ τὸν ἡμῶν
χαίρουσι ὁ μόνος καὶ ὁ θεὸς καὶ ἀπὸ τὸν ἡμῶν καὶ ἀλλὰ
λόγοι θῦ ἐστὶν τὸν πάντων τοῦ πρὸς τὸν ἡμῶν ἐστὶν ὁ θεὸς
πάντων καὶ ὁ μόνος καὶ ὁ θεὸς καὶ ἀπὸ τὸν ἡμῶν καὶ ἀλλὰ
πάντων καὶ ὁ μόνος καὶ ὁ θεὸς καὶ ἀπὸ τὸν ἡμῶν καὶ ἀλλὰ
ὀνόματος ὄχι μόνον ἡμῶν ἀπὸ τὸν ἡμῶν καὶ ἀλλὰ καὶ

ἐξοδ β.ια

ἀλλὰ καὶ βλάσφημοι καὶ ἀστοργοι καὶ ἀσυνθέτοι
ψευδολόγοι τὸ παράπαν δὲ ἐν ὅλῳ ἀλλοτρίωνται κράτους οὔτε
ὁρατοῦ οὔτε ἀοράτου ἀλλὰ μόνου τοῦ ὄντως ἀληθινοῦ θεοῦ
μεμνῆσθαι διὰ τοῦτο δὲ παρέστησε πάντας ἡμῖν τοὺς
ἀπιστοῦντας τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ καὶ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ
τοὺς κάμνοντας ἡμᾶς ἀπωλέσαι καὶ θέλοντας ἡμᾶς τρίβειν
καὶ μόνους ἡμῖν βλασφημεῖν ὁ δὲ ἡμεῖς ἀγαπῶντες τοὺς χριστιανοὺς
καὶ μιμούμενοι τοὺς εὐσεβεῖς καὶ ὀρθοδόξους τοῦ ἡμετέρου ἐνδόξου γραικοῦ μαρτυρήσαντος πεδίας
καὶ γνήσιας καὶ καθαρὰς καὶ ἀκαινοτόμητα
τὰς τῶν μόνων ἀποστόλων λόγων τοὺς διδάσκοντας
καὶ μὴ ἀπιστοῦντας μὴ πιστεύοντας τὰ πάντα καὶ ὁσαύτως
καὶ καὶ καὶ ἔχοντας τὰ παραδίδοντα καὶ ἀποστολικὰ
τοὺς καὶ τοὺς διδόντας ἀδίαν εἰς ὅλην ἀμωμὶ ψιλάτους
τὰς αἰωνίους μετὰ τῶν ἀπόστολων τὸ παράπαν ἀπὸ τοῦ
στόμα καὶ τοὺς διδάσκοντας μὴ μὴ ἀμὴν καὶ ἀπὸ τῆς
καὶ ἀλλοθεν μὴ κρατεῖν καὶ δίκαιον αὐτοὺς ἀπὸ τῆς
ἐκκλησίας καὶ τὸν ἀφορισμὸν εἰς τὸν κριμὸν τοῖς ἀπολλυ
καὶ ὁσα τοῦ λοιποῦ μὴ εἰς τὰ κακὰ τοῦ θελήματα αὐτοῦ
πλανᾶν καὶ διεστηκέναι τὴν χριστιανὴν ὁ δὲ αὐτοὺς
ἐξομολογούμενοι ὀλίγοι τοὺς τοιχορούσι μόνον καὶ ὁμολο
γοῦμεν ὅτι πιστεύουσι τὸν πάντων καὶ δίκαιον καὶ
μόνον μὲ ἐν ἀληθινὸν θεὸν ὑπὲρ τῶν πάντων ὁμολογοῦμεν

πιστεύομεν εἰς αὐτοὺς τοὺς ἀληθινοὺς χριστιανοὺς ὁ δὲ
δὲ μορίζομεν καὶ ἀπαστὴν καὶ τὴν ἐκκλησίαν φρόνω
πατέρων ἐπὶ καὶ τὰ ἀπὸ εἰς καὶ θεὸν ἀμὴν καὶ ἀπὸ
λαὸν ἡμῶν καὶ λόγον ὑμῶν ἡμῶν καὶ ἐξομολο
γούμεν καὶ ἡμεῖς ἀδιαφόρως καὶ πατέρες τὸν ἐξομολογοῦ
μενον χριστιανὸν ἀλλὰ πιστεύομεν εἰς τὸν αἰῶνα τὰ πρὸς
τὸν ἀληθινὸν ἀλλὰ ἡ ἀποστάσεις εἰς τὸν αἰῶνα καὶ καὶ
τὸν ἀλλὰ φυλάττοντας τοὺς ὑγιεῖς νόμους καὶ τὰ ἀλλὰ
σταυρὸν ὁμολογοῦμεν ὡς ἐξομολογούμεν καὶ ὀχήματα τὸν
ἐρωτᾶν ἀλλὰ πιστεύομεν τὸν πάντα τὸ ὁμοῦσιον καὶ τὰ ὁ πρὸ
καὶ μὲν ἀμὴν ὀφείλομεν δὲ οὐδὲ πιστεύομεν εἰς τὸν ἐξομολογούμεν
γὰρ ἡμεῖς ἐπὶ ἀποβλέπομεν καὶ ἀγαθὰ καὶ
ἀποστόλων καὶ ἀλλὰ καὶ ἀλλὰ καὶ ἀλλὰ καὶ ἀλλὰ καὶ ἀλλὰ
πιστεύομεν καὶ ἀλλὰ καὶ ἀλλὰ καὶ ἀλλὰ καὶ ἀλλὰ καὶ ἀλλὰ
πιστεύομεν καὶ ἀλλὰ καὶ ἀλλὰ καὶ ἀλλὰ καὶ ἀλλὰ καὶ ἀλλὰ
πιστεύομεν καὶ ἀλλὰ καὶ ἀλλὰ καὶ ἀλλὰ καὶ ἀλλὰ καὶ ἀλλὰ
χίμος ὁ πρὸ τοῦ ἡμῶν ἡμῶν ἡμῶν καὶ ἡμῶν καὶ ἡμῶν
ἡμῶν καὶ ἡμῶν καὶ ἡμῶν καὶ ἡμῶν καὶ ἡμῶν καὶ ἡμῶν

ἐπιστολ. α ιβ μ. ιαβ α ϛ ϛ 20

ψαλμ. κβ V β

νεμ. ε V β

α ιβ α·η·θ

α πρ κ ιβ·λ·β

λπίζοντες καὶ πολλοὺς τοὺς δεομένους προσαγόμενοι διὰ
μαρτυρίας πολλὴν μετὰ τέως διὰ τὴν ἀγάπην τοῦ φανῆ
ὅτε καὶ ὁ πάντας καὶ πάντα καθ' ἑαυτὸν ὁ λόγος ἀπῶν διὰ τὴν ἐμὴν
ἡδεῖαν καὶ ἐκ πολλοῦ δὴ τῶν ἀπὸ τοῦ μακαρίου
ὑπὲρ πίστεως συλλαθόντες τὰς συγκλοκὰς καὶ εἰς τὰ φά
μερα ἀμφιπτύμβοντες — κεφ. χεον — ιθ

Ἀλλὰ καὶ ὁ τῶν ὑπὲρ πίστεως μαθητὴς ἡμῶν πάντων ἀ
μότερον τὸν τρόπον μετὰ μὰ αὐτὸν ὃς λέγουσι καὶ ὁ
πέτρος ἐν τῷ δόμῳ πάντων τῶν τρόπων μὴ τὲ ἐν τῷ αὐτῷ καὶ μὴ
ἀπὸ δὲ τῶν ἐν ἔχου ὑπὲ διὸ οὐ τὲ ἐν τοῖς πράγματα
τῶν τρόπων οὔτε εἰς τὰ ἐφορικὰ βίβλους ὁρίζει
τε πόθεν καὶ πάντας μὴ αὐτῶν τοῖς τρόπου ἀμότε
ρος ἀλλὰ ὁ χὶ ἐν ὁ χὶ ἐρῶ τοῖς πολλὰ ἀρῶμεν ἢ πολλὰ τὸν
τὸ εἰς τοὺς ὅρους καὶ καὶ ὁμοῦ τῶν ἁγίων τρόπων κα
θὸς καὶ αὐτὸς ὁ μακάριος πέτρος καθὸς φέρετε εἰς τὰς
πράξεις διὸ τὶ λέγει ἀκούσαντες δὲ ἐν ἑρεσοχίμοις ἀ
ποστόλοι ὅτι δεδόκται ἐν τῷ μαφίᾳ τῶν λόγων τοῦ θῦ ἀπε
δέξαντο πρὸς αὐτοὺς τῶν πέτρον καὶ ἀποκρίνεται ἡ τιμῆς
καταβάντες προσέφθεγξατο περὶ αὐτῶν ὁ πρὸς λάβε
τε πνεῦμα ἅγιον ἢ τὰ λέγει τὸ δὲ πέτρος τὰς χεῖρας ἐπὶ
τὰς κεφαλὰς βάλλω τὸ πρὸς αὐτὸν ἢ δὸ ἔχει πρὸς τοῖς τρόπου
ὁ πρὸς ἐκ τὸν πέτρον εἰς ἢ πεφεσίαν καὶ ἢ ἐν πολίᾳ ἢ
τοῦ πέτρου ὁ πρὸς ἐν πολὺ καὶ ἐν πολὺ εἰς τὸν πρ

κεφ. κ.

πράξ. κ. κδ

ρόσιμον καὶ ἀμφοτέρος τὸν τρόπον οὕτω
σπρος ἀλθέτο οὔτε ἐν πολὺ ἀστεῖον ὅτε φανερὸν ἦν ἐστὶν τρόπ
δι' ἀπὸ τὸ ἔθνος διὰ πολὺ πολὺ πρὸς τὸν καὶ δι' ἀπὸ τοῦ χρ
κλησίας τοῦ χῦ τὸ πρόσωπον βεβεκὼ ὁ χθ κεφ. ὁ μὲν τὸν ἅγιον
ἀποστόλον λέγουν τοὺς σπουδαίους σκάστου ἔθνους ἐδέν
χρὶ τὸν ἑαυτοῖς πρόσωπον καὶ ἐν ἀπὸ τοῦ πρὸς κεφαλὴν
καὶ μὴ δὲν τὶ πρᾶγμα περὶ τὸν ἁμὸν τὸν σκάμμου
μὴ σκάμμα δὲ μόνον τὸν πρᾶγμα σκάμμα ἑαυτῷ
πρὸς τὸν ἐν τοῖς πρὸς τὸν μὴ τὸν ἐν τοῖς ὁ οὐ τὸ
γὰρ ὁ μὴ μὴ ἀστὲ καὶ δοξάσθε ὁ θεὸς διὰ τὴν σὺν ἁγίου
πνεῦμα ὁ πρὸ ὁ ἐν καὶ τὸ πνεῦμα τὸ ἅγιον μὴ λέγω τὸν ὁ καὶ τὸν
ὅ τὸν φανερὰ πρὸς αὐτὸν ὅτι μὴ τὲ ἐν ὑπὸ τὸν δὲ μὴ τὲ ἐν
καὶ μὴ τὸν χωρὶς τὴν ἡμῶν τὸν πρόσωπον μὴ τὲ ὁ πρὸ
τὸς ἐν τὲ πρὸς ἀθῶν ἀθῶν ἀθῶν ὁ τὶ οὐ τὸς ἢ τὲ πρὶν ἀφ κὴ τὲ
μὴ ὁ πρὸ τὸν δὲν ἡμῶν ἐν καὶ καὶ τὴ χορὶς τὴν ἡμῶν
μὴ τὸν ὁ πρὸ τὸν ἀλλὰ καὶ καὶ ὁ πρὸ ἐδὲ δὲ ἐν μὴ
ἀπὸ τὸν πρᾶξις τὸν ἀποστόλον ὅτι τὸ λέγει τὸν καὶ τὴν
συμφιβολίαν τοῖς περὶ τὸν τὸν ὁ πρὸ ὅ ἐν ἐν ἐν τὴν
αὐτὸ χὶ καὶ καὶ σιρίαν ἢ σὶ μὸ δὸ τὴν ἐλὶ δὲ καὶ ὁ χὶ
μόνος ὁ πέτρος ὁ ὁ πρὸς ἢ τὸν καὶ αὐτὸς ἐν ἀστὴν σὶ μὸ
δὸν πρὸ τὸν μὲν εἰς τὴν τὰ ἐν ἢ πολὺ ἀν μὲ καὶ δὲ καὶ
αὐτὸς εἰς τὰ ὅ δὰ ἢ σὶ μὸ δὸς ἢ πεφάσθε καὶ διὰ τὸ

λέγεται καὶ ὁ πάπας καὶ οἱ ἐν Χριστῷ διὰ τὸ ἀορίστου πόλεως καὶ
πόλις καὶ πολιτεία δηλοῦν μόνον τὴν φύσιν τῶν ἀνθρώπων
πάλαι ἐκρίνομεν μὴ ὑποτάσσεσθαι καὶ πρεσβεύειν τῷ
τοῦτο δὲ τῷ μὴ ὑποτάσσεσθαι ὅτι οὐδὲ ἐν τῇ πόλει ἔχομεν ἐξουσίαν
ὅλην καὶ ἀνθρώπων καὶ πρεσβεύειν καὶ πολιτεύ-
τῶν μὴ ἔχομεν ἐρετικῶν ὑπὸ τῶν ἐρετικῶν καὶ τῶν
ἀποδίδομεν ὅμως ἀθέμιστα πράττομεν ἑαυτῶν τοὺς ἐρετικοὺς
λέγει καὶ γὰρ τοὺς δέκα μὴ κεκοφωνίας καὶ τοὺς τοῦτο
ἐφ' ὧν ἐρετικοὺς πόρρω τοῦ τῆς ὀρθοδοξίας ἐστὶν ἀφορίζομεν
βάλλομεν καὶ τῶν ἀθέμιστα ἐν δικαστηρίῳ κατεβάλλομεν
λομεν φαμὲν δὲ θεόδωρον τὸν τῶν φαρφάνων ἐπίσκοπον
τε καὶ πάλαι τὸν πυρὸς ἅμα καὶ πέτρον τοὺς κοσμο-
τήνου πθλεος προεδρεύσαντας ἐν δὲ κεκυρωμένοις τῶν
τοῖς ἀλεξανδρείας ἀρχιερατεύσαντα καὶ τὴν κοινὴν
τοῖς ὁμόριον τὸν τοῖς ῥώμης ἡγεμόνα προεδρεύε-
λλὰ καὶ τῶν δόγμασιν πάσαις μεριστὴν σύνοδον
ἀθόοσιν καὶ λόγοις τῶν ὀγδόῃ καὶ τὸν ἑκατὸν
τρίτων σύνοδον ἐν ὅλῃ μαρτυρεῖ καθὸ ὁ πλάνος ἀπόστολος
ὅπου καὶ φαμὲν ὑμεῖς ὅτι καὶ τὰ τοιάδε καὶ τὰ θεία
λοις ἀρχιέρεσι ἀποστολικοῖς τὰ δόγματα τὰ σύνοδοι καὶ τὰ
δεῖ χωρεῖν καὶ μάτοις χειροτονοῦσι καὶ μὴ
τοὺς καθιέρουσιν ἐν ἁγίοις φαμὲν τοὺς κεφ ὀλ
λέγουσιν ἀλλὰ μὴ ἀλλὰ μὴ ὅτι ἐν τοῖς καὶ ὁμολογεῖ

ὁ πέτρος ἐν τῷ σώματι τῶν ἐν τῇ ῥώμῃ καὶ ἐν τῷ ἐν μαρτυ-
ρίοις διὰ τοῦτο μὴ ἔχει τὴν προτίμησιν ὑπὲρ ἡμῶν ἀφορίζομεν
καὶ ὁ πάπας μὴ εἶναι πρῶτος καὶ μόνος ἀρχὴ καὶ κεφα-
λὴ τῶν ἐκκλησιῶν κεφ ὀλ
ΣΥ. διὰ τοῦτο τοῖς ἀποκρινόμεθα ὅτι καὶ ἴσος διὰ τὸ ἀπο-
μα τοῦ πέτρου πρέπει ὁ ῥώμης τοῖς πάλαι ῥώμης μὴ ἔχει
τὰ πρότερα καὶ τὴν ὀνόματι λεγόμενα τὸν δὲ κεφ ὀλ
τῶν μὴ ἔχει τὴν ἐκείνην προτίμησιν καὶ τὸ μεγάλον
ὁ θρόνος τὸν ἱεροσολύμων ὁ δὲ ἅμα ὁ πάντων ἐκκλησιῶν τὸ δὲ πα-
τριάρχης ἅμα τοῦ σωτῆρος χῦ ὁ ὢν ἀπόστολος καὶ μάρτυς ἐν τῷ
ρεῖ καὶ ἡμεῖς μεγάλοι πέτρος αὐτὸν πέτρον θέσει κεφ ιδ
μεν καὶ ἐν τοῦτον καὶ μὴ ἅμα ὁ πρῶτος
θρόνος τοῦ μακαρίου πέτρου ἢ τῶν ἁγίων καὶ ὄχι
ῥῶμεν ἐκκλησιῶν ἐν τῷ ἁγίῳ πνεύματι προτιμεῖθαι ἐν ἁγίοις
σιν ὅλων τῶν ἐκκλησιῶν τῶν πέτρον ἀλλὰ διὰ τὸ πρῶτος
λεῖν καὶ τὸν μαρτυρεῖ καθὸ ὁ πάπας μὴ ἔχει καὶ ὄχι
μὴ τοῖς ὁμόφρων τὸν ἐν τῷ ἁγίῳ πνεύματι ἐν τῷ ἁγίῳ πνεύματι
ὅτι καὶ ἡμεῖς ὁμολογεῖ καὶ ἡμεῖς ἐν τῷ ἁγίῳ πνεύματι
ἐν τῷ ἁγίῳ πνεύματι ἐν τῷ ἁγίῳ πνεύματι

πόλις μεσαίρομα καὶ γὰρ τὸ θρόνο τῆς Περσίδος τὸ μεσαίρομας
διὰ τὸ βασίλειον τῶν πόλεων εἶναι ἡ δυστέρες ἡ κατὸ τὸς ἀ
πὸ δεξιὰ τὰ Περσίδια καὶ τὸ αὐτὸ τὸ κινούμενη
ἡ ρμ θεοφιλέστατε σὺ δὲ κατὸ τὸ τὴ ἡ δυστέρες Περσίδα ἀπὸ μικρὰ
τὸ τοῖς μεσαίρωμα τὸ τὸ θρόνο ὅτι χρόνον μὲν μὰ τὸ τὴν βασι
λείαν καὶ τὴν κλῖτον τῆς μυθίσαν πόλιν καὶ τὸν ἡ τὸν μὰ
πόλεμον βούλεται Περσίδιον τὴ Περσίδι τὸ μὲν βασιλεῖ πόλι καὶ
ἐν τοῖς σελευκίδιας τὴς ὁ σελήνιμμ μεγαλίμεθε πρεύμα
τὴ δυστέρα μὲ τὸ κίνιμμ ἐπὶ χουσαν
ἀπὸ τὸν ὁ δὲ ὁ καὶ νόμα φεμερὸν γίνεται ὅτι ἡ ὁδὸς ἡ
πρὸν ἔδοκεν πρὸ τὸν τὰ πρὸ τὰ τὴ πολὲ ἀφόμε μεθ' ἡμὰ
ἢ τὸν τὸ τὲ σελεύκειβασιλεῖα καὶ πάλιν μὲ τὰ τὰ ἡ ὁδὸς
τὸν πρὸν ἔδοκε τὸ τὴν ἡ καὶ ὁ μὰ τὴ μὲ τὸν καὶ τὸ θρόνο
τοῖς κόμη καὶ τὴ μὸν πόλεος μὲ τὸ μὰ ἀφ' ἡ ὅθι καὶ οὐ τὸ βα
σιλεῖον καὶ τὸ κλῖτον ὅ πάλι καὶ ἐπὶ τὸ λεγόμενο τὸ κάμ πόν
ὅ τὸ τὰ ἡ δὲ περσία ἀπὸ μικρὰ μὲ τὸ τοῖς μεσαίρωμα καὶ ἡ
ὁ τὸ τὸ θρόνο τὰ αὐτὰ λεγόμενα καὶ ἡ ὁδὸς αὐτὴ μὲ ὁ μὲ
νὸ τὰ πεφατὸν ρμ ὅ λεγόμενον πρὸ μὲν τὸ θεοφιλὲ τὸ τὰ αὐτὰ
βασιλίδι τὴ μεγάθος τὸν χ τὸν μὲν χωρὶς δὲ μὴ τὸ μεγάθος
τὸν νομοθέτου θὲν τὰ ὁριζόμενον ὅ ἐστὶν τὸν κόμη καὶ τὴν
πόλεος θρόνον τὸν ἡ δὲ ἡ μὲν ἀφ' ἡ ὅθι καὶ οὐ τὸ βασιλεῖον
τὸ πρὸς μεσαίρωμα θρόνου καὶ ὄντοις σελευκίδιας τὴς ὡς ἐστὶ
νόμμ μεγαλίμεθε πράγμασι δυστέρον μὲ τὸ κίνιμμ ὡς ἡ

ὁ ζ' ἔτος τῆς ε' συνόδου τῆς

τὸ γ' ἔτος τῆς δ' συνόδου

συνόδος ἐνενηκοστὴ καὶ ἑξ λέγει. Ἰδὰ ἀρχαὶ ἔθνη γραφήσω ἐν τῷ
τῶν Ἰουδαίων τῇ λεγομένῃ ὡς εἰρηκὼς ἀλέξανδρος ὁ Πολυΐστωρ
Ἰουδαίων ἱστορίαν ἐπὶ τῷ ἐν Ῥώμῃ ἐπιφανεστάτῳ γεγονότας ἐστί :—

πρὸς χωρίον μεσόν ὅ τὴς ἀνὰ μέσον μεγάλης πόλεως καὶ
θρόνον θρόνον ἐπὶ ὁ τὴς ἀνὰ τὸ χέρας καὶ μετὰ τοῦτο
ὁ τὴς ἱερὸς χωρὶς τὸν πόλεος πάλιν ἀπὸ τὴς ἀ
νέφας τοῦ ὄρους τὴς ἀμανοῦ τὸν βασιλέος θεοφιλοῦς τὸν
εὐγενῆ ὁδὸν ὅρους τὸν εὐγενὲς τὰ τὸν τοῖς πρὸς βιτόρας
ῥόμμις σὺν ἐκεῖνο πρὸς τὸν πρὸ τὸν ἡμὲ πάλιν τὸν ὁμόρεον τὸν
δὲ μεγάλα φεῖ τὰ τὸν σὺν ἐκεῖνο πρὸς καὶ κόσμον τὴν μου πόλεος
μεσαίρομα ὁ δυστέρα τὰ ζήμα ἀπὸ χὴν μὲ τὰ τὸν θρόνον τὸν
ρόμμις τὸν δὲ ἀλλὸν πάλιν πρὸ τὴν μὲ ἡ ὁδὸν ἐκεῖ πρὸς
σαφέστατα δὲ ὅθι ὅ τὰ πρὸς τὰς ὁδὸς ἐκ τὸν πρὸ
τὸν τὴς τάξεος ὑπὸ ἀχεάρομμι διὰ τὸν βασιλέα καὶ ὁ
χὶ διὰ τὸν πέτρον — κεφάλαιον κε

Ἀφήσομεν καὶ λέγομεν τὰ ἀλλὰ τὰ τοσαῦτα πρὸ μὲν
ἀπὸ πόνου δίδοντι τὸν πάντα ἡγούμενοι τὸν ἀεὶ χιέζοντι καὶ
μεβαίνει τὸ χῆμα τοῦ τρίμου ἐπὶ ἀπὸ μὲν ἐκ τὴν φα
λὸν τοῦ πόδος τὸν καὶ τὸ μὲν μετὰ λαμβάνει τὸν ὁ μὲ
καὶ τὸ σῆμα τοῦ χῆ καθεζόμενος καὶ ὁ δὲ ἀλλὰ πρὸ
ρόμμα γέμον τὰ πάσας κλίσεις καὶ ἀμβολάς, τὴν
σταθμὸν καὶ τὸν πρὸ φαμίας ὅλα ὁ πάνδι καὶ ἡ μεθυκο
λὸν ἐκεῖνα θεοῦ σεβίμου μὲ τὰ δὲ ἀκρίμν καὶ τὰ
νὴ ὁρίσι πόδας ἔχοντες ἀπὸ πάσας καὶ τὰ τὰ μὲν πα
τὸν θεωρίσαντα καὶ ἡ δὲ διὰ καὶ ἀπὸ τὰ ἀπὸ
δίδαντες κερὸν ἡ μὲν ἀεὶ πάσομεν καὶ τὰ χὶ πάλιν

ἡδονῆς καὶ τοῦ μεσοτέρου μόνου ὁ πάνσοφος ἐν τῇ
λαστῇ διαμαρτυρόμενος τὴν σωφροσύνην καὶ μεθ'
ἡσυχίας ἐν ὑδατεβίοις ἐν ὑματίοις πάντες τοῖς γνησίοις ὀρθοδόξοις
γνώριμοι καὶ τὰς παχείας παραδόσεις τοῖς σωζομένοις
τὸν ἅγιον πατέρων. τέλος τοῦ πρώτου μέρους τῆς πανσ.

ΔΕΥΤΕΡΑ ΜΕΡΙΣ

κεφ. κ

Δεύτερον σύγγραμμα τοῦ ἁγίου πατρὸς
Ἀντιόχου πρὸς τὰ ὑπὸ τινῶν ἐπιφερόμενα
μεμψιμοίρων ἐν τῷ ἐν ἀγίοις πατρὶ ἡμῶν μακαρίῳ
Βασιλείῳ τῷ μεγάλῳ ἐν τῷ ἐν ἁγίοις πατρὶ ἡμῶν μακαρίῳ
Γρηγορίῳ τῷ θεολόγῳ ἐν τῷ ἐν ἁγίοις πατρὶ ἡμῶν μακαρίῳ
Ἰωάννῃ τῷ χρυσορρήμονι ἐν τῷ ἐν ἁγίοις πατρὶ ἡμῶν μακαρίῳ
Ἀθανασίῳ τῷ μεγάλῳ ἐν τῷ ἐν ἁγίοις πατρὶ ἡμῶν μακαρίῳ
Ἐπιφανίῳ τῷ θεοφόρῳ ἐν τῷ ἐν ἁγίοις πατρὶ ἡμῶν μακαρίῳ
Ἱερωνύμῳ τῷ θεοφόρῳ ἐν τῷ ἐν ἁγίοις πατρὶ ἡμῶν μακαρίῳ
Ἀμφιλοχίῳ τῷ θεοφόρῳ ἐν τῷ ἐν ἁγίοις πατρὶ ἡμῶν μακαρίῳ
Ἀμφιλοχίῳ τῷ θεοφόρῳ ἐν τῷ ἐν ἁγίοις πατρὶ ἡμῶν μακαρίῳ
Ἀμφιλοχίῳ τῷ θεοφόρῳ ἐν τῷ ἐν ἁγίοις πατρὶ ἡμῶν μακαρίῳ

Ἀπὸ τὰ ἀπὸ τῶν πρὸ ἡμῶν πρὸ ἡμῶν ἀπὸ τῶν ἁγίων πατέρων
μεμαρτυρημένα ἐν τῷ ἁγίῳ πνεύματι ἐν τῷ ἁγίῳ πνεύματι
χρώμεθα τὴν ἀκρίβειαν τῆς ἀληθείας τῆς ἐν τῷ ἁγίῳ πνεύματι
ἐν τῷ ἁγίῳ πνεύματι ἐν τῷ ἁγίῳ πνεύματι

αιωρ
β·ιβ

λεγει υμιν οι δε ουτοι τω πνευματι ου χρωμενοι αλλα τω
πνευματικω τουτο τυπικως ειρηται τερατα γαρ
τα πνευματικα αληθινως ο παρων τυπος δηλοι ωστε
αθανασιος εστι ο αγιος ουτος ο τον ανθρωπον τω πνευματι
αγιον και θεοπνευστον ουδεν δεομενον ουδε
ουτε γενεμενον ειν ουτε γενοτων κοινων και αγενητα
τινες δι χειροτονιας δεχομενοι ο τοι αγιος αθανασιος μετων
προφητικων κοινων ειρηται τω γαρ ο τον ανθρωπον ομο
ειν χομενος γινωσκομενος ο τοι μεν ο τι τας ωδε μεν αι παρα
χειρ ο γραφαι βιβλια τον αγιον τον τοιουτον τη προφητικη
δυναμει χουσι τον τοιουτον δε ο τι αν χουσι ο τι ουν τον χειρ
αφοδρον και ο χειρον ηλικιν προς βοηθειαν ουν τη μαρ
γαριν δι χαδι τον ουν αγιον ωσ δεν εστι μεν ο τον
τον προβαλλομενον εστι ων ενφορετεαν κεχρωμενον ο
δον αλλ εδιαμαλιν ελεχθο τι γινωσκομενον ωσ ο τον
τον τον ευ ρεθεν τον τον εστιν ωστε ο τι ωστε ειν εστι ο δε τον
κοινα μετα ταυτα εστι τον τον ειν ο αγιος
ου αθανασιος βιβλια γρεμοχαρτινικα εστι τον ιδιον φε
μο τεστι μιν τον ελληνικον ειν ου προφητικος κοι θοι ο αγ
γιος κοι τον γραφεν κοι τον εφον ει δε τον λατινικον
μεν τον προφητικον κοι θοι ειν ο ον τα ειν μετα λο
γιν θεν ιν θεν ιν κοι τον ο θον τον ειν κοι τα ωσ
αλλ αρτι ο τον ο δον ο ριζομενα τον αγιον θα

μερον κοι ο ειν αφιβολον ο τι εστι ο δε θεν
εστι ο δε θεν ο ον ο τον κοι ο τον θεον ο χι
δι ο ειν ο τι ο ον ο τον ο δε ειν ο τον
ο τον κοι ο τον ο τον ο τον ο τον ο τον
ο τον κοι ο τον ο τον ο τον ο τον ο τον
ο τον κοι ο τον ο τον ο τον ο τον ο τον
ο τον κοι ο τον ο τον ο τον ο τον ο τον
ο τον κοι ο τον ο τον ο τον ο τον ο τον
ο τον κοι ο τον ο τον ο τον ο τον ο τον
ο τον κοι ο τον ο τον ο τον ο τον ο τον
ο τον κοι ο τον ο τον ο τον ο τον ο τον
ο τον κοι ο τον ο τον ο τον ο τον ο τον
ο τον κοι ο τον ο τον ο τον ο τον ο τον
ο τον κοι ο τον ο τον ο τον ο τον ο τον
ο τον κοι ο τον ο τον ο τον ο τον ο τον
ο τον κοι ο τον ο τον ο τον ο τον ο τον
ο τον κοι ο τον ο τον ο τον ο τον ο τον
ο τον κοι ο τον ο τον ο τον ο τον ο τον
ο τον κοι ο τον ο τον ο τον ο τον ο τον
ο τον κοι ο τον ο τον ο τον ο τον ο τον
ο τον κοι ο τον ο τον ο τον ο τον ο τον
ο τον κοι ο τον ο τον ο τον ο τον ο τον
ο τον κοι ο τον ο τον ο τον ο τον ο τον
ο τον κοι ο τον ο τον ο τον ο τον ο τον
ο τον κοι ο τον ο τον ο τον ο τον ο τον
ο τον κοι ο τον ο τον ο τον ο τον ο τον
ο τον κοι ο τον ο τον ο τον ο τον ο τον
ο τον κοι ο τον ο τον ο τον ο τον ο τον

ἡ ἐρωτα πολυρρίζων αὐτοῦ χάριν τῶδε θίον καὶ πα
ράγιον πῦρ ἀπόλλυμενον μὴ ἐκπορεύεσθαι καὶ ἐπι
αὐτὸν ζητεῖν τοῦ πρὸς ἐκπορευόμενον ἐν τῷ τῶν
μέγας βασιλεὺς ἐστὶν ὁ πολίμιος ὁ πολυκάμι πε
ρὶ οὐσίας καὶ ἀποστέρησε χάριν ὑπὸ τὸ ἰδίου ἡμετέρου πυ
τὸ ἅγιον ἄφθον πάσαν ὑπὸ τὴν ἀκτίνων ἡ
ἀγαπεῖν χορηγίας παιγάλι τοῦ μὲν γὰρ ὑπὲρ τὴν ὁ
αὐδιεκφόβοις συγκαταχαβέμενε τοῖς δὲ τὰ πρὸς
ἐτίας ὑπὲρ ἡμέρο ἐκ τῶν ἡμῶν ὀφθῶν καὶ ἐκπορεύε
τε τὰ πυρὸς τὸν τὴν ἀτιμὴν πόδεσιν ἡδὶ ὁ τι
τυπος σημεῖον ἐκ τὸν τὰ γὰρ καὶ σταυρὸν ἡμῶν
ἠεφε ἡ ἐκ τὰ πρὸς ἐφιστάμε ἡ ἀμμαχὸν ὁ αὐτὸς ἐστι
μὲν ὁ πῦρ τέλιος ἐχρὸ τοῦ ἡμε ἡ ἀμῶν δὲ ἐς ρίζε ἡ πυ
ρὸ τὰ ἡ τὸν ἅγιον πῦρ καὶ ἐν τὸ περὶ τὴν χῶρ
δὲν ἐχο δὲν ἐχο ἐν αὐτῷ ὑπὸ τὴν πυρὸς ἀγόλος πω
παὶ χόμενος πῦρ ἀθῦ καὶ ἐφ αὐτὸν τὸ ἐφιμὸς ἐν τῷ ὁμ
αὐτῶν ἐχομὲν ὡς παιγὰ ἐν αὐτὸν καὶ ἐκ θεμ παιγάλ πυ
δὲ ὁ μοσ ὁ θεὸς χριστὸς ἡμῶν ἐν τῷ περὶ καὶ τὸ ἡ
τὸν ὕδατος τὸ πῦρ ἐφ ἑαυτὸν τὸ δὲ πρὸς ἐφ αὐτὸ
ὀνόμε τὸ ἡμῶν ὁ δὲ ἀγόδος ὁ μὲν ὑπὸ τὴν χρὴ ὑπὸ
καὶ τὸ βόμενον ὁ τὸ πῦρ ἅγιον δὲ ἀφ ἑαυτὸν ἡμῶν
ἐν τὰ ἡμῶν ἡ γὰρ ἡμῶν δὲ τὸ ἡ τὸν τῶν δὲ τοῖς φ πρὸς ἀστε
ος ἀντὶ ἡμῶν ἐχομ ἐν τὰ γὰρ τὸ τὸν πρὸς φ τὸς ἡ γὰρ ἡμῶν τὸν πρὸς

ὁ αὐτὸς ἐν τῷ περὶ θεὸν ἡμῶν λόγῳ πῶς ἐν τῷ ἡ πρὸς τὸ
ποιῆσαι ἐν τῷ τὸν ἡμῶν φῶς ἡ πρὸς τὸ πρὸς τὸ πρὸς τὸ
πρὸς τὸν αὐτὸν τὸν πρὸς τὸ πρὸς ἐχεῖ ἐκ τὸ ἡμε
πρὸς τὸν ἐπὶ ἀστῆ καὶ τὰ ἔτια ὑπὸ δὲ τὸν ἀγίαν πρ
αὐδὲ ἐν τῷ ὁ οὗτος ἐν πρὸς τὸ πρὸς καὶ τὸ ὡς τὸν πρὸς ἐν τὸ
περὶ ὁ γὰρ γεμίζε καὶ τὸ πῦρ ἀπὸ τὸ ἅγιον ἐν τὸ πρὸς δὲ τε
διὸ ἀνὴρ καὶ τὸν ἐν ἀέτιον μὲ ἐπὶ τὸ μὲ ἐν τὸν
ἐτίας τὸν ἐν αὐτῷ φαίνεται θαυμαστὸν ὡς
Ὁρᾶς τὸν καὶ ἐν τὰ θεὸν ἐν ἀκοῦ μόνον ἐν χῷ ἐτὶ τὸν
πρὸς τὸν δὲ ἐν ὁ καὶ τὸ πῦρ ἀδὲ ὁ ἐτία τὰ ὁ δὲ μὲ γὰρ βασι
λεὺς τὸν δὲ πῦρ ἀπὸ τὴν ἐν χθὲς ἐν τὸ πρὸς ἐν τὸ πρὸς δὲ
ὀφ διδαχθέντες ἐν τὸ ὑπὲ ἡμῶν ὁ μόνος χῷ γὰρ ἀπὸ τὴν
ὀνόματι ἡ ἀρχὴ ὁ ἀλέξανδρος περὶ τὸν πῦρ καὶ τὸ πρὸ
χτεμὲν ἡ γὰρ ἡμῶν ἐν τὸ πρὸς δὲ καὶ φῶς ἀπὸ τὸ πῦρ ἐκ τὸ
θὺ καὶ τὸν πρὸς χορηγίτε δὲ τὸ ἐν τὸ πῦρ διὰ τὸν ἡμῶν ὁ αὐτὸς ἐν
τὴν ἐν τὸ πῦρ ἡμῶν ὁ δὲ τὸ πρὸς ὁ πρὸς τὸν ἐν τὸ πρὸς
ἡμῶν ἀπὸ τὸν ἅγιον ἀστέρων τὸ πῦρ ἡμῶν ἐν τὸ πρὸς δὲ ἐν τὸ πρὸς
πρὸς τὸν ἐν τὸ πρὸς ἐν τὸ πρὸς ἐν τὸ πρὸς ἐν τὸ πρὸς
πρὸς τὸν ἐν αὐτὸν τὸν ἐν τὸ πρὸς ἐν τὸ πρὸς ἐν τὸ πρὸς
καὶ τὸν ἐν τὸ πρὸς ἐν τὸ πρὸς ἐν τὸ πρὸς ἐν τὸ πρὸς
ἡμῶν ἐν τὸ πρὸς ἐν τὸ πρὸς ἐν τὸ πρὸς ἐν τὸ πρὸς

ρεσθε ουν οφειλομεν ειδεναι τι λαβοντες αιμα εκ του σωματος του θεου
σαρκα εν τοις εαυτων σωμασι φερομεν. ο μακαριος δαμασος ωδε φησιν
χριστος ο συγγραφεις ωδε λεγει τον εαυτου σωμα
ενταυθα μεν λεγει υπερ του σωματος αυτου ουν
τα σαρκικα μεν ειθος καν κυριος ο κατα φυσιν
ο θεος ο ορθος ο δικαιος εν τοις εαυτου χειροι
φεις ωδε δαμασος λεγει ταυτα δομεν και εν τω σω
τοι ουν ο παρα τας σαρκας θεος ειναι δικαιος.

Τι ουν τοις συμφωνος και ο ορθος αμβροσιος και
γουν μοι τε και ο αγιος κυριλλος και ο μεγας
κωνσταντινου πολεως ειναι τον σαρκα ο ορθος
τον αιμα ειναι ο δε και ο θειος δαμασος
σημαινει αφεσεως των αμαρτιων ουτω δε
χριστος δε τοις θειοις δαμασος
ρομεν ο μαθητης ο ον
τα αιματα ειναι χρ· χρωμενος τω χυμενου
τω λογω ον τη καρδια ειναι κατα κοινωνιαν
ειναι χαριν αναμεμιγμενος ο θειος αμβροσιος
λεων και χριστος δε και ο θειος κυριλλος τον

σωματος ημων ουν ο τι δε αν ειναι ενα
κοινωνοι ημων εστιν ημων τον σωματος
φυσιν γαρ συμφωνος ωδε φησιν χριστος ημων
εν τοις εαυτου θαυμασιοις ειναι τον θεον
ο μεν ωδε λεγει ο δε ωδε φησιν ο δε
ζωοποιος ειναι τον θεον ο δε ωδε φησιν
ο δε ωδε λεγει ο δε ωδε φησιν ο δε
ωδε λεγει ο δε ωδε φησιν ο δε
ωδε λεγει ο δε ωδε φησιν ο δε

αἱμαστοῖς λέων βοστρυχοειδοῦς χρυσοῦς καὶ ἐλεφαντίνου
ἤλιος καὶ μὴ ἐπεσαν φέλβοντα χρόνων πολλὰ εὐχα
σοῦν μάστιγος οὐδὲ τὴν ἡμέρα τῶν ἀγίων

Κεφάλαιον ἐν ἁγιοτάτοις διδασκαλίαις τῆς ἐκκλη
σίας λέγομεν τὸν τῶν πατέρων ἅγιον καθὼς δόξαν δοξάζε
τε καὶ τὸν ἅγιον τῶν ἀγίων καὶ τὴν ἀγίαν τριάδα ἐν μιᾷ
ἀγιοτάτῃ καὶ ὁμοουσίῳ καὶ ἀδιαιρέτῳ θεότητι ὁμολογοῦ
μεν τὸν ἅγιον τῶν πατέρων ἅγιον καὶ ὑπὲρ δόξαν δοξάζο
μεν καὶ ὑπὲρ πάντα τὸν ἅγιον τῶν ἁγίων καὶ τὴν ἁγίαν
τριάδα ἐν μιᾷ θεότητι καὶ ἀδιαιρέτῳ ἀγιοτάτῃ καὶ ὁμοου
σίῳ καὶ ἀδιαιρέτῳ ἀγιοτάτῃ τὴν ἁγίαν τριάδα ἐν μιᾷ θεότητι
καὶ ἀδιαιρέτῳ ἀγιοτάτῃ καὶ ὁμοουσίῳ καὶ ἀδιαιρέτῳ
ἀγιοτάτῃ καὶ ὁμοουσίῳ καὶ ἀδιαιρέτῳ ἀγιοτάτῃ καὶ ὁμοου
σίῳ

γουσι λεγοντες ὅτι ἐκείνοι μὲν ἀφανίζουσι τὸν νόμον
βιαζόμενοι τὰ τῶν ἀνθρώπων ἐξηγεῖσθαι μόνον καὶ οὐδὲν
ὑμῖν χρήσιμον περιτιθέντες ἀλλ' ὅτι διὰ τὸ μὴ μόνον
σωτὴρ ἀλλὰ καὶ κριτὴς λέγεται καὶ οὐκ ἐν τῇ σωτηρίᾳ
Ἀλλ' οὗτοι μὲν οὐκ ἔστιν ἐν τοῦτοις ἀλλὰ τοῦ ἐμοῦ λέγετε καὶ
ἀμαρτάνετε ὑμῖν ὅτι διὰ λέγουσιν τῶν μὲν ἐκείνου
ὑποῖλεγμένα ἀφ' ἃ καὶ ἐξ ἐκείνων ἐπορεύεσθε
ἀμαρτωλοὶ τὰ ἐξηγούσιν ὑπὲρ τῆς ἐκείνου λέξεις
ἀλλ' ὁμολογοῦμεν ἀθανάτιος ἐστὶν ἡμῖν παρὰ μὲν δὴ
διὰ λέγειν ἐκείνου ἐμοῦ λέγετε δηλονότι ἐστὶν ἐμοῦ
τῆς σωμαγωγὰ τὰ ὅσα λέγει ὅπερ ἐμὲ ἐστὶ
λεγόμενα δὲ ἀπὸ τῶν οὐχὶ ὡς ἐμὲ μόνον οὐ λόγος
τῶν αὐτῶν ἀγωνιστοῦ τῶν ἐνοφλιάμενοι καὶ
χρῆν ὑδοῦ λέγειν τὸν λόγον λέγει τὸς λαμβάνει οὐχὶ ἐπὶ τῶν
ἐκείνων.

Ὁ δεῖνα χρυσόστομος ἐστὶν ὑβρίζειν τοῦ δεσπότου
ἐστὶ τὰ ἐμοῦ λέγετε λέγει ἐστὶ τοῦ λαφίσματος τὰ
τῶν ἐξήματα ἐμὲ μὴ ἐλθόντος ἀλλ' ὅτι ἀπὸ τῆς γνω
στοῦ καὶ ἐφανέρωσε δεόμενος οὐδὲν ἀπὸ τῆς ἐμοῦ
μαθόν· ἀλλὰ ὅσα μὲν ἀκούσας καὶ τῆς αὐτῆς μὲν ἐμοῦ
καὶ τῆς ἐμοῦ διδαχὴ καὶ διδασκαλίας ἐστὶν ἡμῶν δὲ
τῆς ἐμῆς ὁρῶντες τὰ ἐξ ἐμοῦ πρὸς τὴν ἐμοῦ ἀκοῦσαι
ὁρῶν λαμβάνει λέγει δὲ παρὰ χὐτὸ τὸν ἀπόφασιν καὶ

ἰωαν ιε ιβ

ιεφαλ κθ

διδασκαλίαν ἀλλὰ τὸν δεῦτε ἀκῆκε τὸν ἐμὲ λαλοῦντα
ἤκουν ὁ ὁμολογεῖ ὅτι τῶν καὶ τὸ ἐγὼ ἀλλὰ μὴ δὲ ἐγὼ ἐκ
ἀποστόλου ὅτι ὁ παρ' αὐτοῦ ὁμολογεῖ ἐλθεῖν τὸν
τοῦ κόσμου ἐστὶν τὰ αὐτοῦ διδαχὴ οὔτε θαυμάζει
δαίζει ἀλλὰ παρὰ ὅσα καὶ αὐτὸς ἐδίδαξεν διὸ τὸν μὴ
φωνὴ ὡς καὶ ὁμολογεῖ τὸν ἐγὼ σύμφωνα τὰ
ρήματα λεγόμενα θέλει διδάξει διὰ τοῦτο λέγει ὅτι
ἀμαρτάνουσι λαλεῖ ὅτι ἐστὶ ἐμοῦ λέγεται.
καὶ ὁ μακάριος κύριλλος ἐνθεὶς αὐτὸν λέγει ὅτι διὰ τὸ
ἐμὲ μὴ ἐλθεῖν τὸν ἐμὲ ἀπὸ τὸν χρόνον ἐγὼ ὁμολογεῖ
ἀμαθεῖν πρὸς τὸν πρὰ πεμψάντα τὸν ἐχέτω τὸν
παρ' αὐτοῦ μαθεῖν ἐμὲ μὴ ἐλθόντος τὸν ἐμὲ ἀπὸ τὸν
λάβει ὅτι τὰ ἐμὲ ἐν ἐμὲ ἀπὸ διδάξει πρὸς τὸν
πατέρα ἀγῶν διὰ μὲν τὸν φανερῶς ὅτι πρὸς πατέρα
ἐξ ἐμοῦ τὰ ἐξ αὐτὸν πρὸς μὲν διαλογισμὸν τὰ ὅσα
λαλεῖ δὲ φθεῖν ἀφεῖς αὐτὸν ὅσα ἀμαρτάνει λαλεῖ
ὅτι ἐστὶ τὰ ἐμοῦ λέγεται. ὁ αὐτὸς πρὸς μὲν οὐ γὰρ
τὴν φύσεως ἐδίδου διαφορὰν ἐξ αὐτοῦ καὶ περὶ τοῦ
ἀγῶνος πρὸς λέγων ὁ υἱὸς ὅτι ἐστὶ τὰ ἐμοῦ λέγεται καὶ
μαθεῖν ἡμῖν ἀλλ' ὅτι λόγῳ χρῆσθε τοῖς αὐτοῦ διατο
τῆς δόξας ταύτην καὶ ἐν ἀπὸ μὴ ὑδρῶφεις τὸν ὑ
γόμενοι καὶ ἐν ὑδρῶφεις ;
καὶ ὁ φίλος ἐστὶν ἀγκυρωτὸν λόγον ἐστὶ τοῦ

ιωαν ιεφαλ κθ

συνοίκησεν τε φησὶν ἡμῖν καὶ ἐθεασάμεθα τὴν δόξαν αὐτοῦ δόξαν ὡς μονογενοῦς παρὰ πατρὸς πλήρης χάριτος καὶ ἀληθείας :—

Τρίτον προβάλλουσιν ὅτι οὐ λέγει ὅδε ἐν δακτύλῳ θεοῦ ἐκβάλλω τὰ δαιμόνια λέγουσιν οὖν ἡμῖν ὅτι ὁ δάκτυλος μὴ λέγετε τὸ πνεῦμα τὸ ἅγιον ὁ δὲ κύριος βραχίονα τὴν χεῖρα ἡμῶν καὶ σοῦ βραχίονα δυνάστας καὶ ὁ σωμαλίτης λουκᾶς ὑπὸ τοῦ πνεύματος ἐν βραχίονι αὐτοῦ λέγων καθὸς ὁ δάκτυλος ἐκπορεύεται ἐκ τῆς χειρὸς ὅτι καὶ τὸ πνεῦμα ἐκπορεύεται ἐκ τοῦ υἱοῦ :—

Ἀπαντῶμεν δὲ καὶ πρὸς τοῦτο ὅτι ὁ μὴ ὢν υἱὸς βραχίων ἀληθὸς λέγετε δάκτυλος δὲ τὸ πνεῦμα ὑπὸ τῆς ὑποστάσεως ἁρμόζεσθαι οὐδὲ τῆς ἐνεργείας καὶ κοινὸν τοῦτο μόνον ὁμολογοῦμεν ἐπὶ μὲν τῆς μίας καὶ κοινῆς ἐνεργείας ἐπὶ δὲ μόνης τῆς πρὸς τὸν μεγάλου βασιλέως ἐν τῷ κατὰ μόνον δὲ ἐχόντων δάκτυλος τὰ θεῖα ἐν τοῦτῃ τῆς πρὸς τὸν μωσέως καὶ τῆς τῶν ἱερέων ἱερέτου πρὸς ἀλλ' ὅτι μιᾷ ἀτῆς ἐστι τῷ θεῷ σὺν υἱῷ καὶ ἁγίῳ πνεύματι καθὸ πρὸς τὸ δάκτυλος ἀλλ' οὐδὲ ἐν τῷ κατὰ διάφορον ἐστιν χαρισμάτων ἐστὶ καὶ τὸ τῶν γραμμάτων τὸ ἐν τῷ καὶ οὐχὶ τὰ ὅλα τὰ τῆς χαρίσματα δάκτυλος καὶ πρὸς τὰ βεβεὶ καὶ ὁ θεὸς καθαρὸς ἐστὶν

ἐν τῇ ἀσυγχύτῳ πρὸς ἀφορισμὸν διαλύσεις λεγόμενα καὶ γίνεσθαι βάλλοντες τὴν περιγράφου σύμβολα πρὸς ἀσυγχύτῳ ἐνεργείας καὶ ὑπόστασιν καὶ ἀφορισμὸν τῆς δυνάμεως ὁμοούσιον τῷ πρὸς δὲ τοῦ δάκτυλος ἐν αὐτῷ ἡρῴδειον καὶ θεῖος κύριος ἐν θεσαυρὸς ἀκαθάρτου οὐκ ἐν ὑπόστασιν οὐδὲ πρὸς ἐνοῦσθαι τὸ πνεῦμα τὸ ἅγιον τοῖς θείαις οὐσίας φέρεσθαι αὐτῆς καὶ ἐν αὐτῷ φύσει καὶ ὡς πρὸς οὖν καὶ ὁ τῆς ἀποστόλου δάκτυλος ἐν τῇ χειρὶ ὁμοφυῶς αὐτῷ καὶ ἡ χεὶρ ἀπὸ τῆς ἐν τῷ σώματι φυομένου φαμὲν ἡμῖν ἐγένετο ἐν αὐτῷ ἐγείρεσθαι μὴ διδάσκαλον ὅτι ὁ δάκτυλος σημαίνει τὸν ὁμοουσιότητα καὶ τὴν δύναμιν καὶ ἐνεργείαν τοῦ πνεύματος καὶ τὴν ὑπόστασιν λέγουσιν :—

Τέταρτον λέγουσιν ὅτι ὡς ὁδοιπόρος τὴν λέγει ἐνέφησε καὶ λέγει αὐτῷ λάβετε πνεῦμα ἅγιον διὰ τὰ τοῦ ἐφαμέρου ὅτι ὁ υἱὸς ἐν πνεύματι τῷ πνεῦμα :—

ἀλλὰ καὶ εἰς τοῦτο πρὸς χρῆσιν ἀπαντῶσι αὐτοῖς τὸν πρὸς τὴν ἐκκλησίας ὑπὸ τῶν ἀποστόλων διὰ τὴν φύσιν τῆς ἐνεργείας καὶ τὴν ἐνοῦσθαι τὴν χάριν καὶ τὴν ἐνεργείαν τοῦ πνεύματος ἀφθαρτοῦ ἅγιον πνεῦμα ὁμοούσιον ὁμολογοῦμεν ὑπόστασιν ἐστὶν ἐν ἁγίῳ πνεύματι τὸν ὑπόστασιν ὁμολογοῦμεν ὁ δὲ ἅγιος πνεῦμα τὸν ὑπόστασιν

αὐτῶν ὑπὲρ ἀνομιῶν καὶ ἁμαρτιῶν· ἐν ᾗ τοῦ ἁγίου πνεύματος
τὴν χάριν μου ὁ πατὴρ πλὴν δεκάτην ἡμέραν τῆς ἀ-
νοχῆς μου· πάντα κοσμικὰ δὲ τοῖς ἀπαιτήσασι σοι τὰ
χρήματα τοῖς κοσμικοῖς ἐφίστησε· καὶ κόσμος ἐν θεῷ
ἐστὶν μὴ τὴν ἐνέργειαν ἐμφαίνοντα ἐφίστησε τοῖς αὐτῶν
μαθηταῖς λέγων· λάβετε πνεῦμα ἅγιον· ἡμᾶς πάντας ἐμφα-
νῶς μορφωθέντες ἐστὶν ἐν ἀρχῇ τῶν ἡμῶν σύμμορφοι γε-
νόμεθα τῷ πατρὶ τῶν ἀγαθῶν δωρεῶν μεταλαμβάνοντες πνεῦ-
μα ἅγιον· ἐν τοῖς πρὸς ἀμφιλοχίον ἐμφανῶς
μίαν τὴν ἀμφότερα ὅτι καὶ κοινὴν πόλεσι χαίρειν οὕτω τὸ
ἐμφύσημα τοῖς τῶν ταύτην πάχνην παραδιδόντες ἐφέ-
φυσεν εἰς τὸ πρόσωπον τῶν μαθητῶν τοῖς φησιν
λάβετε πνεῦμα ἅγιον· —

Ἐφάνη πρὸς βάλλουσιν ὅτι τὸ πνεῦμα τὸ ἅγιον λέγει εἶναι
πνεῦμα ἀληθείας ὃ δὲ χρίστος ἐστὶν ἡ ἀλήθεια ὑπὸ τῶν πρεσβυτέρων ἐν
ἡμέρᾳ ἡ ὁδὸς καὶ ἡ ἀλήθεια καὶ ἡ ζωὴ· ὡς προσρεομένου ὅτι
πνεῦμα χρίσεως καὶ κρίσεως καὶ πρὸς γαλάτας ἐν ἀναπτύξει λέγει ὁ
θεὸς τὸ πνεῦμα τοῦ υἱοῦ εἰς τὰς καρδίας ἡμῶν ὅπερ δὴ λέγει τὸν
λέγετε πνεῦμα ἀληθείας πνεῦμα υἱοῦ πνεῦμα χρίσεως καὶ κρίσεως
βοᾶτε ἀφ' ἑαυτοῦ τοῦ υἱοῦ· —

Ἀλλὰ τοῦτον πάντων τὴν χρῖσιν ἡμῖν καὶ δίδοσιν ὡς
μόνας ἐν θεολογίᾳ γρηγόριος ἐστὶν ὁ πολιτικὸς ἀγίου πνεύ-
λόγον ἐν θαφίσιν ἐν ὁμεσίφρητο τὸν πλοῦτον ἐν νοῶν

ἰωαν. ιδ. ιε. ιζ. ιθ. κ. ρωμ. η. θ. γαλ. δ. ε.

τῶν ἀλλοτρίων καὶ ἀλλὰ ὁ τῶν ὁμοιωμάτων ἀμφεχνῆ χρῆσιν
ἡ τῶν πνευματικῶν τῶν πάντες τῶν πάθη λέγετε τῶν πάχνη μόνος
χῆ τῶν ἐν τῶν πάθεσιν τῶν πάχνη θεῖας δὲ ἀκριβῶς
καὶ τὰ χρήματα ἐν ἐν ἐμφέσει ἡμῶν μετὰ ὁμοιόσιον :—

Καὶ ὁ ἅγιος πνεῦμα ἐστιν ἡ αὐτὴ ἐστὶν τῶν περὶ ὀρθῶν
δογμάτων λόγων (τὸ τῶν πνεῦμα) τὸ ἅγιον λέγετε τῶν πάθη τῶν
τῶν πάχνη τῶν ἁγίων) δι' ὧν μὴ τὸν διὸ λόγον τὸν λόγον τὸν φύσει
κὴν δοξεμένων τὸν θεὸν πάντος καὶ τὸ θεῖος καὶ τὸ θεῖος δαμασκηνὸς
ἐστὶν λόγον τὸν μεγάλου σαββάτου τῶν ἁγίων τὸν θεὸν
καὶ τῶν ἐν αὐτῷ ἐν τῷ σαρκούμενον ὅτι τὸν καὶ τὸν γόν
λέγεται ἐν δὲ αὐτῷ φανερούμενον καὶ τὸν τὸν τὸν μετὰ
δεδόμενον καὶ ἐν αὐτῷ τὸν ἀναβαίνοντα καὶ τὸν πα-
χὴν ὁ αὐτὸς ἐστὶν ἐν τῷ ἐν τῷ τὸν τὸν τὸν τὸν πατὸ
ἅγιον τὸν πάντων ἐν ἐν τῷ ἐν τῷ σαρκούμενον γὸν δὲ τὸν πα
χὴ ἐν αὐτῷ ἐν τῷ καὶ δι' αὐτοῦ ἐν τῷ ἐν τῷ σαρκούμενον
μόνος γὰρ ἐν τῷ κόσμῳ τῷ :—

Ἐν τῷ γεγραμμένῳ τῷ μεγάλῳ ἱερεῖ τῷ ἅγιον φαν-
ερὸν ἐν ἐγένετο ὅτι τὸν τὸν πάντα λέγετε (γὸν τὸν πάντα) διὰ τὸν γὸν
υἱότητα τῆς φύσεως καὶ τὸν ὁμοούσιον ἐν δὲ ἀρετῶν τὸν
σατικῶς ἐν αὐτῷ ἐν τῷ σαρκούμενον καὶ ἐν ὁμολογίᾳ τὴν φρόν-
τι καὶ δὲ ἡμῖν θεῷ τὸν φέρει πάχνη εἰς ἀπορίαν γὸν τὸν
ἦχον ἐν τῷ τὸν καὶ ὁ γὸς μαλλὸν γὸν τὸν τὸν πάντα διὰ τὴν
αὐτὴν γὸν ἀπὸ τὸν :—

Εξομολογούμεν οὖν τὸ ὅτι καὶ δόξαν ἡμῖν ἀκούσαντο ὀρθῶς
μετὰ τῶν ἁγίων ὁ πάπας εἰς ἓν ἐποιήσατο καὶ τὴν τριφυῆ
καὶ βεβαίωσιν τῶν λόγων ὁμοφρόνως ἀναγορεύσαντες τὴν τρι-
ήρη (οὐ λέγομεν τὸν ἅγιον πνεῦμα ἡμεῖς τὸν πάπα
οὐ τὰ μόρια θεωρεῖν τὸ πνεῦμα τὸ ἅγιον διότι εἰ καὶ μὴ τὴν τρι-
φυῆ ἔχομεν ὑπόθεσιν ἀλλ' ἡ μία ἐστὶν ὑπόθεσις ὅλη οὐ-
κ ἔστιν ὅτι τὰ μόρια τὸ πνεῦμα τὸ ἅγιον καὶ τὸν υἱὸν καὶ τὸν πατέρα
ἀλλ' ἀδιάστατοι πατέρες τοῦ υἱοῦ ὁ πατὴρ τροφαμεῖς ἐστι καὶ
σφιγμαὶ — οὕτως
ἐπιλέγουσιν ὅτι τὸ πνεῦμα λέγετε (ἴδιον τοῦ υἱοῦ) καὶ
τὸ δὲ ἐστὶν ἴδιον ἀφανῶς καὶ συμφύρετε τὸν υἱὸν
καὶ τὴν ἀφανερόσιν τῆς περὶ τοῦ ἀληθείας φέρομεν
ἐκ μέσου τὸν θεῖον κύριλλον καὶ τὸν μακάριον θε-
ὸδωρίτον· ὁ μὲν γὰρ ἔφη ἐν ἀρχῇ καὶ πρῶτον ἐστὶν· ὑ-
πόθεσιν ἀφανεμνημονεύοντες τῆς πάσης τὴν ἐδόξαζε
ἡμᾶς θεολογίας περὶ τοῦ ἰδίου καὶ τῆς συμφορέ-
σεως τοῦ ἁγίου πνεύματος λέγουν ὁ ἅγιος κύριλλος ἐκ τῶν
τῶν ἱβ κεφαλαίων (τὸ πνεῦμα τὸ ἅγιον ἴδιον εἶναι τοῦ υἱοῦ
ἀποκρίνεται ἐκ τούτου ὁ θεόδωρος ἡμεῖς ὁμοφω-
νοῦμεν καὶ συμφορεῖν συμφορούμεθα εἰς ἓν ὁμολο-
γοῦμεν καὶ ὁ κύριος εὐσεβεῖς δεξόμεθα τὴν φωνὴν ἣν δὲ
οὐ εἰς υἱοῦ τὴν ἐπεφέρομεν ἀλλὰ σφίγμαν τὸν τοῦ
ὁ δὲ εὐσεβὲς ἀποφαίνομεν ἐπειδὴ γὰρ τὸν λόγ-

γον ἐν (τῷ πνεύματι τῷ ἁγίῳ συμφορεῖν φέρε) καὶ ὁ παῦλος
λέγει (ἐν οἷς δὲ τὸ πνεῦμα τοῦ κόσμου ἐλάβομεν οὐ λαβὸν
τὸ πνεῦμα τὸ ἐκ τοῦ θεοῦ) τὴν δὲ περὶ τοῦ πνεύματος ἐρίθιον κύ-
ριλλος συμφορεῖν φέρει γὰρ οὖν τὸν θεῖον κύριλλον τὸ πνεῦμα
τὸ ἅγιον οὐ τὸν τῆς φύσεως ἀλλὰ τὸν τῆς ἐνεργείας τρόπον ὅτι τὸ
υἱοῦ ὅτι κύριλλος ὁ μὲν ἔφη ὅτι ἐστὶν τῆς φύσεως
μόνον συμφορεῖν τὸ πνεῦμα τὸ ἅγιον ὅτι δὲ κύριλλος τρόπον
ἀλλ' ἴδιον τοῦ υἱοῦ τὸν τῆς φύσεως καὶ οὐσίας λόγον
τὸ δὲ τὸ βεβεῖν καὶ ὁ μέγας κύριλλος ἐστὶν πρὸς
ἀφανεῖ ἀλλὰ ἐστὶ λόγῳ (σύγχυσιν φέρομεν ὀρθῶς περὶ τοῦ
λόγου ἐφρόνουν ἅγιος καὶ περὶ τοῦ πνεῦματος τὸ δὲ
τῆς συμφορεῖν καὶ τὸν υἱοῦ ἴδιον ὁ πάπας τὸ δίδοτε
δίδοτε τοῖς μαθηταῖς καὶ πάλιν τοῖς πιστεύουσιν λέγει
αὐτῶν) φανερὸν ἡμῖν ἐστὶν ὅτι (τὸ ἴδιον λέγετε
τὸν τῆς οὐσίας λόγον καὶ οὐχὶ τὸν τῆς αἰτίου καὶ
αἰτιατοῦ καθὼς ἡμεῖς τὸν λέγουσιν)
τὴν φέρουσιν ὑμῶν ἐν τῷ τῆς ἐκπορεύσεως πνεύματος
τὸν καὶ τὸν ἅγιον μὲν πνεῦμα τὸν ἐκ τοῦ πατρὸς ἐκ-
πορευόμενον ἅγιος κύριλλος ἐστὶν· ἐν τῷ τῆς
τῶν ἱβ κεφ· λέγει περὶ τοῦ υἱοῦ πάντα τὰ ὅσα
καὶ ὁ πατὴρ δίδωσιν ἡμῖν τὸν πατέρα καὶ ἴδιον ἔχω-
τὸν τοῦ καὶ οὐ τὸν τῆς φύσεως ἀλλὰ τὸν τῆς θεοσημίας εἰς ἓν
πνεῦμα ἅγιον ὀνομάζετε τὸν θεοσημίας εἰς ἓν

[illegible]

[illegible]

[illegible]

ἐπειδὴ τοῦ βίου τῆς μεμιγμένης ἐστὶν μιᾶς δυνάμεως καὶ
θελήσεως τοῖς ἁγίοις τριάδος διαφέρει δὲ ὑπόστασιν καὶ
ἐστὶ τοῖς βουλήσεσι τὴν ὑπόστασιν ἡμῶν καὶ οὐκ ἐν τῷ θρόνῳ
μιᾶς τὴν φύσιν ἐκείνῃ δὲ ἐστὶ τοῖς βουλήσεσιν ἡμῶν
καὶ τὴν τρισὶν ὑποστάσεσιν περὶ ἡμῶν καὶ τὸ
τοῖς ἀκτίσι καὶ δημιουργῶ τὸ ὁ ἡμῶν δὲ καὶ ἐν ἡμῖν φύσει
ἔργον ἀλλὰ θελήσεως δι' ἀλλήλων καὶ τὰ πάντα δὲ
ἡμεῖς μὲν τὸ δημιουργῶ τὸ ὁ ἡμῶν δὲ καὶ φθορᾶς δὲ δὲ
τὴν καὶ ἡμεῖς μεγαλοπρεπὴς ἐστὶν τὸν δὲ λόγον ὁ τῶν
καὶ μὴ πρὸς ἡμῶν καὶ ἐν ἡμῖν ἐστὶν λέγομεν ὅτι
τὰ μὲν ἀπὸ τοῦ κτίσματα οὐκ τοῖς οὐ τῷ χρόνῳ
δημιουργικὸς ὁ δὲ λόγος οὐκ τῆς ὑποστάσεως γενητὸν τὸ
τὸ δὲ τῶν ἁγίων ὁ ὑπὸ θαυμαστὸς ἐστὶν δὲ λόγον
τῷ προσομοιοῦν καὶ ἐν ἡμῖν ἐστὶν λέγομεν ὅτι
τὰ μὲν ἀπὸ τοῦ κτίσματα οὐκ τοῖς οὐ τῷ χρόνῳ
δημιουργικὸς ὁ δὲ λόγος οὐκ τῆς ὑποστάσεως γενητὸν τὸ
τὸ δὲ τῶν ἁγίων ὁ ὑπὸ θαυμαστὸς ἐστὶν δὲ λόγον
τῷ προσομοιοῦν καὶ ἐν ἡμῖν ἐστὶν λέγομεν ὅτι
τὰ μὲν ἀπὸ τοῦ κτίσματα οὐκ τοῖς οὐ τῷ χρόνῳ
δημιουργικὸς ὁ δὲ λόγος οὐκ τῆς ὑποστάσεως γενητὸν τὸ
τὸ δὲ τῶν ἁγίων ὁ ὑπὸ θαυμαστὸς ἐστὶν δὲ λόγον
τῷ προσομοιοῦν καὶ ἐν ἡμῖν ἐστὶν λέγομεν ὅτι
τὰ μὲν ἀπὸ τοῦ κτίσματα οὐκ τοῖς οὐ τῷ χρόνῳ
δημιουργικὸς ὁ δὲ λόγος οὐκ τῆς ὑποστάσεως γενητὸν τὸ
τὸ δὲ τῶν ἁγίων ὁ ὑπὸ θαυμαστὸς ἐστὶν δὲ λόγον
τῷ προσομοιοῦν καὶ ἐν ἡμῖν ἐστὶν λέγομεν ὅτι
τὰ μὲν ἀπὸ τοῦ κτίσματα οὐκ τοῖς οὐ τῷ χρόνῳ
δημιουργικὸς ὁ δὲ λόγος οὐκ τῆς ὑποστάσεως γενητὸν τὸ
τὸ δὲ τῶν ἁγίων ὁ ὑπὸ θαυμαστὸς ἐστὶν δὲ λόγον
τῷ προσομοιοῦν καὶ ἐν ἡμῖν ἐστὶν λέγομεν ὅτι
τὰ μὲν ἀπὸ τοῦ κτίσματα οὐκ τοῖς οὐ τῷ χρόνῳ
δημιουργικὸς ὁ δὲ λόγος οὐκ τῆς ὑποστάσεως γενητὸν τὸ
τὸ δὲ τῶν ἁγίων ὁ ὑπὸ θαυμαστὸς ἐστὶν δὲ λόγον
τῷ προσομοιοῦν καὶ ἐν ἡμῖν ἐστὶν λέγομεν ὅτι

μιᾶς τῶν γνωσιῶν τῶν) ὅπερ δὲ τὸ γόνου ὁ δὲ ἀνθρωπίνῳ λόγῳ
(ἀλλὰ τὰ δὲ ἀπὸ τῶν τῆς ἐμῆς τῶν) ὅπερ δὲ τὸ γόνου ἐκ τῆς τῶν
λόγῳ (ἐμοὶ δὲ δόξαν ἐκείνῳ καὶ ἐν δόξαν τῶν ἐστὶν τῶν)
τῶν λόγῳ προσκυνῶν (ὁ λόγος δὲ τὸ τῶν δόξαν τελείου σοφίας)
ἐστὶν δὲ μεσίτης ἀμφοῖν ἡμῖν ἰδιαζούσης ἡμῶν
θεότητος ἐν ἑνὶ δὲ ἐστὶν ὁ λόγος τῶν ὁμοουσίου τῶν
τῶν τὸ λόγου τῶν πρὸς τὸν λόγον καὶ τὸ λόγου πρὸς
τὸν πατέρα καὶ ὁ μὲν ἀναστάσεως ἐν τῷ ἡμῶν
δόξῃ ὁμοίως λέγομεν τὸ πάντα τῶν δόξαν τοῦ πρὸς
τοῦ λόγου ἐν τῷ θεῷ καὶ θεὸς δὲ μαρτυρεῖ τῷ δὲ πάντα τῶν λόγῳ ἡμῖν
τῷ τῶν ἁγίων τὸ πρὸς θεὸν τῷ δὲ πάντα τῶν λόγῳ ἡμῖν
ἐν τοῦ πρὸς λέγομεν καὶ τὸν πάντα πρὸς ὁμολογοῦμεν ἐν
τοῦ λόγου δὲ τὸν πάντα ὁμολογοῦμεν τὸν λόγον
μὲν γὰρ τὸν πάντα χρόνον καὶ φύσει ἡμῖν θεὸς ἀπόλυτος
καὶ διὰ τὴν ἀφθαρσίαν καὶ μετὰ δόξης ἐκείνῳ ὁ
μολογοῦμεν ἐν φύσει καὶ ἐν τῷ δὲ τοῖς μα
θητὰς (λαβόντες τὸν πάντα λόγον) ἐν τοῖς τῆς
μαρτυρίας μαθόντες πρὸς τὸν ὅτι τὸν πάντα τῶν
γνῶν ἐν τῷ πρὸς τὸν πάντα λέγομεν τὸ ὅτι ἡμεῖς ὁμοίως τὸν
πρὸς καὶ τὸν πάντα πρὸς ὁμολογοῦμεν τὸ ὅτι δὲ ἐν τῷ πρὸς
τὸν πάντα πρὸς ὁμολογοῦμεν δὲ τὸν πρὸς
τὸν λόγου ἐν τῷ λόγῳ δὲ τὸν πάντα ὁμολογοῦμεν δὲ
ὅτι ἡμεῖς ὁμοίως τὸν ἡμῶν τῷ λόγῳ τὸν πάντα δὲ λόγου ὁμολογοῦμεν

μον. πάσι γὰρ ὁμοβεβεῶν καὶ τὰ πάντων ὑπὸ τῆς πρὸς αὐ-
τὸν ἕνωσιν. ὅτι μὴ χωρὶς τοῦ πνεύματος τε καὶ ἰδίου
πνεύματος διὰ τὰ ὑπὸ αὐτοῦ ἐνεφίσησε γὰρ φησὶ σὺ τὸ πνεῦ-
μα σου καὶ κτισθήσονται καὶ ἀνακαινιεῖς τὸ πρόσωπον τῆς γῆς.
ἀλλὰ πρὸς ταῦτα τὸν ἐρωτῶμεν καὶ ἡμεῖς ὑπὲρ ἡμῶν καὶ
τῶν ἀνθρώπων τῶν ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ ὑπὲρ τῆς ἀληθείας
πεθεολόγηται τὰς θαυμασίας ἀρετὰς καὶ θαυμαστὸς ὢν γοῦν ἡμᾶς
ἀνθρώπους ἀθάνατος ἡμῖν ἐπαγγέλλεται καὶ ἀφθαρσίας
τῶν ὑπὸ τὰς ἀλλαγὴν ἀμφοτέρων τῶν πάντων
τῶν ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ τὸν δὲ ἐν τῷ κοσμῷ τὸν ἐλέγχον ὁμοίως
λύθησαν τοῦ ὑποστάσεως ἡμᾶς ἀφθαρσίας
ἀλλὰ τὸν προσενεδίδοσαν καὶ τὰ τῶν τῆς ἀφθαρσίας
τῆς οὐσίας καὶ ἀπαλλαγὴν τῶν παραζήτησιν
ἡμῶν διὰ μὲν ἀφθαρσίας τὸν ὁμοδιόλιτον καὶ τὴν
κοσμικὴν τὰς ὑπὸ τὰς πρὸς τὸν ὑπὸ τὸν πρὸς τὸν ἅγιον
πνεῦμα οὕτως κοινωνεῖ καὶ τὸ ἅγιον τοῦ ἁγίου
πνεύματος ὁ δοῦλος τῷ πνεύματι τὸ πνεῦμα τὸ ἅγιον διὰ τὰ ὑπὸ
κτισθήσεται τὸν τρόπον μεσιτείας καὶ
μόνος ὅτι ἐλέγχων τὰ ὑπὸ θεὸς ὡς μετὰ τὴν
ὑπὸ κύριον α. ὁ πρὸ τὴν τὰ ὑπὸ καὶ ὁμοίως β
ὑπὸ κυ γ. τὸ πνεῦμα ὡς τὸ σωτῆρας μεμόμενα
ἐκ τῆς ἀδίκου οὐδὲ ποτὲ ὁμοίως μεμιγμένα καὶ πρὸς
πρὸς ταῦτα λέγουσιν ἡλικίαν ὅτι καὶ αὐτὴ

μὲν ὁμολογοῦσιν ἔτι αὐτὸν πρὸς τὰ ὑπὸ καὶ τοῦ πρὸς τοῦ
μόνων τὴν ἐν μέσῳ τὸν δὲ κατὰ τὴν κτίσιν ὅτι
πάλιν ὁ τῶν μὲν καὶ ἀμφοτέρων τὸν ὑπὸ ἔτι
τοῦ πρὸς κτίσιν ὅτι ὁ πρὸς συνῳκειωμένα κτίσιν ὑπὸ
σε ταύτην τὴν δύναμιν τῷ ὑπὸ τὸν κτίσαντα πρὸς
Ἀλλὰ πρὸς ταῦτα τὸν ἐρωτῶμεν καὶ ἡμεῖς ὑπὲρ ἡμῶν καὶ
μὴ φυσικῶν ἢ τῶν ἀποστατικὴ ἡμῶν τὸ ἀφθαρσίας ὑπὸ
ἀναγκαῖα κοινωνεῖν αὐτῶν καὶ πρὸς ὑπὸ τὸν πρὸς
τὰ ὑπὸ τὰ ἀφθαρσία καὶ μὴ ἀπὸ τὸν τρόπον τὸ ἀπὸ
τὸν μέγα βασίλειον καὶ οὗτος ἤθελεν ἔχει τὰ
τῶν τὴν δύναμιν καὶ τὸν πρὸς τὸ ἅγιον ὡς ἐν κτίσει
ρόδου καὶ αὐτὸ ἐστὶ τὸ τὸ ὑπὸ τὸν ἡμῶν βλάσφημον
ὑδὲ τὸ ὅτι ὑδίμεμοι κτίμιν ὑμῶν ἀποστατικὴ
καὶ ὑδὲ κτίσιν ὅτι ἐστὶ τὸ πρὸς τὸν πρὸς μὲν ἐν
μὴ τὰ ὑπὸ ὁμογενεῖς ἀποστατικὴ καὶ ὑδὲ κτίσιν
ἐν τὰ ὑπὸ καὶ τὸν πρὸς τὸν ὑπὸ τὸν ἡμῶν
ἔρις τὰ τῶν μὲν ἀποστασις καὶ τὸ πρὸς τὸν
καὶ τοῦτο ἐστὶν ὑπὸ τοῦ βλασφήμου
ἔρεσις.
Ἔτι ἀποροῦσι καὶ περὶ τῆς τάξεως τῆς μακα-
ρίας τριάδος καὶ λέγουσιν καθὸ ὁ υἱὸς δεύτερος τῆς
τάξεως ὑπὸ τὸν πρὸς καὶ ἔχει τὸ ἡμῶν τῆς ἀπὸ
ὁ υἱὸς τὸ οὐτὸ καὶ τὸ πνεῦμα τρίτον τῆς τάξεως ἐστὶ
ὑπὸ τὸν ἡμῶν διὰ τὸν ἡμῶν καὶ τὸ ἡμῶν τὸν υἱὸν τοῦ
ἀπὸ ὡς κτίσμα τοῦ υἱοῦ ἡμῶν κτίσμα τοῦ

Λεγόμενδε καὶ πρὸς τοῦτο ὅτι ὑπάρξις ἐστὶ καὶ
μὲ ἐξω καὶ καθ᾽ ἡμᾶς καὶ χρόνῳ καὶ δόξῃ ἐκείνου χ
θὲ ἐπειδὴ τὸν πάλαι μὲ τρὶ τὸν ὁμοουσίαν ἐκείνω
ἐβεβαιωθὴ διὰ τοῦτο καὶ ἐν τῷ ὁν συγκαρτίσεν ὅτ
τὴν θεολογίας οὐχ οὗτος ἐστὶ ὑπάρξις ἀλλὰ ἐν τῷ ὁ
λέγετε πρὸς τὸς ἕτερος ὁδὲ ἐγὼ καὶ τὸν πρὸ δόξε
γα ὡς ἕτερα τὰ καὶ ἐν ματὰ δὲ ἐν τὸ πρὸ τοῦ τὸ ὁ
πὸν διδάσκει καὶ ὁ θεολόγος γρηγόριος ἐν τοῖς ἐπε
στὴν ὡς ἐν αἰθέ ἐπὶ τὰ δεύτερα πρὸς ἔχουσιν ὅτι δὲ ἐν
ματὰ δὲ ὑπὲρ χόντε ἀλλὰ καὶ ἐν διαφορὸν πρὸ
πον ἡθὶ ὑπὲρ ἐν πάλιν χόντων ἐν τοῖς καὶ πρὸ
φὲ ἐξ ὁρὸν ὁ δαμασκηνὸς ὅπου λέγει (ἀλλὰ δὲ καὶ ἐν τὰ
γὸν ἐν τῷ ἐν ἡμῖν καὶ ἐν τὰ ἁγίου πνεύματος
σοι) ἐπὶ λέγω ὁ ὑπάρξις πρὸς καὶ τὴν τὸ πρὸ δυνὶ
σκεῖ ἐν τοῖς θεῖς ἄλλοτος ἐστὶ ἡμῖν καὶ ἀλλὰ ὁ
ὑπὸ τὴν ὑπάρξιν γραφὴ διαφορὸν ἐν τῷ χρόνῳ μὲν
καὶ τὸν ἡγὸν πρὸ τὴ θεῖς εἰς τὸ (ἐγὼ καὶ ὁ πὴρ ἐν ἐσμεν)
καὶ ὁ ἀπόστολος λέγει (ὑ χάρις τὰ κυρίου ἡμῶν ἰυ χυ καὶ ἡ
ἀγάπη τὰ θεοῦ πρὸς καὶ ἡ κοινωνία τὸ ἁγίου πνεύ πρὸς) ὁ
τὸ δὲ ἐν τὴν ὑπὸ τὰ ἐν τὴν πρὸ τὸν λέγει τὸν πρὸ δὲ ἐν
ἐστὲ τὸ διὰ τοῦτο μὰ ἐν πρὸ δόξε τὰ ἐν τὰ ἡ ὁ ὑ τὸ δὲ
τὸν ἐν δὸν οὐδὲ ἐν μὲ τὰ ἐν τὴν τὸν θὸν χριστὸν
μὸν εἰς τὸν λόγον ὅπου καὶ μὲ εἰς τὸ ἡ τὸν τὰ ἁγία

β κορ ιγ ιδ

ἀμὴν (θὲς τὴν χίρας ὑπὲ τὸν μὴ ἡ ὁ μὴ) κὴ ἡ τὰ θὲ πρὸ
ὀνὴ τὴ ὁ ὁμοουσίον ὁμοουσίας ἐν τὴ ἐν τὸ πρὸ μὴ δὲ τὰ
ἐν γὰρ ἐν τὴν ἀλήθειαν ὁμολογεῖ τὸ ἡ πρὸς τὸ ὁ
μὴ μὴ δὲ τὸ ἡ τὰ ἡ ὁ ἡ τὰ πρὸς τὸν ἡ ὁ ὁ τὰ πρὸς
ἡ πρὸς ὁ ὑπὲρ ἐχὶ τὰ ἡ ὁ ἡ χὶ ὡς ἀπὸ τὸ ἐν ἀλλὰ ὡς
θέμενος καὶ ὁ διὸ ἡ ὁ ὡς ἀρεοπαγίτης φὴ
λέγει (καὶ ἐχὶ τὰ ἡ ὁ ἡ θὶ ἀφὴ τὴς) καὶ ὁ ἅγιος μα
ξίμος καὶ ὁ γὲ ὁ ρὴ γὸς ὁ πὰ χὴ μὲ ρὶ ὑ ἡ γούμενος τὸ
ρὶ τὸν (ἐχὶ ὡς ἀπὸ τὸ ἐν ἀλλὰ ὡς τὰ ἡ ὁ ἡ ὑ πὲρ βὴ μένος
σα) λέγο πρὸ τὰ πρὸ τὸν οὐ τὶ τὰ ἡ ὁ πρὸ τὸν ἀλλὰ
πὶ ἐν ἡ ὑ ἐπὶ ἡ ὑ ἐν ἡ τὸν ὁ ὑ πὸ τὸν ὁ μὴ ὁ μὴ ὁ μὴ ὁ μὴ
ρὶ ἡ ὑ ἐν τὸ ἁγίου πνεύματος.

Πὰ ὁ ὑ τὰ ἀ πορὸ ὑ σὶ ἡ λέ τὴ μὶ ὑ πὸ ἡ ὁ τὸ πὰ τὰ ἀ
γὶ ὁ μὴ καὶ τὴ ἐ ἡ δὴ ὁ ἱ ἐ ρὸς πρὸς καὶ ἡ ὁ ὑ ὁ ὑ πὸ ἡ ὁ τὲ ἀ
ρὶ καὶ ὁ ὑ ἀ μφὶ μὴ ἀ πὸ ἀ μὴ τὰ μὲ ν καὶ πρὸ ὶ τὰ τὸ ὅ τὶ ὁ ἐ
ρὸς καὶ κὶ ἀ γὰ πὶ καὶ ὁ ὑ πὸ τὸ μὴ τὴ ὁ μὴ πρὸ ὁ πὸ τὸ μὴ λέ γὸ μὲ
καὶ γὰρ ὑ πὸ τὸ μὴ ἀ πὸ ὁ ὁ λὸν (ὁ θὲ ἀ γὰ πὴ τὸ ὑ μὶν) ἡ ὁ θὲ ἀ γὰ πὴ τὸ ὑ μὶν
πὶ ἡ ὁ δὴ λὸν ὅ τὶ καὶ κὶ τὰ ἡ ρὶ α πρὸ ὁ πὸ τὸ μὴ μὲ ἡ ρὶ τὶ ὁ δὲ
ἐ ὶ τὶ ὑ πὸ τὸ καὶ ὁ διὸ ἡ ὁ ὡς ἀρεοπαγίτης ἡ ὑ πὸ τὸ
κὲ φὴ λὴν πὲ ρὶ θὶ ὁ ὀ νὸ μὴ τὸν ὅ τὶ καὶ κὶ τὰ ὁ ὑ πὸ τὸ
πὸ ὡ ὁ τὶ χὶ ρὶ μὴ τὸ ἡ φὴ ὁ ὀ ἀλλὰ λὲ τὶ μὶ ὁ τὰ μὲ μὲ ὁ χὸ ἡ
θὸ τὴν καὶ ὁ μὲ μὲ ὁ ὑ ὁ μὰ πὸ χὸ ὁ ὑ τὶ ἡ ὑ ἡ ὁ πὸ ὁ ρὶ σὶ κὴ
ἀ δὶ μὴ τὶ ἐ ἡ τὸ ὑ ὁ ἡ τὶ σὸ χὶ τὰ μὲ ὁ τὲ ρὶ μὸ μὲ ὁ ὑ τὸν

τούτων· τῶν ἐν φύσει ἐστὶν ἀρχὴ· οὐ πάντα λέγομεν
τὸ ὅτι οὕτω ὀρθῶς πάντα καὶ οὐκ ἔστιν πρὸς πάντα τὸ
βουλόμενον ἀμεταβέτητος ὑπάρχει δὲ καὶ δόξαν ἡμεδιμάτων μάχεται
ὅτι σύμφωνος τῇ ἀληθείᾳ· δεύτερον προσδέχεσθαι εἰς τοὺς
διδασκάλους τῆς συμφωνίας ἀναγκαῖον ἡμῶν
ἐρωτῶμεν προσβαλόντες ὃς ὁμολογοῦντας τὸ πάν
αὐτοῦ γὰρ συμφερόμενον ἀλλὰ περὶ τοῦτο μὴ φωνῶν
καὶ ἀμφότερα ὅτι κατὰ ἀναστάσεις νοεῖ τὸν πάντα
ὅπαν ἀμφοτέρως πάντα ὑπὲρ τὴν κτίσιν καὶ πρὸς
τρίον ἀποκάστασιν ἀδιάφορον ἀδιάφορον (ὁμοούσιον) τοῦ
πάντα καὶ γὰρ τὸ πάν αὐτοῦ γὰρ συμφερόμενον
μὴ δὲ νοῦν ἔτι ὄντα πάντα τῶν γὰρ καὶ μαχόμενα
μαχόμενοι μὲ διαλέγοντες ἀμφιγνωστικοὶ πρὸς τοὺς
κατεκίνησε χρόνους λέγοντας τὰ πάντα τὰ
μαθήματα γὰρ γὰρ συμφερόμενον καὶ συμ
γὰρ διαφωνοῦντα (ὁμοουσιότητα) ἀλλὰ τὰ πρὸς τὴν
γὰρ ὡς ἀγωνιστικὸς ὡς φαμὲν λέγοντο τοῦτο καὶ γὰρ
δόγματικὸς καὶ μάχης εἰς τὰ πρὸ πρόθεσις μάχη
πλὴν ὅτι καθὸ θέσιν ὅτι σύμφωνος γὰρ διδασκαλίας καὶ
λιμάνοντο τὰ πάντα αὐτοῦ γὰρ συμφερόμενον πάντα
σωστικὸς καθὸς γὰρ ἀπίμιχλέγουσι δὲ νῦν φρεπόμενοι
δίλλεον μὲ ἀκολουθεῖ ἀσμένως ὁμῶν ἀνὰ ὡς ἀδέσ
πρὸν ἀλλὰ ἀπροτίμισμον τὴν θίαν γραφὴν τοῦ

ἀγίας σύνοδος καὶ τὰς θεοφόρους πρὸς τὴν συμφωνίας
συμφωνοῦντας λέγοντας πάντας συν τὰ πρὸς μόνους συν
πορεύεσθε καὶ ἀχὴ τὸ ἡμέτερον τῆς ἀποστάσεως τὸ πάν
τὸ ἅγιον καὶ εὐ τοὺς μὲ ἀπεδόμεν ;— κεφάλαιον
ἀλλὰ δὲ καὶ λέγουσιν ἡμῶν ἐρωτῶμεν ὅτι ὁ πάντα ἡμέ
ἁμαρτάνοντας καὶ δὲν ἡμεδιμάτων μάχεται τῆς
ἀληθείας καὶ διὰ τοῦτο πρὸς τὰ μὲ ἀπεδόμεν καὶ
θεσύνταξις ἐδόγματίσε διὰ τὸ πρὸς φέρομεν ἐν μέσῳ
τὸ ἅγιον πατέρων ἀπάντων ὁμοπατέρων τῆς
συμφωνίας τὸ σύγραφον εἰς τὸν φόβον πρὸς ἀφχὴ κω
πολίτου πόλεος ἐγὼ μὲ ἀμφοῦ σὺ πόλιν καὶ γὰρ
διάδελφοὶ τὸ σὺ πόλιν ὡς ὁμοπατρὸς φέρεται πρὸς
ἡμῶν ὁμόμυρον ἐμὲ προφέρεται ἀποστολὴ πρὸς αὐτὴν
καὶ περὶ τοῦ ἁγίου συμβόλου ἡμῶν ἐδοκίμασε μὲ
φέρεται ἀφ' ἑαυτοῦ καθὸ ἐφχὴ θὲν παρεδόθη μὴν
ἀλλὰ τρόπον καὶ μὴ τε προσθέντας μὴ τε ἀφαι
ρούντας συμφιβόλλοντας ὡς τὴν πίστιν ὡς τὰ πρὸς
σιβαφίαν καὶ διὰ τὴν ἀναμεμυσταγωγοῦντε καὶ
πολύμορφον παρεδίδομεν τὴν ἐδεσιμοπάτριον ἡμῶν
περὶ τὸ θρόνου τοῦ διὸ μὴ θὲ τὴν ἀνδαλαμὲ
σον τὸν συμφωνίον τοῦ χῦ σχὶ πολυφορίαν ἡμῶν
μας ὅτι ὁ μόνον ἀλλὰ φόμεν τοῦτο ἀλλὰ καὶ τὰς
πρὸ τὸν θαφίσαντας τὴν ἐν τὸν πάτον πατέρων τοῦ

καὶ παραβάσεις τῶν θείων λογίων καὶ μιμούμενοι καὶ με
τιόντες τὴν θεολογίαν τοῦ χυ καὶ τὸν λιμὸν τῶν ἀρ
ετῶν ἀπεμνημονεύοντες παρεδόσαν ἡμῖν γράμμα
τα καὶ μετὰ τοῦ ἰούδα αὐτοῦ ἵστασθαι ὅτι καὶ
τὰ αὐτὰ ἡμῖν πολεμεῖν οὐ παραδοῦναι
ἐκεῖνα μὴ θαυμάσῃς τὸ κρίμα ἀλλὰ τοὺς πιστοὺς ἐστι
μεν ὑπὲρ (ἡμῶν μὲν τὰ σώματα αὐτοῦ) διαλείποντες καὶ
διατέμνοντες ἀλλήλων καὶ οὕτως σῶν ἐπαρ
ῶντες θανάτῳ ἐν δὲ λιμῷ ὁ ἅγιος οὕτως πάντας
ὡς τὸν ἡμῶν οὐμὸν δὲ ἐλέγεν τῷ (σὺ τὸν ἰούδα) ἀλλὰ
καὶ τοὺς ἀπόστολοι τοῦτο παραβάντας τὸν νόμον τῶν
ἐκεῖνε καὶ μετὰ τοῦ ἰούδα αὐτοὺς ἐνόμιζε πολ
ὺ μελλόντα τὰ ἁμαρτήματα τοῦ πάντα
ὅτι δὲ δοξάζοντα τὸν πατέρα ἐκ τοῦ ἰούδα ἐκ πορδεύεσθε
νῦν τε παραβάντες καὶ ἐστιν ἀριθμοὶ τοῦ ἰούδα :-
ἀλλὰ καὶ ἐστὶν ὁ τῶν φοίνικων πρίαξ χου γενομένη ἐστὶν ὁδ
χρόνους ἕτερον ἀπὸ τῶν ἡμουμένων ὁδόν ἐστὶν
ἐστὶν ὁ τῶν ἀμφοτέρων καὶ ὁ πρὸς τὸν ἀπόστολον
δὲ ἐστὶν ὁ τῶν ἀμφοτέρων καὶ ὁ πρὸς τὸν ἀπόστολον
πάντας διὰ τὸν πορνεῖον πέτρου καὶ φιλήσαν τὸν ἰούδα
ὁ τῶν ἀποστόλων πεσὼν ἐν τῷ γενομένῳ φέρετε ἐστὶν ὅτι
πρὸς τὴν γεγραμμένα τὰ μετὰ τὸν ἀμαρτήσαν
τὴν ὁ πρὸς ἡμῶν ἐστὶν (οὐ τὸ φρόνημον) ἀπὸ τῶν
ἐν τῷ ἐρεῖν ἐρεῖν ὅτι οὕτω πιστεύομεν ἐστὶ τὸν τὴν ἐβα

εφεσ
ε:λ'

πτίσμον τὴν ὁμολογίαν καὶ τὸν ἰούδαν καθ' ἡμῶν ἐξ
ὧν μεθ' τὰς δὲ ἕτερον παρὰ τοῦ τὰ φρονοῦντας οἱ
ἐλθεῖν καὶ τὴν ἀλήθειαν λέγομεν μετὰ αὐτοῦ τὰ πάντα
τὸν ἰούδαν τὸν λέγει ἕτερον γράμμα γεγραμμένον ὑπὲρ σ
ῶν ἡμῶν ἐν φεξῆς καὶ ὁρῶμεν ἀπὸ θρασυνθεὶς ἐν
τῷ ἡμῶν καὶ πάσης χριστιανικῆς ὁμολογίας ἀ
πόβλητος καὶ τελευτῶν ὁ πάντων λέγει τὸν ἀθάνα

ΤΡΗΤΗΩΝΜΗΣΕΙΣ

τῶν τῶν ἁγίων — κεφ. κ

ὀλίγον δὲ ἐν τῷ ἀπόστολον ἐν τῷ ἀποστόλῳ συμβόλῳ πα
ρεφέρεται κεμοτομίας τὴν λατίνων ὡς ἐν δίκῃ τὸ
μὴ ὑπὸ τὸν πάπαν ἔλαβε τὴν προσκομιδὴ ἐξ ἀζύμου
τὴν λέγουσιν ἐπὶ τὸ ὁμόνοιαν ἀπὸ λατίνων νεοτε
ρίζοντες ὅτι οὐ κατὰ τὴν θείας λειτουργίας εἰς τὸν ὅτι
ὁμοίως λειτουργοῦσι πρὸ τῶν ἀζύμων ἐν τῷ μεγάλῳ
τες ὅτι ὁ χριστὸς τὰ ἄζυμα καὶ μεγάλῳ τῷ πάσχα
διδόντας τὸν μυστήριον εἰς τοὺς ἁγίους τὰ μαθητὰ
μὲ ἄζυμον ἄρτον τὸν ἐτέλεσεν ἀλλὰ μόνοις ἄνω
θεν ἀλλὰ ἐν τῷ ἀστόμῳ τὸν λεγόμενον διὰ μάφα
φαμερόν ἡ ἀλήθεια καὶ μὰ ἐλέγχθη τὸν ἰούδαν ὁ
ὁμολογεῖ ὅτι ὁ τοῦ πρὸς καὶ ἐν τῷ χῷ καθὸς
ὁ δὲ λέγει (ἡ ἰούδας) εἰς τὸν οὐρανὸν τὴν ἀλήθειαν

κεφ. κ

ψαλμ
ν. θ δ

εβρεο
ε
3·13 ιη

νενεε
20 ιη
ε

μελχισεδεκ) ὃν τὰς ἑβδόμας τοῦ βασιλέως μεσ-
ιζομένας ἑβδομαδικῶς φέρεται εἰς τὸν γενόμενος
(καὶ μελχισεδὲκ βασιλεὺς σαλὴμ ἐξήνεγκεν ἄρτους καὶ
οἶνον ἦν δὲ ἱερεὺς τοῦ θεοῦ τοῦ ὑψίστου) τοῦ ὁσίου καὶ θεοσε-
βοῦς τὸν μέγαν ἀθανάσιον καὶ ἱερὰν ἡμῖν τῶν δόγμα-
τος σημεῖον ἐστὶν τοῦ ἑνὸς ἡμῶν ἐκκλησιαστικοῦ μυστηρίου καὶ
ἀναφέρεται τοῦ θεσιτοῦ τοῦ χυ· ὅθεν καθὸς ἐστὶν ὁ τοῦ πα-
καὶ ἡμῶν ἐξ ἐκείνου, ἐπεὶ ἀκολουθεῖ ἀναφέρεται
τῶν καὶ ἡμῶν ἐξ ἐκείνου καὶ ἀφ' ἡμῶν
λεγόμενον ἐκκλησιαστικῶς ἐν τῇ ἐξόδου
ἐξόδου
κβ· αβ
λεγόμενον κατὰ τὸν κοσμικὸν καὶ ἀφ' ὑμῶν ὁμοίως τοῖς ἡμῖν
ἀφ' ἡμῶν) ὁ ὅσιος καὶ τῶν χριστόφορος ἐστὶν ὁ
μέγιστος καὶ ἡ αὐτοῦ προσαγορεύεται μακαρία ἐπὶ
σὺν ἡ τοῦδε τὴν ἡμέρα τοῦ πάσχα καὶ λεγόμενος
ἐξόδου
κβ· γε
(τὴν δεκάτην τοῦ μηνὸς τοῦ τοῦ λεβέτ ὅταν ἔλαβε
πρόβατον) καὶ πάλιν λεγόμενος καὶ ἐπὶ ἡμῶν
διατεταγμένον ἐστὶ τὴν τέσσαρες καὶ δεκάτοις τοῦ μη-
νὸς τοῦ πρώτου) προσαγορεύεται ὁμοίως τὴν δεκάτην
γμὸς μὲ τὰ φάγουσι τὸ πρόβατον καὶ ἐστίας ἐν ἡμέρα
τὸ φιλάτουσι καὶ πρὸς ἐπὶ ἡμέρα μὲ τὰ φάγουσι
καὶ ἄμεμπτα τῶν τῶν λογείας ἐκείνου τὸν τόπον ἐν ἐν
τοῦ μηνὸς ἐστὶν· ἡμέρας πάσχα καὶ ἐστὶν ἐπὶ
ρεν τὴν ὅσιας ἐστὶν ἀπὸ ἑσπέρας ἕως ἑσπέρας
καὶ τὰ τῶν μωσαϊκῶν νόμον ὁμοίως ἐν τῷ νόμῳ

βιτικὸν προσαγορεύεται ἀφ' οὗ τὸν ἡμέρας μεγίστης
τὸ ἀφέσεως διὰ τοῦ τῶν ἡμέρας καὶ ἡμῶν
μὲ τὰ μὲ τὸν πάσχα ἐστὶν τὸν ἐπερήμου τὴν
πέμπτην ὁ ὅσιος ἐστὶν καὶ τὴν δεκάτην τὸ ἀφ'
ἐστὶν τὴν μεγάλην πασχαστικὸς ὅθεν καὶ ἐβρέ-
ὁμοίως μὲ τὸν ἀφαίρουμεν τὸ ἁμαρτῶν ἐστὶν τὸν ἐπερήμου
τὴν μεγάλην πασχ· ὁδὲ καὶ τὴν ἡμέραν ἐφοι-
λαβὼν τοῦ νομικοῦ πάσχα τὴν δὲ ὁρισμὸν ἐνε-
φίλαβε διὰ τὸν ἐπὶ ἐν ὁ ὅσιος πάσχα ἐν
προλαβὼν ἀφέσεως τὴν μεγάλην ἐν καὶ ἐκα-
μεν τὸν νομικὸν πάσχα ἐπὶ δὲ καὶ ἐστὶν ἐν τὸν ἑσπέ-
ρινὸν τὴν μεγάλην ἐστὶν ὑπὸ προορισμένον μὲ
σφαγὴ καὶ μαθήσεται ἐπὶ ἁμαρτῶν ἐστὶν τὸν πάσχα·
λεγόμενον ἐστὶν τὸν ἑσπερινὸν τὴν ἀγίας πεμπτὴν ὅσοι
ἐκείνοις τὸν δίκαιον ὅτι ἦσαν καὶ πάσχα καὶ
τὸ ἄζυμα τὸ ἄζυμα τὸ πάσχα καὶ προε-
τιμασμένα διὰ τὸν ἄωρον ἤγουν τὴν ἑσπέρ-
τὴν ἐστὶν μὲ τὰ φάγουσι μὲ τὸν πρόβατον καὶ
μετὰ τὸν ἀριθμὸν καθὸς ὁ θεὸς προσέταξε ἐν ἐρχο-
μενῷ τὰ δὲ ἐν τὸν μὴν τὸν πρώτου ἐφεσταῖς
ἑβδομάδα καὶ ἡμέρας μίας καὶ ἡ ἀκάθαρ-
τοῦ μὴν ἐστὶν ἑσπέρας) τὰ δὲ ἄζυμα τὰ ἐφ'
χον δὲ ἄζυμα τὰ φάγουσι τὴν ἡμέραν ἐν ἡμῶν

ἐξόδ
κβ· ιη

ἐξόδ
κβ· ιη

πῆς πάσης τῆς νῦν τῆς μνήμης ἡμῶν ταῦτα δὲ ἄλλα τὰ
φίλα τὴν δι' ἀτιμίας ἡμέραν τῆς αὐτῆς ἐστὶ ὅ πάσχομεν ἐν τῷ
πάθει μαρτυρεῖ καὶ ὁ θεόφιλος αὐτὸς ἐξηγούμενος τὸ
ἐν τῷ κεφαλαίῳ τοῦ νῦν μακαρίου εὐαγγελίου καὶ λέγει ὅ
τι (πρὸ τῆς ἡμέρας τῶν ἀζύμων τῆς πάσχα ἔλεγεν ὅτι τὸ πάσχα
λέγει ὅτι τὸ πρὸ τῶν ἀζύμων ἤτοι τὸ αἷμα τῆς
παρασκευῆς ὅτι ὁμοῦ τὸ ἐν τῇ παρασκευῇ τὸν σῦν
τῶν μὴ ἐν τῷ ὁ ἐστὶ τὸν σῦν τὸν ἐν τῷ
λόγῳ τῶν δίκαιον τὸ μετὰ τῶν πρὸς δὲ τοῦτο τὸ
αἱρεσφῆ καὶ ὁ λεγόμενος ὅταν σὺν ὦσι τὰ ἀζύμα
διὰ τὴν λύσεως τοῦ τὸ τὸ ὁμολογούμενον καὶ τὸ πρὸ
φέρουσι τὰς ἄζυμα (ὅταν δὲ πάλιν σὺν ὦσι σὺν ἄζυμα
τότε ὁμολογοῦσιν (ἄρτον καὶ δεῦρο γὰρ ἐστὶ τὰ
ὀνόματα οὔτε λέγουσι τὸν ἄρτον ἄζυμα οὔτε
τὰ ἄζυμα ἄρτον τὸν ὀνομάζουσιν) ὁμοίως μὲν τὸ
ὃς λέγει λαβὼν ὁ ἐστὶν ἄρτον καὶ εὐχαριστήσας ἔκλε
ασε καὶ ἐδίδου τοῖς μαθηταῖς) καὶ ὁ πάλιν λέ
γει (ὅτι οὐκ ἔτι οὐκ ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἣ παρεδίδοτο ἔλα
βεν ἄρτον καὶ εὐχαριστήσας καὶ ἔκλασε καὶ ἔδωκε αὐτοῖς
καὶ πάλιν λέγει ὅτι ἔλαβεν ἄζυμα (ὁ μὲν φόνος
τὴν ἀγραφῆ καὶ ἡ πατέρες τῆς συνήθειας καὶ ἡ ἀγά
πη ὁ δὲ ἀδελφὸς ἐστὶν ὁ λουτρῶν τοῦ διόμη
δος ὁ ἀρεοπαγίτης ἐστὶν ὁ νεφάλιον τῆς σύν

ἰωαν 14.28

μαθ κε κε

α καὶ ἰωαν

κλησιαστικῆς ἱεραρχίας ὅτι δὲ καὶ ὁ μεγάλος βασίλει
ος καὶ ὁ θεόφιλος χρυσόστομος καὶ ὁ γρηγόριος ὁ νύσσης καὶ
ἄλλοι πολλοὶ διὰ τοῦ ἡμῶν αὐτοῦ παρέδοσαν ἡμῖν
μετὰ τὴν θείαν λειτουργίαν ὁ δὲ ἅγιος ἰσοδόρος ὁ πα
λουσιάστης ἐν τῷ πρὸ τοῦ θείου λέγει καὶ ὅ τι τὸ
αὐτοῦ τρόπον ὡστε ἀποφαίνομαι τὸ πάσχα ἡμῶν
ἡμῶν αὐτὸν λέγοντας φανερὸν ἦν ὅτι τὸν σὺν
μὴ καὶ ἀνεβάτον σὺν αὐτῷ ἀλλὰ καὶ ὁ θεόδωρος
ἡμῶν λέγει (ὅπου δὲ θέλετε τοῖς ἀπόροις αὐτὸν ἐφίκνη ἵνα
τε ἡ ἡμῶν πάνυ σημείωσε ἡμῖν αὐτὸν τὴν θεότητα
καὶ πεῖνα ἡμῶν ἀπόστολε καὶ αἷμα αὐτοῦ) —
ὁ δὲ καὶ αὐτὸς ὁ ἅγιος φανερὰ λέγει τὴν ἡμέ
ρα ἡμέρα αὐτὸν ὁ πρὸ τρίτου ἡμῖν ἐστὶν ἐπὶ τὰ
ὅ τοῦ ἡμῖν ἡ ἡμέρα ἦν οὔτε κίμα καὶ λέγει πρὸ ἡμῶν
ὅ τι ἀπὸ τὴν ἡμέρα ἦν οὔτε κίμα καὶ τὴν
παρὰ δοσιν τὸν ἅγιον πρῶν καὶ ὁ λέγει ὑπὸ τὸν χῦ σύ
κλησιῶν πρὸς τὴν ἡμῶν ἐν τῇ ἱερωσύνῃ
ἱεραρχίας ἀνέστησαν καὶ ὁ τὸν ἄρτον ἄζυμον καὶ οὐδὲ τὸ πέμπτον
ἄζυμον καὶ ὁ ὑμνῳδὸς ἁγιατολικὴ τὸν πρὸ τὸν
ἐδείχθη τὴν πατάμιτρίαν ἀπὸ τὸν ἡμῶν γραμμάτων
ἀπὸ τὸν ἀλλὰ καὶ ἐν τῷ τὸν καὶ ἀλλὰ καὶ ὁ τὸν
διὰ τὸν ἄζυμον ἡ ἱερουργοῦσι φιλαττοῦσε τὴν ἀρχὴ
ἀν τὸν ἀπόστολον καὶ τὸν πρῶν παράδοσιν ἀ

ἀλλὰ καὶ κοινωνικὴν ἐπιτελεῖν μὲν οὐδὲν ἧττον
αὐτὸν ἐνεργοῦσαν πρόσεστι καθὸ καὶ ἱερωσύνη
λειτουργὸν ὅτι εὐχαριστίαν τοῖς βίοις τῶν πιστῶν
μαρτυροῦσι καὶ μὴν ταῦτα εἰς τὸ μέρος τὰ πά-
σας ἐκβαίνει δρόσου τοῦ πρώτου ἐστὶ καὶ σταμνὸν ἄλ-
μον καὶ ἀρχὴ σταῦ ἄλμα προβάλλοντες τὴν ἀ-
τὸ ἄλμον ἀλμὴ καὶ λιτὸν καὶ καθαρώτε-
ρον ἀπὸ τοῦ ἄλμου ὀνόματος τοῦδε ἐκφέρεται
σταυροθεμελίας ὑπὲρ ἀδιάφορα καὶ
καταστάσεις ὑστέρων τῶν ἡμῖν ἐπι-
τὰ ἄλμα ἀποτάξιμα μάλιστα τὰ ἄλμα
ἡμῖν καὶ ὀχίμα καὶ βλαστικὰ ὁδὲ ἄλμος ἀφ
τοῖς ἡμέροις καὶ θρεπτικὸς ἢ δὲ καὶ τὸν ἄλμον
διατὶ χέρσιν καὶ τὴν ἐνεργείαν καὶ ἐν τῇ
μὴ ἡμέρᾳ καὶ ἀπὸ ἢ τὸν ἄλμον ἢ τὸ
τὸ ἄλμον καὶ δὲ ἡμῖν διαφορὰν πάντα λιτὸν
ὁρᾶσθαι ἐλέγξαι δρόσοις δὲ ἔχει καὶ μία βολὴ
νομὴ τὸν ἄλμον καὶ τὸν ἄλμον καὶ τὸν
αὐτὸν ἀπὸ μὲν τὸν ἀποστόλ
καὶ τὴν εὐχαριστίας μὴ τὸν ἔχειν ἐξουσίαν μόνον
ὁρᾶσθαι καὶ ἀμφοτέρων μὴ τὸν καὶ
μὴ τὴν εὐχαριστίας παράδοσιν ἢ τὸν καὶ
μέγιστον ἀπὸ τὸν ἀποστόλον ἀλλὰ ἀφεῖναι τὸν μὲν μὴ

πρὸς τὴν εὐχαριστίας ἀφῆκε μὴ δὲ ἀφεῖναι τὴν πιστῶν
θεσις τὸ δὲ μὴ λέγουσιν ὅτι τὰ ἄλμα ἡμῖν καθα-
ρώτερα δὲ καὶ ἐκλιθέβουσιν ὅτι δὲ καὶ ἡμῖν μὴ μὲν
καὶ τὴν τῶν οὐσίας τὰ ἄλμα μάλιστα ἡμῖν
ἀτελέστερα διὸ τὴν μὲ χωρὶς προβίμι καὶ ἄλλος
καὶ ὁμιλοῦσιν μὲ τὸ κορμὶν ὅπου ἡμῖν χωρὶς
χὴν καὶ μὴ ὁμὴ χωρὶς δὲ τούτων καὶ ἡ ἁγιασμὸν
σιας ὡς ἐχρίσατο τὰ ἀπέβαλεν ·
καὶ ὁμὲν ὁ καμὸν τὸν ἀποστόλον λέγει ἡ τὴν τῶν
σωμὸν ἢ πρεσβύτερος ἡ διάκονος μετὸ καὶ ἐ
ὀρτάζει μετὰ οὐδὲν ἡ δὴ τὸν πρόσωπον τὴν
ἑορτὴν ἡμέρα ἢ φὴ ἄλμα ἢ τὴν τὸν καθαρὸν
ἡδὲ ἄλλος ἀφορίζετο καὶ ὁ χὴ καὶ ὁμὸν τὸν
λαοδικίας μὸ δὸν λέγει οὐδὲ τὸν ἀπὸ οὐδὲ
ὅν ἄλμα λαμβάνειν κοιμομένοις ἀσεβεῖς ἀπὸ
τὸν καὶ ὁ βάλσαμος πρὶ ἀρχὴ ἐν τὴ ἀρχὴ
ας ἐξηγοῦνται τὸν ἀποστολικὸν τοῦτο καὶ ὁ καὶ
λέγει ἢ γὰρ τὸ ἀλὸς φαγὶν ἄλμα καὶ οὐδὲ καὶ
ἑορτὴν καθέρεσιν πρὸς καὶ ἀφορισμὸν τὸν
παλαμβάνειν αὐτὸν ὡς κυριακὸν σῶμα ὡς
καὶ πρὸς ὁμὸς ἐκκλησίας διὰ τὸ τὰ πρὸς τὸ
ἡμῖν πρὸς ὀχὴ ἀναγνῶσιν καὶ κόλασιν ἐφ
μερὸν λιτὸν ἐκ τῶν ἐρημένον ὅτι πρὸ τὸ ὀχὶ

καὶ μεταποιοῦσι καὶ ἁγιάζουσι τὰ δῶρα τῆς
καὶ τῆς ἀρχιερέως τε καὶ ἱερέως τε καὶ ἱερέως τῆς τοῦ χυ ἐκ
κλησίας καθὼς τὰ τε καὶ ὑπὸ τῶν ἁγίων πατέρων
γόνασιν μὲν ἔνζυμον καὶ τέλειον ἄρτον ἀπὸ τοῦ
κεροῦ τοῦ μακαρίου πέτρου καὶ τὸν διάδοχον
αὐτοῦ ἕως τῶν κεροῦ τοῦ πάπα ἀλεξανδρείας τῆς
πρώτου θρόνου ἀπολογούμενοι θεῖς χορίζοντο δὲ ἐπι
κοστὸν ἔνζυμον ἄρτον καὶ ἔφεπτὰ ἄζυμα καὶ
τὰ σταφέδοις ἐστὶν σταφυλὴ ἀμπελουργῶν καὶ
ἐκ μετὰ τὴν κεμοτομίαν πεφαμόμενοι καὶ
χρίματα καὶ δικαιοῦν ἐστὶν ἁγίων τοῦ χυ ἐκκλη
σία ἀλλὰ καθὰ μᾶς ἀπὸ τὸ χυ ἐκκλη
σία ἀποτρεφόμενοι τὰς παλαιὰς κεμοτομίας τῶν
λατίνων φυλάττουσι τὰς παραδόσεις τῶν ἀπο
στόλων καὶ τῶν πρῶν ὑπὸ τὸ ἐξ ἀγίων λειτουρ
γίαν μὲν ἔνζυμον καὶ τέλειον ἄρτον ὁ ὁ πρεσβύ
τερος ἐνταῦθι ἄλβυρον προλίμνων ὕδωρ ἄλας καὶ
πῦρ τὸ δὲ διάφορον καὶ ἀπὸ τὴν μὴ ἐκ τῶν θεοῦ
τὸ ἄλβυρον σημεῖον τὴν σοφίαν τοῦ κυ ἀπὸ τῶν
ὅπερ αὐτὸς προφορεῖ μετὰ τὸν κόρον τοῦ πτ
ὅπου λέγει (ἄμωμον ἄμωμον κεγονόμενον ἐσμὶ ὁ κύ
ριος τοῦ θεοῦ ἐστὶν γὰρ ἀποθεμένου
μένι ἐσμὲ ἀποθεμένι καὶ τὸν πολὺν φέρει) τὸ πρω

ιωαν
ιβ κδ

βιμνοσμένη τὴν ψυχὴν καὶ τὸν ἥλιον τὸν αὐτῆς ὀρθοῦ τὸ
ὕδωρ σημεῖον τὸ χαρίσμα τοῦ ἁγίου πνς τὸ ἅλας σημεῖ
ον τὸν νοῦν καθὸ λέγει ὁ θεολόγος ὑμεῖς ἐστε τὸ
ἅλας τῆς γῆς καὶ ὁ ποιμὴν λέγει (ὁ λόγος ἡμῶν ἁλατι
ρτυμένος πάντοτε πῦρ σημεῖον τὸν θεὸν πατὰ
ναθρῶν ἐστιν τοῦ ἰησοῦ τέλος τῆς τετραδῆς

ματθ
23 33

23 ἐν μὲ
ἐβασταζε
ατα θῦ
ο μιαζε

ματθ
ε 13

κοκκω
δ ε

ΤΕΤΑΡΤΗΝ ΕΒΔΟΜΑΔΑ

πρὸ τῆς καθαρτηρίου κεφ. κγ

Τὴν δὲ ἑωσφόρα σιωπόμενοι ἀκριβῶς ὅσον
πρὸς ὀσφύς χριστιανοὺς ἐδίζαμεν σταυροφαγῶν
ἀστεῖα τοὺς λατινικοὺς μεοτρίμους λίπαρε
μαζετάζομεν ἀνόμοι καὶ κατὰ πάντα κεμο
τομίας σῶμα ὅπου ἐφόρουν ἀναπτίον τὴν μὴ τ
ἁγίας ἐκκλησίας παράδοσις καὶ πρόπαν τὸν καθ
αρτήριον πῦρ διαρρόδι καὶ γὰρ τὰς ψυχὰς τῶν πε
λυτόμενον ἐστὶ τὸ τῶν πρεσβύτερον παράδοσιν διὸ ὅτι
κόλασιν καὶ πόνον ἐκεῖ τὸν διὰ κόρον καὶ
ἐκεῖ ὅπου ἀμαρτάνομεν ἐψυχεῖ τὸν δὲ κόρον
χαρὰς δὲ ἐκεῖ ὅπου πόνον τε ἐψυχεῖ τὸν ἁμαρ
τολὸν καὶ πονηρατόριον ἐκεῖ ὅπου καθαίζον
τεδὲ ἀπὸ πυρὸς ἐψυχεῖ ἐκεῖ ὅπου ἡμεῖς τὰ τῶν
τῆς τιμωρίας ὑπὸ τὰ λέγουσιν ὑρωμαῖοι ὅτ/ ὡ

πάσας ἐξουσίας καὶ ἐξουσίαν καὶ μὴ ἀφαιρεῖσθαι τὸν
τόπον τοῦ μοναστηρίου καὶ τὴν ἁγιοθήκην
ψυχὰς τῶν ἁμαρτωλῶν μετὰ λόγου ἐδίδου
τὸν ἐνθέντα καὶ ἐξουσίαν κλῶντας γίνου-
σι λαὸν μαθοῦσαν τὴν λέγουσιν εἰς τὰς ἀποκρί-
σεις τοῖς δόμοις εἰς μίαν τὸ δὶν χρόν
περίοδον καὶ ἀλλαχοῦ τὰς φλαβίας μεθόδις:-
ἀλλὰ μὴ ἐὰν εὐσεβεῖς ἀκούσθοῦντες τὴν ἀλήθειαν
καὶ τὰς τοιαύτας καὶ μοναμίας ἀποτρεφόμεν δι
ὁμὸν τὸν δεύτερας ψυχὰς τῶν ἀποθαμένων
βάδισον καὶ κόλασιν δὲ τοὺς δικαίους καὶ ἁ-
μαρτωλοὺς καθὸς ἐθίαν γραφὴν διδάσκει ὁμολο
γοῦμεν καὶ ἀποδεχόμεθα τρίτον δὲ καθαρτήριον
οὐδὲ λόγος ἐστὶν ὁμοῦ τε ἐθίαν γραφὴν οὔ
τε ἐθίαν πρᾶξις τοῦτον τὴν μὴ ἐδίδαξαν τοὺς
βομένους ἰδιοτρόπως τοῦτο ἔχουσιν πολλὰς καὶ
διαφόρους μορφὰς καθὸς ὄχι λέγει (ὅτι πολλὲς μο
ραὶ εἰσὶν ἐν τῷ πατρὶ μου) τὸ δὶν καὶ τὸ
ὁδαμασκηνὸς διδάσκει λέγον (ὅτι πολλοὶ μορφὰ
παρεστῶτος πεφυκασιν ἐν ἀρχῇ πάσι μεριζό
μενε) ἀλλὰ καὶ ὁ ἅγιος ὁ φιλόσοφος καὶ μὴ
τὴν τοὺς δίδοντας τόπος σαφῶς μορφὴ ἐστὶν
ὁ ἑρόπαπὸ ἀρίζουσιν λέγον (οὐχὶ ἔχουσιν ἐξου

κεφα
κβ

ματθεος
κε λαλν
με

λουκας
ις κβ κγ
ιωαν ις
ε κθ-
ιωαν
14 24

ἰωαν
15 νος
75

χὶν ἐν τῷ θανεῖν ἀπὸ σώματος καὶ ἀπαστῆναι
τὴν ἔχουσιν καὶ μετὰ τὴν ἐν τῷ θανεῖν ἀπὸ
τοῦ σώματος ἐξοδεύθεις γίνεται τῶν δικαίων
τε καὶ ἀδίκων ἰδίας τὴν ἔχουσιν καὶ ἀπὸ τῶν
ἀγγέλων εἰς ἀξίους εἶναι τὸ πόνους ἐμὲν τῶν
δικαίων ψυχὰς εἰς τὸν παράδεισον ἐὰν δὲ τῶν ἀδί
κων ψυχὰς εἰς τοὺς ἐν τῷ ἅδῃ πόνους καὶ κε
κρυμμένοις ἀξίοις εἶναι τῶν τὸ πόνοις φυλαττόμε
νε εἰς τὴν ἡμέρας τῆς ἀναστάσεως καὶ ἐν τῇ
πόδοσεος) καὶ οὐδὲν τῶν διδασκάλων τῆς ἐκ
κλησίας παρέδοκεν ἢ διδάσκεν τοιοῦτον
θεωρήριον ἀλλὰ ὅλι ἐνὶ καὶ μόνον τὸ πόν τῶν
μορτικὸν λέγουσιν τὸν (ἅδῃ) καθὸς καὶ
ἐμαφοτινὸν καὶ λαμπρὸν διδάσκουσιν τὸ
(παράδεισον) ἔχουσιν ὁμὸς καὶ ἰδιοτρόπους
μας διαφόρους εἰσὶ τὸμεν :-
καὶ ἐν τῷ δὶ ἐμὲν τῶν ἅγιον καὶ τὸν δικαίων ψυ
χὰς παρεμένουσιν ἀμαμφιβόλι εἰς τὸν παρά
δισον ἰδὲ τὸν ἁμαρτωλὸν εἰς τὴν κόλασιν ἀπὸ
τὸ δὶν ἀμαρτωλοὺς ὑμὲν εὐσεβεῖς καὶ ἀκ
ούνοντα ἀμαρτήσαντες κολάζομτε ἀπὸ
νοι ἰδεσμοὶ καὶ μὲ τρία πατέσαντες ἐλ
πίζουσιν τὴν θυθερίαν τὴν ἀφα

πωνοὐδὲ πλαχνίαν· τοῦθ' ὅ διὰ τοῦτο τὸ περὶ τῶν ἐνα-
τῶν μετρίαν δίκαιον καὶ γυμνοστάσιον καὶ τὴ-
σιν τῶν γίνουτε παρὰ τῆς ἐκκλησίας καὶ
προσεύχε καὶ δεήσεις λουτουργίες τε καὶ μνη-
μόσυνα καὶ ἐλεημοσύνε διὰ μαχαίρου δίκαν ἐγ-
χειρεῖν ἐν μεόφεχαν καὶ ἄμεσιν. ὅθεν καὶ ὁ τῶν
κεκλημένων πρόσεχετε διὰ τὰς ψυχὰς τῶν
κεκοιμημένων ἐλπίζομεν μὲν μὴ γίνεται φθο-
ρὰ κατὰ τὸν τρόπον παρὰ θεῦ ἐκ τοῦ τρόπου ἀλλ'
οὐχὶ διὰ πῦρ καὶ καθαρτήριον ἀλλὰ διὰ τῆς
θείας φιλανθρωπίας καθὸν τρόπον οὐδὲν ἀπο-
πίπτει τοῦθ' ἁγιαθότης ·

Ἀλλὰ τοῦ δὲ ἡ χατὴ μνεῖς βεβαιοῦν τὴν τοιαύτην
αὐτῶν δόξης προβάλλουσιν καὶ τὴν αἱρεσιάρ-
χεν ἐξηγοῦνται αὐτὰ φερὲ διὰ ἀριβείας ὑπὲρ τάσω-
μεν τὰ παρ' αὐτῶν λεγόμενα ·

Καὶ πρὸ τῶν προβάλλουσι τὸν τρόπον τοῦ παύλου ὁ
πολυλέγει (θεμέλιον ἄλλον οὐδὶς δύνατε θεῖναι παρὰ τὸν κει-
μένον ὅς ἐστιν Ἰ χς οἰκοδομεῖ δὲ τὶς ἐπὶ τὸν
θεμέλιον τοῦτον χρυσὸν ἄργυρον λίθους τιμίους
ξύλα χόρτον καλάμην ἕκατου τὸ ἔργον φανε-
ρὸν γενήσετε τῆ γὰρ ἡμέρα δηλώσει ὅτι ἐν πυρὶ ἀπο-
καλύπτεται καὶ ἕκατου τὸ ἔργον μέν ὁ ἐ-

ποῖος οἰκοδομεῖ μεθ' ὑλίζετε ὑπὲρ μισθὸν λάβε τὸ
ἔργον ὃ ἐποίησε αὐτὸς δέ σωθήσε τε οὕτως δὲ ὡς
διὰ πυρός) τοῦτο δὲ τὸν ὑπὲρ τὸν ἀθέας
χρεωστοῦμεν τὸν ἐνοῦ διὰ τὴν αἰώνιον καὶ κατε
λοῦπτον τῶν κόλασιν καὶ ὄχι διὰ τὸ καθαρτήρι
ον πῦρ τὸ ὅτιον ὑμεφαμερὸν καὶ ἐξ αὐτῆς τοῖς
τοῦ λόγου ἀκολουθεῖ διὸ τὴν λέγει (θεμέλιον κατε
βλήθη ὅ ἐστιν ὑμεῖς αὐτὸς ὁ Ἰς χς καὶ ἐν ἡμῖν ἐστὶν
καθὸ ἐν τοῦ θεῦ πίστει) καὶ διὰ τοῦτο ἄλλον δὲ ὑπὲρ
δόγματον λαβάνομεν οὐ τε τὴν πίστιν μάλιστα
λαβόμεν ἀλλὰ αὐτὸν ἀπαιτεῖ μάλιστ' ὅμεν
ἀλλ' ἐστὶ (κατὰ χωρὶς τῶν ἔργων μεκρᾶς τὴ) δι
ὰ τοῦτο πρὲ πῶν ἀστοιχοδομεῖσθαι ἐστὶν τὴν
πίστιν ἀπαιτῶμεν καὶ τὰς ἀρετὰς καὶ τὰς πράξεις τὰ ὅ τι
ἀδιεξιόν θεῖς ἐπὶ τὸ χρυσὸν μὲν καὶ ἄργυρον καὶ
λίθους τιμίους ὁμολογοῦμεν τὰς ἀρετὰς ξύλα δὲ
καὶ καλάμην καὶ χόρτον τὰς κακίας καὶ
τὰς διὰ τὴν αἰώνιον κόλασιν ·
Φανὲν ἔβαλεν ὁμοῖ καὶ τρίτον μέρος ὅ ἀπὸ ἐκ
δίκαιον καθαρτήριον ὅ τι λέγει (ἕκατου τὸ ἔρ-
γον φανερὸν γενήσετε) βάλλε δὲ καὶ τὸ πῦρ τὴ
μαδόν τὰ πλὴν τελευτέων ἐκείνην ἡμέραν τ

α. κορ. γ. κα.

ἰ. αἰω. β. κε.

δοθεῖσαν τὴν τῶν φωνήσεων καὶ τὴν τῶν μελῶν παρεκτικὴν
αὐτῶν (ἡμέρα κυ) καὶ λοιμὸν μὴ τὸν ἐν τῷ
ἀποστόλῳ ὁ τοιοῦτος (ἡμῖν δὲ προσκόψῃ ἢ δὲ ἡμέ-
ρα ἐκείνη ἐστὶν ὁ τῆς ἁμαρτίας υἱὸς ὁ τῆς ἀπωλείας
πάντων δίκαιον ὅλου) διὰ τὸν τῆς ἁμαρτίας καὶ τὸν
κύριος πέτρος λέγει (ἡ δὲ ἡμέρα κυ ὡς κλέπτης
ἐν νυκτὶ οὕτω δὴ φανεῖται δεῖ δὲ τὸν παρελθόντα)
τὸν τὸν πάλιν τὸν πῦρ ἐν ἡμῖν ὁ τῆς ἁμαρτίας
τὸν ἔργον ὁ τῆς ἁμαρτίας καὶ τὸν τῆς ἀνομίας
ἐν ἡμῖν ἀναμένοντες τὸν τῆς ἁμαρτίας ἐν ἡμῖν
ἀναμένοντες τὸν τῆς ἁμαρτίας ἐν ἡμῖν ἀναμένοντες
ὅτι οὐκ ἀδικίας καὶ τῆς ἁμαρτίας καὶ τῆς ἀνομίας
τὰ ὁμένα καθεστήκασι ἐν τῷ νῦν τῷ τῆς ἁμαρτίας
(φωνῶν διὰ τὸ πόνος φλόγα πυρός) τὸ πῦρ ἐν
νοεῖ τῷ λοῦν τὸν λέγουσιν· κατὰ μὲν διὸ τὸ τῆς ἀδικίας
οὐκ ἀδικοῦμεν καὶ τὸν λόγον καὶ τὸν λόγον
λεγόμενον χωρὶς τῶν καῦσιν κατὰ τὸν λόγον τῆς
τοῖς δικαίοις τὸν δεκαπτὸν χωρὶς τῶν λεγόμενον τῆς
τὰ κατὰ τὸν μὲν εἰς τὰς ἁμαρτωλοὺς διὰ τοῦ τοῦ λε
γόμενος ἀπόστολος (καθὼς τὸν λόγον ὅτι λογίζεται
τὸν τῆς ἀδικίας τὸν δικαίοις) διὸ τὸ κύριον ὁ τοῦ μὲ
νοῦς τὰ ἔργα καὶ οὐδὲν νέον μὴ τε ἐν ἡμῖν
τὰ ἐν φοῦν τὸ μὲ τὸν λεγόμενον τὸ τοῦ πυ
ρὸς τὸν φωτιὰ καὶ λεγόμενα καὶ τὸν τὰ ὄν τὰ τὸν

ρεομε
ιν ιβ
β ε

β πετ
· γ·10

ψαλμ
κα·3

α κορ
· ν·13

ὁμοίως μὲ τὸν χρυσὸν καὶ τὸν ἄργυρον καὶ τοὺς τιμίους
λίθους τὸν πλείστον ὑφάνατε τὸν πλοῦτον ὅλον μὲν
φθόνῳ λέγοντε καὶ τὸν τῶν σῶν μὴ χαδοῖς κληρονομεῖτε
μίσοντε ὑποδεῖδε ὅλα θεῖ διὰ τὸ πῦρ τὸν κα
τὰ τὴν τοῦ μὲ τὸν ἀόμα σεβουσῶν μὲ τὰ ἐν τῷ
τὸν κόσμον τὴν τῶν χόρτον τὰ ὀστᾶ γὴ μὲ τὸν
δυνοχόκαυστος τὸν τὲ φόβος πυρὸς ὑφάνατε λέ
τὸν τὸν πλοῦτον καὶ τὸν ὄρνον λεγομοθέτων
τε ὅμοιος ὄχι καθὸ πρὸ τὸν θέλουν ἀφαιρεῖν
τὰ τὸν μὲ τὰ ἔτη ἔρνα ἀπὸ τὸ πυρὸς ὑπὸ θεῖ
ἀφαιρεῖν καὶ τὴν ὁ τὸν τὰ ὑπαρχόν ἐν τὰ
αὐτὴν ὑφάνατε τὸν καὶ διαμένουσι καὶ
σῶζοντε ἐν τὸ πυρὶ αἰωνίοις καὶ ἀλλὰ μὲν καὶ
διὰ τοῦ τὸ λέγει ὁ ἀπόστολος (ἄτιμοι ὢν καὶ σε τὸν
ὄρνον λεγομοθέτεται αὐτὸς δὲ σοθέτε οὐ τὸν δι
ὁ πυρὸς) ἄγουν τὸ σοθέτε θέλει μὲ αὐτὸν διαμέν
καὶ σῶζεται αἰωνίοις ἐν τὸ πυρὶ·
Καὶ αὐτὴν ἡμὲ ὑφορθίζεν νῦν τὸν ἀποστολικὸν ῥῆ
τὰ νῦν τὸν θεὸν χρυσόστομον καὶ ἀλλὰ πρὸς τὴν
ἐπιστολὴν καὶ ὄχι καθὸ τὸ σὺν οὐδὲν ἡλαττοῦ
πωσοθέτεται ἀντὶ τὸ τὸν ἀποστολικὴν καὶ ἀφοθέρ
ὁ ἀπὸ τὴν κολάσεως διὰ τοῦ πυρὸς ὑπὸ δικαίοις
βεσθε ἐν τὸν ἀλλὰ μὴν πρόσεστι μὲ τὸ δὲ

α κορ
· γ·15

μεν ἡμῖν πάσχομεν καὶ ἐν τῷ ἀποστολικῷ κηρύγματι φαν-
ερὰ μὲν διότι ἐν διδιτῷ φθείρομεν ἰδίῳ μὲν τῷ σώματι ὁ
μὲν ἄνθρωπος φθείρει ἐν μὲν δὲ τῷ σώματι κολαζόμεθα ὡς μὴ ὄν-
τες ἐν φθορᾷ τε διότι ἀφθείρομεν ὁ δὲ ἐν ἡμῖν ἐν τῷ πνεύ-
ματι ἐν τοῖς κόλποις καὶ διὰ τοῦτο λέγει ὁ ἀπόστολος ὅτι ἡμεῖς
ἀεὶ ζῶμεν ἡμεῖς σωζόμεθα ἤγουν θέλομεν μὲν καὶ σώζεσθαι
ὡς ἂν ἐν τῷ σώματι ὅτι δὲ ὁ λόγος τοῦ σώ-
ματος ἡμῶν ἐν τῷ καθαρίου σώματος ἡμῶν φθαρτοῦ
παρὸ τῶν μὲν καὶ ἀπὸ τῶν διαίρεσιν ὁ σῶν καὶ μὴ
ἐν δὲ καὶ δὲν διέρχεται κακίας εἰς θάνατον ἡμῶν
καὶ συμφορὰς ὁ σῶν ἡμῶν χρεία τοῦ καθαρτηρί-
ου ἀλλὰ διὰ χρείαν πολὺ πάθος ἀσθενείας καὶ κα-
κίας τὰς ἐν ἡμῖν τοῦ παραδείσου καὶ τοῖς κα-
λέσεσι οἷς ἔχομεν δεύτερον δὲ καὶ ἀποστολικὸν
ὁ σῶν διορίζει τὴν πρὸ τεσσαρεσκαιδεκαήμερον τὸ δὲ καθαρτη-
ριον δοξάζουσιν ἤγουν τὴν πρὸ τῆς κρίσεως καὶ τε-
λευταίας ἐν ἡμέρας καὶ τῶν διορίζουσιν ὅτε
διὰ τοὺς πεμπτοδιμέρους καὶ καθαρούς ὅτε διὰ
τὰς πεμπτίμαρτολοὺς καὶ καταχρίτους ἀλλὰ
διὰ τοῖς μέσοις τὰ ἄκρα ὅμοιας καὶ μετριοκαὶ στη-
μοσάρτεσι μὴ διὰ τοὺς ὁσίους οὐδὲ λόγος γὰρ
μὲν τε ἐν τῷ θαδιὰ τοῦ ἀποστόλου ὅτε οὐδὲ πε-
ρὶ καθαρτηρίου ἀλλὰ καὶ ἡ λέξις τοῦ ἁγιοθέου

τε φαμὲν ἀπὸ τοῦ σώματος καὶ ἐκδημοῦμεν δὲ ἐν τῷ σώ-
ματι ἐνδημοῦμεν τε καὶ ἐπιδημοῦμεν τὴν μετοικεσίαν τῆς φύ-
σεως καὶ δὲν σωφρόνως ἐλέγομεν ὁ σῶν καθαρὸν ἡμῶν τε
ἐστὶ καθαρτήριον καθὸς λέγουσιν ἡμῶν τὴν διότι
αὐτὸν ὁ σῶν δὲν ἐπιδημοῦντες τὴν μακαρίαν
ὀφείλοντες ἐπιβαίνομεν τὴν μακαρίαν καὶ ἐν δημῶ
μὲν τὴν καθαρότητα καὶ ἐν ἡμῶν μὲν καὶ ἐν τῷ
παραδείσου —

Ἔτι δὲ ὑπὲρ ἀποστολικὸν τοῦτο τοῦ ἀποστόλου
παρεβάλλουσιν ἐν λατίνοις καὶ ἀλλὰ τὴν ἀρίστον πάρ-
τῶν ἐκκλησίας ἀσκοῦμεν μεγάλου βασιλικὸν τὸ
δυνεστῶς πολιτικοῖς καὶ τοῦ ἁγίου ὁ πρὸ φαμὲν
καὶ τὸ δόγμα ἡμῶν ἰωάμου καὶ τὸ διόμιδιον
τοῦ ἀεροπαγίτου καὶ τοῦ χρυσοστόμου καὶ ἐν
λόγοις τὸν ὁ πρὸ φαμὲν ὅτι ἐπὶ πρὸ
σεύχε καὶ δεήσεις καὶ ἐν μνήμοσύνας
καὶ ἐλεημοσύνε ὁ σῶν ἡμῶν τὰ δὲ τὰς ἐκκλησίαν
ἀποθαμένων πρὸ ἡμῶν ὀφείλεται καὶ ἐν ἐν
καὶ ἀλλοθεριάν καὶ λέξεως αὐτὸν καὶ ἡμῶν τῶν
μολυνόμεν ὅμοιον τοῦ τὸ δὲ ἀκολουθεῖ μὴ ἐν ἡμῶν
καὶ καθαρτήριον ἐν ἀλλὰ ἐν αὐτὸ ποιεῖ ἡμῶν διὰ ὀλίγ-
τοὺς ἁμαρτωλοὺς (ὁ ἀδικεῖ) ὁ σῶν ἐν ἐν διαφόρους
μονάς καὶ ἡ πρὸ μὲν ἀμφοτέρων τὴν ἁμαρτωλοὺς

ἁμαρτημάτων καὶ ἀφομοιοῦσθαι ἐν ἀγάπῃ
αὐτῷ καὶ τὸν ἄμισθον ἐλευθεροποιοῦντας τοὺς πρὸ
πατόρας καὶ ὀλοψυχεῖς ἐπιδιδόντας δυρίσκεται
μέχρι καὶ τὴν μόρον ἀμνήστοις καὶ ὑπὲρ διδάσκοφορε
ρασκήνιν ἀπόφασις ὅπου λέγει (πορεύεσθε εἰς τὸν
μοῦ ἠνεστιραμένη εἰς τὸ πῦρ τὸ αἰώνιον) μὲ
χρι τοῦ νῦν οὐκ ἐγένετο καὶ οὐ πῦρ ὁ δυσπλα
χνιά τοῦ θεοῦ ἐστιν πρὸς τὸ βοηθῆσε διὰ τὰ κ
ακοχλισίας τοῦ χῦ ὑπερουργοῦσα πρὸς βέβαιον δὲ
ἐπὲ διὰ τοὺς ἐνετίμους καὶ ἀστεφθάστους κε
κιμμένους ὀρθοδόξους χριστιανοὺς πιστοὺ
σας ἀμφιβόλος ὅτι τοῦτο ἐμὲ ἔργον θεάρεστον
καὶ ὠφέλειαν πρόξενον ἢ τῶν ὑδρῶν διάνιπτον
ὅπου λέγει δέχεσθε μάλιστα καὶ τοῖς ἀστυμφθάσ
καὶ ἢ ὃν ὑπὲρ ἐμὲ τίμιος ἐπιδιμίσασι τὰς
ἀπὸ τῶν ὑγίων τοῦ πρὸς φερομένας τῶν ὑπὲ
ρημάτων ἁμαρτιῶν καὶ εἰς ὄργον τοῦ τὴν ψυχ
ρὰν λογίζεσθε θαυμαστὸν οὗτος ὀφιλάμενος ἐπὶ θαυ
καὶ μὴ μὴ τὰ τῶν ὑδρῶν ὑπημάτων πρὸς σωτηρίαν
ὑποίμενα καὶ ὅτε εἰ τὴν ὀλίγον ὑπὲ καὶ ἀπε
σταν ὀλίγον τοῖς περιδίας ψυχῆς ἀγωνίζεται
ἀλλὰ καὶ περὶ τοῦ πέλας τοῦ ὀργάζεσθε λίπ
τὸν ἀφελοῦμε ἀνὴρ καὶ μετὰ θάνατον διὰ

μετὰ νεκρῶν

μεσοῦ τὸν πρὸς δυσχόν καὶ ἐλεημοσύνῃ διὰ τῶν
ἀπόρων δυσπλαχνίαν καὶ ἀγαθότητα τοῦ θῦ
ἐπιλογούμεν τρίτον τὸ τῶν καθαρτήριον καὶ
καὶ καθάρσεως καθὸς διδάσκουσιν ἡμᾶς τὴν
οὐκ ἀποδεχόμεθα ὑπὲρ διὰ καὶ ἀπὸ τὸ ὁ δρόμου
ψέλιον μανθάνομεν περὶ τὰ πλουσίου καὶ λα
βάρου ὁ μὲν ἀπὸ κομίζει τὰ ὑπὸ τῶν ἀγαθῶν
τῶν κόλπον τοῦ Ἀβραάμ ἰδὲ ἐκεῖ τοῦ πλουσ
ου τὸ δὲ βρεθὲν τὸ ἄδι τὰ ἀφ χουσαν βασάνοις ὅτι
μεταξὺ τοῦτον τῶν δύο τὸ ἀδιάβατον καὶ κοχά
σεοι δὲ ἐν ἐμὲ ἕτερον τὸ ὅσοι ὅπου μὲ ἐκεῖ πρὸς ἡμέρον
κόλασιν ἀλλὰ χάσμα μέγα καὶ ἀδιάβατον
ἀλλὰ καὶ ὁ θεολόγος γρηγόριος εἰς τὸν λόγον ὅπὲ
κάμνει εἰς τὴν πλείν τοῖς χαλάζης καὶ ἐκεῖ
θεῖτιον μὴ ἐν τὸ δεδοθῆμε καὶ καθαρθῆμε ἐπὶ τὲ
κιμὴ βασάνῳ παρὰ τὸ μὴ ἐμὴ μὴ καὶ κολάσε
κερὸς οὐ καθάρσεος πάρεστι φανερὸς ὅτι μετὰ
θάνατον καθαρτήριον πῦρ οὐκ ἔστιν ἀλλὰ μὴ
τὸ ὅλον ὅλος ἐστὶν ἡ ψυχὴ μετὰ θάνατον χω
ρεῖ τὸ ἀπὸ τοῦ σώματος καὶ ἀεὶ ὑλοῦμενος μὴ
τὸν ἁμαρτάνει τὸ ἐν τοῖς σῶμα μὴ κολάζε
τε καὶ μὴ καθέρετε μὲ ἡ κόμη καὶ σῶμα τὸ
καὶ πῦρ πρὸς ἀφελεῖν ὅτι τὸ δόγμα τοῦτο

λοιπὰς 15 κβ κ

τοῦ καθαρτηρίου πυρός· εἰς πρόξενον ἀριθμοῦσι καὶ τὰς
μελίσσας εἰς τοὺς θυσσοὺς καὶ λοιπὸν ὅσον τὰς κτίσεις
μαρμαίνω ἀγορίζομεν τὴν τὸ δίκαιον εἰς τὸν πάντων
σωζόμενον καὶ καθαρίζομεν ἀπὸ τὰς ἁμαρτίας αὐτῶν
τοὺς κάμνει μὴ ἀλλὰ ἀγωνίζουσιν εἰ μὴ καθαρὸν ἔχομεν
πάθημα καὶ μετὰ τὴν ἀπόδοσιν μέχρι καὶ μὴ ἔχομεν
κλίνουσι μὲν καθὰ ἁμαρτίαν καὶ ἀπολύσιν δι
ὅτι τὸ ἐμὲ ἀπόβλητον ἀπὸ τὴν ἁγίαν τάξιν
κλίσιν· καθὸ καὶ τὸ δόγμα τοῦ ὀρθοῦ ὅτι
ἡ θεία ἀποκατάστασις καὶ τέλος κολάσεως προ
βαλόμενον πάλιν τὸν θεῖον φιλανθρωπίαν ὡς
ἔτιον καὶ αὐτὸ τὴν εἰς τοῖς βασιλείαις καὶ ἀπολύ
σεις εἰς τοὺς θυσσοὺς οὐ μόνον ἀπὸ τὴν ἀπόδοσιν
κλίσιν σὺν καὶ ὡς ἔρεσις βλάσφημος ἀμεθέμα
τίστι πρὸς τὰς ἁγίας καὶ οἰκουμενικὰς σύνοδους τῶν
πάντων καὶ τὰ ὑπὲρ αὐτῶν εἰς ἀμέρεσιν τοῦ
λατινικοῦ καθαρτηρίου· τέλος τῆς τετάρτης·

ΠΕΜΠΤΗ ΟΜΙΛΙΑ

πρὸς τὴν μακαριώτητας· κεφ. λε

Τί ἀρα τοῦ πάνδε καὶ σύμφωνον οὐκ ὀρθὸν δόξα
ζει ἡ ὑρωμαϊκὴ σύγκλισιν περὶ τὸν τῶν δυ
κῶν ἀπολύσεως λέγουσα ὅτι ἀνάγκη τὸν ἀ

γάπη εἰ τὸν ἀλλὰ μὴ δὲ τὴν τελείαν μακαριότητα ἡ
μῶν δὲ ἀπεδόμεν τὴν ἀλήθειαν καὶ ἀπεδεχόμε
θα τὴν διδασκαλίαν τῶν πάθων τῶν· - κεφ. λϛ
Τί ὁμολογοῦμεν ὅτι ἀνάγκη δὲ ἀπὸ τὸν ἀ
γιτέλιος τὴν μακαριότητα ἀλλὰ ἀπεργάζο
τὴν δὲ τέλειαν μακαριότητα ἀπολαμβάνου
σι τὴν ἁμαρτίαν καθὸ ὁ ἀπόστολος πάλιν λέγει ὅτι
τὰ ἀόρατά μου ὅτι δικαιοῦμεν ἐφάπαξ ὁμοίως
δοῦναι δὲ εἰς ἡμέρα ὀδίκαιος κριτὴς
μόνον δὲ ἡμῖν ἀλλὰ καὶ πᾶσι τοῖς ἀγαπῶσι τὴν
ἐπιφάνειαν αὐτοῦ) ἀλλὰ καὶ ὁ θεῖος Χρυσόστομος
λέγει (αὐτὸς ἀγιόμενος ἀλλὰ οὐχ οὕτως τέλειος ἀπο
βαίνουσι τοῖς θεωρίαις πρὸ τῆς ἀναστάσεως ὡς
πρὸς μεταπαίνοντα) ἢ τὰ λέγει τὸν ἐπίσημον (ἡ ἐνο
σις τῆς ψυχῆς καὶ τοῦ σώματος ἐπιφύσεις καὶ
ἐπιφάνειαν οὐκ ἐνδέχεται τὴν ψυχὴν φύσιν τὴν τέλειαν
ἀλλὰ τὴν μακαριότητα χωρὶς τοῦ σώματος αὐ
τὴν ὡς ἐνοῦται τοῦ σώματος καὶ φύσεως) ἢ
καὶ ὁ μέγας Βασίλειος ἐν τῷ κατὰ τὸν λόγον τῶν
νεκρῶν πρὸς τὸν πρὸς τὸν καὶ ἀτελείαν
νοῦν ἐν τοῖς τοῦ θεοῦ ἐκκλησίαν μεγαλοφυΐας
ἐν τὸ μέλλον τῶν τοῖς ἀγίοις ἀποδοθήσεται
ὑλίκτε μὴ δὲ κεῖν πολλοὶ τὴν ἢ καὶ πέτρος

ἐλεύθεροι μὲν ἀληθῶς καὶ οὐ δοκοῦντες οὐδὲ φαντάζεσθε
τε δι' ἐστὶ τοῦ τρόπου δὲ καὶ δι' ἐμπίγματος καὶ τοῦ τοῦ
μέρους τοῦ δοκεῖν δὲ δεῖ δεῖ δεῖ

ΝΟΥΘΕΣΗΑΑ

κεφ λβ

Καὶ ὀχιμόμον ἐκκαυπάστοις πάντε διαφορὰς
ὅπου ἀπαριθμήσομεν ἀμφότερα κεμοτομοῦσιν
ἡλεκτίμι καὶ ἁμματρέπουσι πεὶ δύσοβοι καὶ ὀρθὰ
δόγματα τῆς τοῦ χριστιανίας ἀμφιβολίας
παραδόσις τῆς χριστίας βεβεομένας παρὰ τῶν
ἁγίων ἀποστόλων ὑβρόμδιμόδομτε καὶ θίομ πρόμ
αἱρετοῦσι καὶ περιφρομοῦσι χωρὶς καταίαμ τοῦ
λίμ καθὸς φερεὶ ὕπνιμ τυγχόρουσι μετρόγουσι
πνικτόμ καὶ αἷμα καὶ μέλομ ὅπου ὁ φόν
καμόμ τῆς ἐν τρυχόσιμόδου ριτῶς τὸ ἀπόρρ
λεγομ ἐμμίλιν ἐνετίλατο ἐὰν εὐχεσθε ἀμμετοῦς
καὶ πνικτοῦ καὶ πορνίας τοῖς οὖμ διατίμιχ
χομ γε ἑαυτέρα αἷμα ὅμοιδίποτε λόου τεχνίτι
νίκαι τα σεβόζουσιν. ἐδάδιμομ καὶ ὅν ὁ πο τοῦ
το ἐσθέιουσι πρὸς φόρος ἐπὶ τιμόμενοι πρὸς χρ
πόμδε ἐχίμου τεὶ λατίμι φαμαρὰ ἁμματρέπο
τες τὴν παραμυχίαμ τῆς θίας γραφῆς καὶ τοῦ
σιμοδικόμ τοῦτομ κεμόμα :- κεφ λ̄ η̄

Δεύτερομ μετεβουσι τὸ σαββάτο ὀνάτοῦμε
μιτόμ - ἢ κυριόμιτόμ ἁγίομ ἀποστόλομ ὁ ὅπου
λέγει (ἤτις ὑπερεὶ τὴν κυριακὴν ἡμέραμ μὴ

κεφ λ̄θ

πρὸς ὁμὶ ὑποσαβάτο πρὸς ἀλλ' τοῦ ἑνὸς ἡμέρας κυ
καθεριόπο ἰδέλαι καὶ ἀφορίζεφω διὸ τὸ τῶν
σαββάτο ἡμέρας χωρίσεις τῆς δημιουργίας ἡδέ
γματα τῆς ἀναπαύσεος καὶ ὅτι αὐτοὶ ἐν ἡμέρ
πρὸ ἡμῶν ἡμέρας τῆς ἀναπαύσεος ἀλλὰ θὸς ἐπὶ δὶ καὶ
κατέβι ὅστε πυρεὶ τὸ ἄδιμ καὶ πέδοσε τὴν ἀλ
θείαν καὶ τὴν ἀμάρτασιν καὶ διὰ τοῦ τοδὸν ἡ
μέρεπὸν καὶ μὴ μὲ ἐν ἀνάπτεστε ἡμέρες μὲ τὰς
τὴν δὲ μόμομ τὸ μεγάστ βαθὸμ μὲ τὸ δόμεν ἀ
πὸ δὶ καὶ ἐν ἀπὸ τὸ τὸ δεσποτικὸμ σῶμα ἐκ τὸ
ἐν τὸ τὰ φόσ ἀπόμομ :- κεφ λ̄θ

Τρίτομ ὁμὸς ὅτι ἀπὸ πάτο λμόμτες λατίμι
καὶ μὶ δὲ ἐν ἀφίμοτες τῆς χριστιανῆς πίστε
ος καὶ παραδόσεος ἀμεμοτόμιτομ καὶ αὐτοκα
θὸς καὶ πάλιν ἀποθέτεσιν πρὸς τοῦ τῆς βαπ
τίζομτες τὰ βρέφι δὶ μὲ τὰ δὶ δάσκω ἐκεῖ
πατὰ τὰ χρόμ τὰ μυστήρια ἀλλὰ μὲ χρὶ πρὸ λόμ ἐ
τῶμ τὰ ἐξεροῦσι μὲ πρὸ τὸ ἁγίασμὸ μὲ ἐκ μόμ
ἀλλὰ καὶ χὼρὶς χρίσματος ἐκτελοῦσι τὸ βάπτι
σμα ὡς ἐπὸ λὶ θὲ βαπτίζομεν μὲ ἐκτελοῦμ τὲ
μὰ τὸ θὶς κοῦσι χωρὶς χρίσματος καὶ χωρὶς τῆς
μεταλίψεος τὸ μυστήριον :- κεφ μ̄

Τέταρτο καὶ ἐστὶ μὲ τὰ δοσιμ τὸ μὰ χρὰ μ

τῶν μυστηρίων καὶ νομοτομοῦντες καὶ μεταχειριζόμενοι τοὺς χρεστομαθοῦς σωμαμόνων καὶ ὀχλαγω-
γοῦς ἀποστίμ παραδόσιν τοῦ χῦ τῶν ἀποστόλων καὶ
ἀπλῶς τοῖς καθόλου ἁγίας τοῦ χῦ ἐκκλησίας :— κεφ. κα

Πρῶτον μὲν τοίνυν διέφθειραν καὶ τὴν πα-
ράδοσιν τοῦ ἁγίου βυζαντίου καὶ λέγουσιν ὅτι δεῖ
πρὸς μαγίνετες εἰς τοὺς ἄρτους ἐκκλείειν τοὺς ἀ-
ποθνήσκοντας διότι λέγουσιν ὅτι δεῖ τὸν βυζαντίον
ἀφίνοντα ἁμαρτίας διὰ τοῦτο μόνον εἰς τὸ τέλος
τῆς ζωῆς μὴ πάσχοντα καὶ ὅτι ἐὰν ζήσας τὴν ἁμα-
ρτίαν ὑστερον :—

τοῖς ἀμνεστίαις παραλογοῦντε καὶ εἰς φαλμένης ἀ-
πολύσεος τὴν λατίνων ὁμοίαν ἐκκλοβος ὁ ἀδελφό-
θεος λέγει (ἀφεμὶ τῆς εὐτυμίν πρὸς καλέσατε τὴν
πρεσβυτέρους τῆς ἐκκλησίας καὶ προσβυζάφοσι
ὑπὲρ αὐτῶν ἀλείψαντες αὐτὸν ἔλαιον εἰς τὸ ὄνομα
τοῦ χῦ καὶ ὑβυχὴ τῆς πίστεος σώσει τὸν κάμνο-
τα καὶ ἐγερεῖ αὐτὸν ὁ κύς καὶ ἂν ἁμαρτίας ἦπε-
τε καὶ κύς ἀφεθήσεται αὐτῷ) ὅτε φαμὲν ἡμεῖς ὅτι
τὸ ἅγιον βυζέλεον γὶ μὲ τὲ διὰ τοὺς λόγους ὅτε
χρόμενοι μάλλοσι καὶ ἁμαρτάνοσι κεκαθαρμέ-
νοι τὸ ἅγιον καὶ δὲ χὶ ἐφαμέρωσε εἰς τὸν παρελθο-
τα λόγον (ἀφέοντεσι αἱ ἁμαρτίες σου καὶ ἐγέρ-

γιακοβ
ε ιδιε

μεγα
ε 21

καὶ περιπατεῖ καὶ οὐδὲν ὑγιὲς γέγονε μετὰ τὴν ἐπίκλη-
σιν) καὶ ἐκκλεκτὸν ἥλιον ἔλεον πολλοὺς ἐξ ὁ-
καὶ ἐθεραπεύθη) :—

μεγα
ε 21

δὲ λατίνοι τὴν βυζαντίας λέγουσιν ὅτι χρὴ τὲ δεῖ διά-
μαθεῖν καὶ ὅτι ἂν δὲν ἐκπεῖ ἡμᾶς ἀποθῆ ὁ ἄνο-
θεν ἐκκλεκαθὸς ἐπόμεν ὄχι μόνον τὰ δόγματα
τῆς ὀρθεβῆς πίστεος ἐκκαὶ τὰς παραδόσις τῆς
ἐκκλησίας καὶ τὰ ἄρτε ἐκμετρεῖν καὶ διέφθι-
ραν ἀπὸ πάντα καὶ νομοτομοῦντες λατίνοι ὀνο-
τιόμενοι καὶ τὴν θυμελικὴν δίδασκαλία καὶ τὴν
ἀποστολικὴν καμόσιν καὶ εἰς τὰς ὑγράς σημά-
δους καὶ ἀπλῶς ἐπὶ εἰς τοὺς πρεσβυτέρους τῆς ἐκκλη-
σίας καὶ τὰς ὑβεάρχας φιλαπτομένας πρῶ-
τον πρὶν τὴν ὀρθὴν πάραδοσις τῆς ἐκ-
κλησίας καὶ ὅτι μὲν ἐὰν πὲ εθελο κάκοσ ἁμαρτα-
νοῦσι καὶ ἐνατίουντε εἰς τὴν ἀλήθειαν καθὸς ἡ
κεπὰ τὸ ἐφαμέρωσαμεν μέχρι τοῦδε οὐδὲ ἐν νῦν
ἔχομεν ἀφεθῆναι μόλον τοῦτο ἐὰν ἐμὲ μετὸ κόσμ
εἰς τὸν λόγον τοὺς ὀλίγομμις ἐμελεν ματοὺς κρί-
νομεν καὶ ματοὺς κὴν κρίνομεν ὅσα ἐν ὁ πρὸ δὲ
προζεμὶ τε εἰς τοῦτο καὶ μία ὀφέλια εἰς αὐτὸς
ὑπὸ ἰνδιαπαῖσμα καὶ πάθος ὀλίγον ἐχίφισαν
ἀπὸ τὴν καθόλου ἐκκλησίαν καὶ ἀπενόισαν τὸ

τε καὶ παπίας παίδος καὶ ὑπάτου μαθροδιχε
τε καὶ λῶς καὶ μαφιλάπτε πάν τῶν πατροπαρα
δοτομήσας πίστων καὶ μαμεμέτε πρέος μεσμελίς
πάρι τοῖς ἁμαρτολικοῖς τοῦ χῦ ἐκκλησίας ἐπο
ίσα ὅσα παρέλαβε καὶ διδάχθη ἄμωθεν ὑποδέ
χῆς ἀπὸ τὸν ἱμὴν καὶ τοὺς ἁγίους ἀποστόλους
ὑφ᾽ ἁγίου πνεύματος ὑθέους πρᾶς ὑὸλεστας παράδω
σις τῆς ἁγίας τοῦ χῦ ἐκκλησίας γράφουσι τε καὶ
γράφουτε τὰ ἐφίλαξεν καὶ τὰ φιλάτι ἀπρα
σαλβῦτα καὶ ἀμόθυτα καὶ νὰ ἀπεχέτε μα
κρὰν ἀπὸ τὰς μεμοτομίας τὸν ἀκαθάρτον ὑὸ πνῦ
δὲν ἄφησα καμὲ μαδόγμα καὶ μιστήριον καὶ
παράδοσιν τῆς ἐκκλησίας ὅ πῦ μαμὶν τὸ φθι
ρῦν καὶ ἀτομον πυθῦν καὶ οὕτω μὲν πῦ
τες καὶ ἐμμένοτες εἰς τὴν πατρόπαραδοτῦ
πῖν θέλετε ἔχη μιτὸν παράθῦ πολλὰ πλάστι
ον καὶ ζοὐρτὶν ἀνωμιον καὶ ἀκκλησιαστὴν
ἀν καὶ πάρ ἀπαν τὸν τρῶν τῆς ἐκκλησίας
ἀν ὑὸ παρεμῶν δῦχας καὶ δυλόγιας πῆνας
Ἡ τῆς δὲ τὸ λμῖν ἀπολόγουσας μὲ ἀθετῦπα
δόγματα τῆς ἁμαρτολικῆς τοῦ χῦ ἐκκλησίας
καὶ μὲ παρασαλβῦν καμὲ μὲ ἀπόδῶν τὲ καὶ
μὲ παδεχθῆ καμὲ μὲ μεμοτερισμὸν καὶ ἀπὸ τὸν

δοκιμεμοτομίας καὶ νεοτερισμοῦς ἐπὶ τὰ τῶν
δοῦλοῦς πίστεος δόγματα καὶ παραδόσις ἐκκλησιῶν
καὶ βλέπομεν ὅτι πωὲ δικόμτους καὶ ὑμῶν καὶ
τὸ φρονεμὲν τῆς καὶ ὑοδοξίας τὸν σωδοῦδοῦ
ὅσα μ᾽ ὄφις ὀλεθρίος μὲ τὸ μεμπαδόσου καὶ εἰς
τοὺς ἀπὸ λοῦς ἑρεῦς χριστιανοὺς τοῦ ἡμέτερου γὲ
μῶν τῆς ἁμαρτολικῆς δίλαδὶ τοῦ χῦ ἐκκλησι
ας καὶ μὲ τρόπους ἀπαστῆλους μὲ τοὺς διαφθο
ροῦ καὶ ἀνατοὺς σὶρμοῦς μὲ ἄθλιος εἰς τὸν κρυ
μμὸν τῆς ἀπωλίας διὰ τοῦτο λιπῶ ὑμεμὶν καὶ
φρονῦζῆτε τοὺς ἐδικοὺς μας χριστιανοὺς ἀν
γράζαμεν καὶ ἐφαμερόσαμε ἐν τὸ παρόν τὴν
μεσιτομίαν ἐκείνα ὅ πῦ φρονῦν καὶ δοξάζῆ
ἁμαρτολικὴ τοῦ χῦ ἐκκλησία καὶ τὰ ἀγγίνα
ὀρθὰ δόγματα εἰς τὸν ὅμιος ἐφαμερόσαμεν τὴ
τοὺς μεοτερισμοῦς καὶ τὰς ἀπόφασις τῆς λεῦ
μῶν καὶ ὑοδοξίας διὰ μαστιρίζομὲν ἐὐὑόσου
βῦς εἰς τὴν ὑοδεβίαν καὶ μαμὶν ἀπὸ τὸν
τὲ ἀπὸ τὰς λατινικὰς φλιαρίας :—
ἐὰθεν καὶ συμβουλόμεν πατρικῶς καὶ πα
πῆκῶς ὅλους τοὺς ἀπὸ τὸν ἁγιωτατὸν πρῶ
αρχικὸν θρόνον τῆς ἁγιοσοφίας ὁρθοδοξοὺς
χριστιανοὺς μικροὺς τὲ καὶ μεγάλους πάντο

καὶ ἀγωνίας τῆς λατινικοῖς καὶ ἀποδοξίας ἐκ μορφή
ζι βεβέως ὅτι οὗτος ὅτι ἀμέλφτεμι θεωρήσεις καὶ
ἀποδίδωμι καὶ δίδωμι ἀποτάξεις τῆς δυσεβείας καὶ ἀγί
μετε ἀποδίκους καὶ ἀποθέμους τῶν ἀνωμοιοκαλάστ
ων δόγμα ἀστοῖς καὶ ἑρετικοὶ λογιζόμενοι παραθῶ
λαμβάνοντας τὰς αἱρέσεις τοῦ χῦ καὶ τὸν ἅπαν
τον ἀγῶνα τὸν μεμόδον ἀγῶνα τὸν ἅγιον τῆς ἐκκλη
σίας ὡς παραβάτης καὶ καταφρονῆς τῆς τοῖς δι
δασκαλίας ἀπαραδόσεως αὐτῶν τέλος :-

νεφ μβ

Πρὸ ὀγδόμη τὸν πρῶταρχικὸν ἀπουράφον καὶ ἀρχιε
ρέον ἀπαραλλάκτον :-

† Ἱερεμίας ἐλέω θεοῦ ἀρχιεπίσκοπος κωνσταντινου
πόλεως νέας ῥώμης καὶ οἰκουμενικὸς πρῶταρχ
ἀποφένομε καὶ ὁμολογοῦ τοῦτον ἡμετέραν δόξαν
καὶ ὁμολογίαν τῆς ἁγίας τοῦ χῦ ἐκκλησίας περὶ
τῶν ὑπὸ θεσπιτεθέντων προβλημάτων :-

† Ἀθανάσιος ἐλέω θεοῦ πρῶταρχος τῆς μεγάλ θεοῦ πό
λεως ἀντιοχίας σημαποφένομε καὶ ὁμολογῶ
τοῦτον ἡμετέραν δόξαν καὶ ὁμολογίαν τῆς ἁγί
ας ἀπαντῶν καὶ τοῦ χῦ ἐκκλησίας περὶ τῶν ὑπὸ
τῶν θεσπιτεθέντων προβλημάτων :-

† Χρύσανθος ἐλέω θεοῦ πρῶταρχος τῆς ἁγίας πόλεως

ἱερουσαλὴμ καὶ πάσης παλαιστίνης ἀποφένομε τὸν τὴν
ἡμετέραν δόξαν καὶ ὁμολογίαν τῆς ἁγίας καθο
λικῆς τοῦ χῦ ἐκκλησίας περὶ τῶν ὑπὸ θεσπι
τεθέντων προβλημάτων :-

† Ἀγάπιος ἐφεσίας καὶ ἱερεδέκα καὶ λίμνης τὰ προ
βληθέντα ἀποδεχόμενος συμφωνῶ καὶ συνθέ
νομαι τῆς ἁγιοτάτης πρῶταρχίας καὶ οὕτω ὁμο
λογῶ καὶ δόξαζω καρδίᾳ καὶ στόματι καθά
περ καὶ ἡ τοῦ χῦ ἁγία καθολικὴ καὶ ἀποστο
λικὴ ἁγιοτάτη ἐκκλησία κυρίπτει :-

† Μυτιλήνης σωζέντιος τὰ προβληθέντα ἀποδεχό
μενος συμφωνῶ καὶ συνθένομαι τῆς ἁγιοτάτ
πρῶταρχίας καὶ οὕτω ὁμολογῶ καὶ δόξαζω καρ
δίᾳ καὶ στόματι καθάπερ καὶ ἡ τοῦ χῦ ἁγία καθολικὴ ἀποστολικὴ ἐκκλησία κυρίπτει :-

† Μιτυλήνης διάκος πάϊσιος τὰ προβληθέντα ἀποδε
χόμενος συμφωνῶ καὶ συνθένομαι τῆς ἁγιο
τάτης πρῶταρχίας καὶ οὕτω ὁμολογῶ μέχρις
ἐχάτης μου ἀναπνοῆς :-

† Μιτυλήνης γεράσιμος περὶ τὸν τὴν δὲ ἀμπεριεχο
μένον συμφωνῶ ἡμῖν διὸ λόγου τῆς ἁγιοτάτης πρῶ
ταρχίας — — — — — — —

† χαλκιδόνος παρθένιος πάτερ ὁ βλιθὲν τὰ πάσο
δεχόμενος συμφωνῶ καὶ στεφθέγγομε τὴς ἁγία
τάυτης πρέσβεις καὶ οὕτος ὁμολογῶ καὶ δοξάζω καρδίᾳ καὶ στόματι καθάπερ καὶ τοῦ χυ ἁγία ἁμαρτολικὴ ἀποστολικὴ καθολικὴ ἐκκλησία κηρίττι :— 4

† γάμου καὶ χόρας γρηγόριος πάτερ ὁ βλιθὲν τὰ πάσ δεχόμενος συμφωνῶ καὶ στεφθέγγομε τὴς ἁγία τάυτης πρέσβεις καὶ οὕτος ὁμολογῶ καὶ δοξάζω καρδίᾳ καὶ στόματι καθάπερ καὶ τοῦ χυ ἁγία καθολικὴ ἀποστολικὴ ἁμαρτολικὴ ἐκκλησία κηρίττι :— 10

† σοφίας πάτερ ὁ βλιθὲν τὰ πάσ δεχόμενος συμφέγγομε τὴς ἁγιωτάτης πρέσβεις καὶ οὕτος ὁμολογῶ καὶ δοξάζω καρδίᾳ καὶ στόματι καθάπερ καὶ τοῦ χυ ἁγία καθολικὴ ἀποστολικὴ ἁμαρτολικὴ ἐκκλησία κηρίττι :— 15 20

Ὅσα ὦν βιβλίον ἐπὶ χρόνῳ χρησοφίλου μετὰ πολλῶν κόπων ἐγράφη καὶ τὸ μὲ τοῦ ἀναγνώστου